

Còn Chọc Tôi Đánh Anh Thật Đó

Contents

Còn Chọc Tôi Đánh Anh Thật Đó	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	8
3. Chương 3	12
4. Chương 4	16
5. Chương 5	20
6. Chương 6	26
7. Chương 7	32
8. Chương 8	36
9. Chương 9	42
10. Chương 10	47
11. Chương 11	51
12. Chương 12	55
13. Chương 13	57
14. Chương 14	61
15. Chương 15	66
16. Chương 16	70
17. Chương 17	73
18. Chương 18	77
19. Chương 19	80
20. Chương 20	83
21. Chương 21	86
22. Chương 22	89
23. Chương 23	93
24. Chương 24	100
25. Chương 25	103
26. Chương 26	108
27. Chương 27	111
28. Chương 28	119
29. Chương 29	122
30. Chương 30	125
31. Chương 31	128
32. Chương 32	132
33. Chương 33	137
34. Chương 34	139

Còn Chọc Tôi Đánh Anh Thật Đó

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại/ cuộc sống đô thị/ cường công cường thụ/ nhẹ nhàng văn, ABONhân vật: Âu Dương Kiệt Sâm (Jaso

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/con-choc-toi-danh-anh-that-do>

1. Chương 1

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Trong một con hẻm nhỏ ở phố người Hoa, một đôi nam nữ không thấy rõ diện mạo đang cười đùa vui vẻ chơi oẳn tù tì, chung quanh cũng có khách qua đường, ngọn đèn đường chiếu rọi sáng rực.

Cặp nam nữ đó thoạt nhìn là Beta rất bình thường, uống tới say khướt, cô gái ăn mặc hở hang, có lẽ gái làng chơi.

Hai người họ tiếp tục chơi oẳn tù tì uống rượu, không chút để ý tới người thanh niên trước mặt, đến tận khi hai bên đụng nhau một cái.

“Con mẹ nó bộ mày không có mắt hả, mày có biết tao là ai không hả?” Người đàn ông lập tức trừng mắt hét.

Nhưng còn chưa kịp nhắm mắt.

Động tác nhìn người trước mặt dần chậm lại, rồi thẳng tắp ngã xuống, cô gái kinh khủng che miệng lại, ngẩng đầu nhìn người thanh niên đối diện.

Người nọ thông thả ngồi xổm xuống, rút ra con dao mỏng đâm thẳng vào trái tim kia, ghét bỏ mà bĩu môi, dùng quần áo của người chết mà lau đi vết máu trên đó, sau đó mới đứng lên.

Cô gái vẫn che miệng lại, cố gắng không hề phát ra tiếng động nào.

Người nọ nhìn cũng chẳng thèm nhìn cô ta 1 cái, xoay người đi nhanh.

Cô gái kia cuối cùng cất tiếng hét to, chung quanh nhanh chóng vang lên tiếng còi cảnh sát.

XXXXXXXXXXXXXX

“King, tiền đã được chuyển vào tài khoản của mày rồi, kiểm tra cẩn thận lại đi.” Người bên đầu bên kia nói.

King chỉ mặc mỗi quần jean, nửa thân trần để lỏa, chậm rãi buộc mái tóc dài của mình. “Ừ.”

“Có người khá hứng thú với mày đó, muốn ủy thác cho mày một vụ giết người.”

“Kỳ phát tình của tao sắp tới rồi, sắp tới không tiện cho lắm.” King vô tình nói.

“... Mày phát xong rồi gặp cũng được.” Người bên kia cũng cực kỳ hiểu ý.

“Vậy tùy đi, không có việc gì thì cúp, tao cần phải ra sân bay đi rồi.” King nói gọn.

“Ok, hẹn gặp lại.” Đối phương cực kỳ thức thời.

Cúp máy, tháo xuống tai nghe bluetooth, King đem mái tóc dài tới eo của mình buộc thành đuôi ngựa, sau đó từ tủ quần áo mặc vào T-shirt, đơn giản dọn dẹp vài món bỏ vào trong hành lý nhỏ, sau đó chốt khóa, dò xét chung quanh nhà 1 chút, rồi tắt điện nước gas, mới mang giấy thể thao xách va ly ra khỏi cửa.

Ở dưới lầu đợi hơn 10 phút, này giờ vẫn chưa gọi được chiếc taxi nào, King cực kỳ khó chịu mà lấy chân gõ gõ nhịp.

Thật vất vả mới có 1 chiếc, vậy mà có một đôi nam nữ định chạy tới giành, muốn cướp xe, King lên tiếng: “Này, đây là xe tôi gọi đó.”

Người nam nhân từ khí chất đã cảm nhận được ý chỉ là một Omega, bởi vậy cực kỳ thờ ơ mà quay đầu lại nói: “Thì sao?”

King cười cười.

Người nam, người da trắng, ALPHA, một thước tám, cỡ 90kg; Cô gái, quên đi!

King mang kính râm, xách xaly của mình tiến lên, rất chuẩn xác mà dấn một quyền lên, nhắm ngay dạ dày của người nam, thừa dịp người đó khom lưng, thì dùng khuỷu tay cho thêm một quyền vào sau gáy của gã, khiến gã lập tức mềm người té xuống.

Cô gái thét chói tai, King lại chẳng thèm nhìn cô, tự mình mở cửa lên xe, đóng cửa lại hạ cửa xe xuống, nói với gã đàn ông đang ho khan thở dốc trên mặt đất: “Cho nên, đây là xe của tôi.”

XXXXXXXXXXXXX

Vừa xuống máy bay liền cảm nhận được luồng không khí đặc biệt ẩm ướt áp suất thấp của một quốc gia

Đông Nam Á, King liền ngáp 1 cái, cảm giác quen thuộc khiến cho tâm tình của y thoải mái.

Lúc qua cửa hải quan thì một tên ăn mất 1 đô, y cũng rất vui vẻ mà cho.

Sau đó ngồi xe Tuk-tuk thêm nửa tiếng, tới được nơi ở.

Trước đó hai ngày đã kêu người tới dọn dẹp, nên lúc King mở rộng cửa tiến vào, cảm thấy rất thỏa mãn.

Đây là một chỗ cực kỳ an tĩnh, cách thắng cảnh du lịch khá xa, nên không hề có sự ồn ào chốn du lịch, dân cư chung quanh hoặc là đến chỗ thắng cảnh để buôn bán hoặc là đi làm hướng dẫn du lịch, chỉ có ruộng vườn cách phía sau nhà không xa, thỉnh thoảng sẽ có vài tiếng trâu bò kêu.

Đương nhiên, hiệu quả cách âm của căn nhà này là lúc trước khi y cho xây dựng đã đặc biệt dặn dò kỹ lưỡng.

Đây là một chỗ cực kỳ an toàn, toàn bộ thế giới này không có ai biết được y ở đây, thậm chí ngay cả người liên hệ khẩn cấp của y.

Cho nên chỗ này là một chỗ cực kỳ thư thích, tuy rằng quốc gia này cũng không có giàu có gì, nên căn nhà này thoát nhìn bên ngoài cũng chỉ mức trung, nhưng trang trí bên trong lại thuộc hàng đẳng cấp.

Một nơi rất thích hợp dùng để vượt qua kỳ phát tình nửa năm một lần.

Làm một sát thủ, King là một sát thủ cực kỳ đặc biệt mang thuộc tính OMEGA, trên trái đất này khẳng định cũng có OMEGA khác làm cái loại công việc đao dĩnh đầy máu người này, thế nhưng sát thủ dạng này trên toàn thế giới đếm ra chắc cũng chỉ năm ngón tay, nhất là cái loại sát thủ không hề che giấu thuộc tính OMEGA của mình.

Nhưng mà OMEGA sát thủ khác trên thế giới đều có ALPHA của mình, chỉ có King, đến giờ vẫn độc thân.

Y không chỉ độc thân, mà y còn là xử nam.

King đi tới phòng tập thể dục, ngồi máy bay suốt mười mấy tiếng đồng hồ, cả người đau nhức.

Bề ngoài cùng vóc người của y đều không hề thua kém ai, do hormone OMEGA ảnh hưởng, nên y nhìn qua tương đối thanh tú, cao một thước bảy, thân hình hơi gầy (chỗ cần phải có thịt đương nhiên sẽ có thịt, ví dụ như hông), do liên quan tới tính chất công việc, mà khuôn mặt của y oai hùng hiên ngang, cơ bụng 8 múi.

ALPHA quấy rầy y không ít, có lúc cũng có BETA, nhưng tất cả đều biết khó mà lui, bị đánh chạy hết rồi.

King có chứng không kiên nhẫn khi tiếp xúc với người khác, theo cách nói đầy khoa học chính là việc chán ghét khi người khác đụng chạm về mặt sinh lý, trong thời gian ngắn diện tích tiếp xúc ít (như bắt tay) thì có thể kiềm chế được một chút, thời gian dài diện tích tiếp xúc nhiều (như ôm chặt không buông) thì sẽ khiến cho y phát điên mà bắt đầu bùng nổ.

Nhưng là một OMEGA, sau khi trưởng thành, cứ mỗi một chu kỳ thì sẽ có vài ngày tiến vào kỳ phát tình, King cũng không ngoại lệ, cho nên y cũng có một người bạn tốt đã nhiều năm gắn bó.

Đây chính là cây gậy massage nhiều công năng tự động mà y đã phải tích góp rất nhiều năm mới có thể mua được, công năng bao quát: Phát nhiệt, rung động, xoay tròn, đè ép, bắn ra tiết tố hỗn hợp thủy giao ALPHA (cái này là cái giá trị nhất) cùng tinh dịch nhân tạo có nhiệt độ thích hợp.

Rời giường vào ngày thứ ba, King phát hiện bản thân mình không thích hợp, sắc mặt ửng hồng, cơ thể mỗi một, xương cốt đau nhức, trong bụng nóng như lửa đốt, không nhìn cũng biết phần phía dưới của mình đã cứng lên, phần phía sau thì ẩm ướt phát nhiệt.

“Hừ.” King bĩu môi, từ nhà bếp cầm ra một cái valy đựng nước uống, bánh mì, chocolate ... xoay người nằm xuống giường, mở TV bắt đầu xem tin tức, sau đó lấy cây gậy massage đặt lên người.

Qua ba ngày nữa, dựa theo ánh sáng từ bên ngoài chiếu rọi vào trong phòng, King ngẩng đầu lên thở phào một hơi, vô lực mà xoay người, hít một hơi thật sâu để bình phục.

Drap giường dưới người là một mảng hỗn độn, đồ thức ăn dự trữ cũng bị tiêu hao không ít.

Nhưng cơn sóng trong người đã được đẩy lui, King biết kỳ phát tình của mình đã qua.

Cả người bủn rủn, không thể khống chế được cơ thể của mình, nhưng tâm tình lại cực kỳ khoái trá cùng dễ dàng.

Lần thứ hai khi King trở lại New York là đã qua 1 tháng sau đó, y thừa dịp vui vẻ mà đi dạo quanh vui chơi, ở nơi đó chơi thêm một thời gian.

Thu nhập của sát thủ cũng không phải cao ngất trời, nhưng cũng không thiếu thốn, cho nên cuộc sống cũng coi là đầy đủ.

Hơn nữa công việc này cũng tương đối tự do, muốn làm thì làm, khi mệt thì cứ nghỉ ngơi, muốn nghỉ bao lâu cũng được, chỉ cần còn có tiền tiêu.

Đương nhiên, con người đều cần phải làm việc, King ngoại trừ làm việc, còn có chuyện quan trọng hơn, nên không thể không trở lại thành thị không có ban đêm ngợp trong vàng son kia.

Mới vừa đáp xuống sân nay, mở điện thoại di động, liền nhận được điện thoại của Shane, King khinh bỉ nhìn nhìn camera bốn phía, biết tên khoa học gia quái lạ kia lại đang giám thị tất cả.

“Hello King! Nghỉ vui không?” Shane cười to ân cần thăm hỏi. “Nhìn sắc mặt hồng nhuận, da trơn truột, hai mắt như nước trong veo lờ lờ chiếu sáng của mày, khẳng định đã trải qua được một kỳ phát tình tràn đầy tốt đẹp rồi ha?”

Quỷ nó, từ camera có thể thấy rõ được đến thế sao?

King cúp máy, đi tới hướng một người thanh niên đang đứng cách y không xa.

“Còn khá tốt.” King nói chính là thật, cho nên tâm tình của y cũng không coi là tệ.

“Vậy có muốn tiếp nhận vụ đó không?” Shane hỏi.

“Mày đang nói cái vụ trước đó à? Vậy nói thử nghe xem.” King nói.

“Vậy trực tiếp cùng tao đi gặp người đi.” Shane nói. “Là một ông già hòa ái dễ gần lắm đó.”

Thế là King ngay cả nhà cũng chưa kịp về, đã bị kéo đi gặp, theo lời Shane nói, là một đại gia.

Địa điểm là bên trong căn phòng của một khách sạn ở Manhattan, King còn mặc quần jean cùng T-Shirt màu xám, thiếu chút nữa bị ngăn lại, mắt thấy King nhìn không được chuẩn bị xoay người rời đi, Shane cười hì hì cùng bảo vệ đưa ra danh thiếp, sau đó được cho vào, còn được đi thang máy đặc biệt.

Cửa thang máy vừa được mở, trực giác của King bắt đầu căng thẳng, ở tầng này, cứ cách một khoảng lại có một anh bạn mặc đồ đen đứng, cao to uy mãnh tựa như hung thần ác sát, ai cũng là ALPHA, ai cũng mang trên người hai cây súng là ít nhất, cùng một cây dao.

King yên lặng quay đầu nhìn Shane, Shane bị nhìn tới áp lực, nhưng vẫn cười hì hì: “Yên tâm, chúng ta là bạn chí cốt mà, tao nhất định không bán mày đâu.”

King yên lặng tỏ vẻ hoài nghi, tên khốn này không chỉ một lần đem y đi bán, sau đó cũng là y tự trốn đi, hai người họ chia nửa tiền.

Trước khi vào căn phòng kia, hai người đều bị lục soát người, bị máy quét qua mấy cái cũng không có gì, nhưng đến khi có người chuẩn bị tiến lên dùng tay lục soát, thì chân mày của King nhất thời nhíu chặt.

“Ê ê, tên khốn này không thích bị người khác chạm vào đâu, nếu không anh lấy máy quét quét thêm mấy lần nữa đi.” Shane hoà giải.

Bảo vệ cũng nhúu mày nhìn bọn họ, sau thời gian giằng co, King cuối cùng rất không tình nguyện mà từ dưới nách, đầu gối, mắt cá chân, bên trái thắt lưng, giữa tóc, rút ra một số dao mỏng.

Sắc mặt bảo vệ nhất thời đặc sắc, Shane bưng mắt không đành lòng nhìn thẳng.

“Hết rồi,” King nói.

Cuối cùng hai người họ được cho vào phòng.

Trong phòng hương trà bốn phía, là loại trà Trung Quốc, cùng một ông già châu Á gầy còi tằm tằm chờ họ tiến vào.

“Tóm lại, ông là một đặc công Mỹ, ngay người ở Trung Quốc vài năm, gần đây bị bại lộ, khó khăn lắm mới trốn thoát được, thế nhưng một thứ quan trọng gì đó lại bị đám người Trung Quốc lấy đi?” Vừa uống trà vừa buồn chán cắt móng tay, vừa nghe ông già kia kể chuyện, King luôn rất giản lược mà làm ra một cái tổng kết. “Vậy là ông muốn giết cái tên người Trung Quốc kia để lấy lại thứ đó?”

Ông cười nói: “Cũng gần vậy.”

King nhún vai: “Nghe qua cũng không mấy khó, bao nhiêu tiền?”

“Thế nhưng,” Ông còn nói. “Tên kia không dễ dàng đưa thứ đó cho cậu đâu, vì vậy trước tiên tôi cần cậu tiếp xúc gần bên hắn, lừa gạt được sự tin tưởng của hắn, vào trong nhà của hắn, mở được cái tủ sắt lấy đi phần văn kiện đó, cuối cùng nhằm cơ hội thuận tiện mà giết hắn.”

King đứng dậy nói: “Bye-bye!”

Ông già: “...”

Shane mở miệng: “Này, King nhà tôi là một đứa nhóc thành thật, kỳ thực không thích gạt người lắm.”

Ông già nói: “Chưa thử mà.”

King đột nhiên xoay người, cầm lấy cái cái giữa tiến lên kèm hai bên đầu của ông: “Tôi chưa từng dùng giữa giết người, ông nói tôi có nên thử xem không?”

Nhất thời có vài người nâng súng lên nhắm vào họ.

Shane cả người chịu không nổi, che mặt không đành lòng nhìn thẳng.

Ông lão ha hả nở nụ cười: “Thanh niên tài cao mật lớn, rất tốt, tôi rất thích cậu. Nếu không cậu cứ thử đi? Thù lao là 5.000.000 dolla Mỹ.”

“Bao nhiêu?” King nhú mày.

“5.000.000 dolla Mỹ.” Ông nói lại 1 lần.

King buông ông lão ra, dùng cái giữa gõ ngón tay.

Thế là ông lão còn nói: “Tôi có thể đặt cọc trước cho cậu phân nửa.”

King lắc đầu: “Tôi không cần phân nửa, cho tôi 1/10 là được.”

Ông lão ngẩng người, sau đó gật đầu: “Không thành vấn đề, biết tự cho mình 1 đường lui, tôi càng lúc càng xem trọng cậu rồi.”

2. Chương 2

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Thế là, sau khi ở một công ty nào đó ở phố Wall kiêm chức hai tháng, King đã được đào tạo bài bản, được đóng gói đưa tới mục tiêu.

Trung Quốc, Thượng Hải.

Với lại, hình như, y, là người Trung Quốc.

Thế nhưng, đây là lần đầu tiên y bước chân đặt lên đất nước này.

Tiếng Trung y biết nói, còn nói rất lưu loát, nhưng đây là do yêu cầu nghề nghiệp, trên thế giới có rất nhiều quốc gia nói tiếng Trung.

Y biết thông thạo được 3 ngoại ngữ, cho nên so với các sát thủ khác, phạm vi nghiệp vụ của y còn rộng mở hơn.

Đương nhiên, kỳ thực cũng có nguyên nhân cùng mục đích sâu xa hơn nữa.

King gãi gãi đầu, mái tóc dài tung bay đã bị cắt bớt, ngay cả dao cũng không thể giấu được nữa, thật phiền.

Một nơi hoàn toàn xa lạ, nhưng cũng may có người tới đón.

Nhìn thấy người đàn ông đang cầm một tờ giấy trên đó có viết “Mr.King Baker”, hơi thở của King hơi ngừng lại 1 chút, lập tức khôi phục lại.

Quả nhiên, lại chính là người này? Trùng hợp vậy sao? Sắp xếp hẳn tới đón luôn? Vậy có thể trực tiếp bắt hắn rồi lấy văn kiện mật bên người hắn luôn ngay giờ được không?

Đàn ông, BETA, người châu Á, khoảng một thước tám, cỡ 70kg, vóc người tinh tráng, tràn đầy sức bật. Mặc áo sơ mi cùng quần tây, cùng mái tóc đen được cắt gọn, tướng mạo đoan chính anh tuấn, hòa ái dễ gần như một xuân phong.

Y bước ra trước: “Xin chào, tôi là King.”

Người kia cười đến ôn hòa: “Xin chào, tôi là Jason.”

Hai người leo lên xe, Jason vừa lái xe, vừa nói với King: “Thật vui khi biết cậu, tên tiếng Trung của tôi là Âu Dương Jason, còn cậu, có tên tiếng Trung không?”

“Có.” King trả lời, tuy rằng tên này chỉ dùng hồi còn nhỏ, cũng chỉ có mỗi một người từng kêu qua.

“Tên gì thế?” Âu Dương hỏi, thấy bộ dạng của King hình như không hề muốn nói ra, liền cười nói. “Cậu không muốn nói cũng không có vấn đề gì, thế nhưng tuy rằng công ty chúng ta là công ty nước ngoài, mà cậu cũng do bên tổng công ty cử tới, nhưng tốt xấu gì chúng ta cùn là người Trung mà, đồng nghiệp chung quanh là người Trung nhiều không thể đếm hết, à, mà cậu là người Trung à?”

“...” Nói thật là nhiều, so với Shane cũng chẳng kém là bao nhiêu. “Kim Bối Bối.”

“...” Tay của Âu Dương run lên, khóe miệng nhếch ra một đường cung.

Quả thật là có nghĩa nha.

Đầu tiên, mắt vừa nhìn thấy y, hoặc là nói, vừa lúc bị y nhìn thấy, bản thân đã không chút khách khí mà bị y sầm soi phân tích rồi, đôi mắt nhỏ lợi hại kia, so với X quang còn thấu triệt hơn, từ đầu cho đến chân, tuy rằng bất động thanh sắc, nhưng nhờ trực giác nhạy cảm cùng sức quan sát của mình, mà hắn cũng biết

được.

Cho nên, hẳn cũng không có chút phản ứng nào, tùy ý để cho thằng nhóc này sẫm soi một lần triệt để.

Thuận tiện, mình cũng cần thận sẫm soi y một chút.

Nam, OMEGA, người châu Á, một thước bảy, cỡ 60kg, vóc người so với các OMEGA khác cũng không sai biệt lắm, thể nhưng rắn chắc hơn, nhìn cũng có tính công kích.

Thế nhưng, nhóc con này tới đây là làm gì đây?

Âu Dương Jason chẳng biết vì sao, tâm tình lại cực kỳ tốt, dù cho đang bị cái cảm giác không biết có cái gì cứ nhìn mình chằm chằm hoài, thế nhưng lại khiến cho hẳn hưng phấn cùng kích thích.

Ngày tiếp theo, sau khi nhận được thông báo chính thức được tới làm, trong tòa nhà cao cấp trên con đường phồn hoa, King mặc âu phục thắt caravat diện vô biểu tình chờ thang máy, phía sau vai chột bị vỗ.

King quay đầu lại, là Âu Dương Jason.

“Sớm nha!” Âu Dương Jason sáng lạn cười nói. “Còn lo cậu không tìm được đường đó!”

Vừa ra khỏi cửa nhà trọ quẹo qua trái là ngay con đường lớn này.

Phải cảm ơn nó rồi.

King cũng cười cười: “Hi!”

“Cậu cười lên nhìn rất được đó, nên cười nhiều chút đi!” Jason nói.

“Giống vậy sao?” King lập tức nhe răng cười, đôi mắt nheo lại thành một sợi chỉ.

Jason: “...”

Công việc ngày đầu tiên khá nhẹ nhàng, do từ tổng công ty tới, tuy rằng chỉ là thực tập sinh, nhưng vẫn có thể thấy được CEO, tổng giám đốc, cuối cùng mới bị quản lý nhân sự đưa tới người phụ trách, phòng quản lý.

Trưởng phòng quản lý kinh doanh là một người đàn ông trung niên cỡ 40 tuổi, hơi mập, thoạt nhìn cũng là

bộ dạng khá được.

Nhiệm vụ sau đó chính là tùy tiện xem xét hoàn cảnh công ty, tùy tiện xem xét hệ thống, tùy tiện xem xét hồ sơ, nói chung là, làm quen nghiệp vụ công ty một chút.

“Bạn là nhân tài do bên phố Wall cử tới, nên chắc chắn không thành vấn đề.” Trưởng phòng quản lý kinh doanh cười nói.

King yên lặng đáp trả lại cho ông bằng một nụ cười.

Trên thực tế, y có thể xem là miễn cưỡng tốt nghiệp cao trung.

Cho nên dù ở phố Wall làm việc hết hai tháng trời, nhưng với mấy cái báo biểu thần kỳ được cấu thành bởi mấy cái con số phổ thông kia, y vẫn một mảnh mờ mịt.

Chỉ mong không xảy ra việc gì.

King cắn bút âm thầm nghĩ.

Mà chắc cũng không xảy ra chuyện gì đi?

Không phải chỉ là gạt người, lấy trộm đồ, giết người, lấy tiền thôi sao?

Mấy cái chuyện đó, không phải trước đây mình đã từng làm qua rất nhiều rồi sao?

Cho nên cũng không phải là vấn đề gì lớn cả, tin tưởng chính mình, trong lòng đầy vững tin.

Không qua hai ngày, trưởng phòng quản lý kinh doanh há hốc mồm.

Người này rõ ràng có liên quan tới đơn vị, nhưng cái gì cũng không biết, là thật sao?

Làm báo biểu, thì viết chẳng rõ người đó đang báo biểu cái gì; Điền số liệu, thì đem số lẻ sai tới N vị; Ngay cả gọi điện cho khách, cũng có thể khiến cho khách tức giận tới mức cúp điện thoại còn gọi điện méc ông.

King tất nhiên rất vô tội, đều đã nói trước với ông già kia là y không biết làm mà, vậy mà ông già còn bảo làm thử ổng xem, vậy xem xong rồi chưa?

“Jason, nào nào nào, King mới tới, chưa nắm rõ với nghiệp vụ công việc của chúng ta, trước đó chẳng phải

do cậu tới đón y sao, chắc quan hệ của hai người cũng khá tốt rồi ha, sau này cậu cứ hướng dẫn y là được.” Cuối cùng, sau khi phát hiện King hoàn toàn là một đứa trẻ chẳng thể nào giáo dục, trưởng phòng quản lý kinh doanh trực tiếp gọi tới thuộc hạ đặc lực của mình, dặn dò như thế.

Do đi đón máy bay nên mối quan hệ tương đối tốt, cái lỗ thủng to thế vẫn dễ được sao?

Nhưng hai vị đương sự này chẳng chút để ý đến cái lỗ thủng đó, đều rất lễ phép ôn hòa gật đầu: “Sau này xin nhờ anh hướng dẫn thêm.”

“Ừ, cùng nhau nỗ lực.”

3. Chương 3

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Sau 1 tuần, trưởng phòng quản lý kinh doanh đã không dám để cho King chạm tay vào mấy văn kiện cao cấp để trong máy vi tính nữa rồi, chỉ để cho y tiếp cận với mấy văn kiện giấy chẳng quan trọng mà đảm bảo y có chạm tay vào cũng không hư hại gì.

Quên đi, quên đi, dù sao cũng là đơn vị liên quan, đại khái chính là bắt một tên thực tập để chứng minh thực lực, phỏng chừng là con ông cháu cha, không lo ăn không lo mặc, không cần làm ra tiền cũng có người làm ra tiền cho xài.

Người như vậy cần phải đặt trong tay mà hầu hạ, không thể đắc tội.

Cho nên King phát hiện, công việc của mình tự dưng trở nên dễ dàng hơn nhiều.

Nhưng mà! Ngay cả như vậy, y cũng có thể đem chuyện bình thường biến thành rắc rối ...

“Sao cậu lại có thể ngốc tới vậy cơ chứ?” Ấu Dương Jason vừa bất đắc dĩ vừa vui đùa chọc ghẹo y.

Hai người bởi vì công việc vẫn chưa xong, tuy rằng trưởng phòng quản lý cũng không có nói gì, thế nhưng King tốt xấu cũng biết chủ động tăng ca, người đang hướng dẫn y là Jason hiển nhiên cũng phải theo cùng y.

King tiếp tục nhập mấy cái số liệu, vốn đã không nhìn nổi, lòng nói, anh đưa cho tôi một cây S&W 357

Magnum (1) hoặc một con chủy thủ hợp kim đi rồi tôi cho anh biết tôi có ngốc hay không.

“Không chỉ ngốc, mà tính cách cũng chẳng tốt, cậu xem cậu đã đắc tội biết bao khách hàng rồi hả, ngay cả khách tính tốt nhất cũng bị cậu nói tới cúp máy.” Jason tiếp tục nói.

“Vì sao anh lại họ Âu Dương, tên Jason?” King đột nhiên hỏi.

Bị một câu hỏi đột ngột như thế, Jason sững sốt một chút: “À, cha tôi là người Trung Quốc, họ kép là Âu Dương, ba tôi là người Mỹ, cho nên đặt tôi là Jason (Jason), khá tiện.”

“À.” King gật đầu biểu thị đã biết.

Jason mỉm cười: “Vây còn cậu, vì sao gọi là Kim Bối Bối? Chắc còn một Kim Bảo Bảo nữa ha?”

“... Là chị của tôi.” King trả lời. “Chúng tôi chỉ biết chúng tôi họ Kim, Bảo Bảo cùng Bối Bối chắc là nữ danh đi, còn lại không rõ lắm.”

Jason hiểu kỳ: “Vì sao?”

King ngẩng đầu liếc hắt 1 cái: “Vì chúng tôi là cô nhi.”

Xử lý công tác xong xuôi, Jason biểu thị hắt không cần thận đụng tới chuyện không nên đụng của King, nên muốn mời y ăn.

King kỳ thực không để ý tới việc bản thân mình là cô nhi, vốn chuyện này không phải là sự thật rồi sao? Nhưng suy nghĩ một chút, vẫn gật đầu đồng ý.

Chỗ ăn cũng chẳng cách xa công ty mấy, Jason hỏi King muốn ăn gì, King liếc mắt nhìn hắt: “Tôi không quen nơi này cho lắm.”

Bình thường chỉ toàn tới cửa hàng tiện lợi.

“Nếu vậy, món Nhật?” Jason hỏi.

Vùng xung quanh lông mày King nhíu lại, biểu thị khinh bỉ: “Ăn không quen.”

“Bò bít-tết?” Jason lại hỏi.

“Buổi tối ăn cái đó không tiêu.” King hồ hững nói.

“Món Trung?” Jason lại hỏi.

“Món Trung không phải có rất nhiều loại hay sao?” King nhú mày.

Thế là hai người họ ở một quán ven đường ăn món vặt Sa Huyện (2).

King phát hiện ở đây vừa tiện nghi lại ăn ngon, rất cảm ơn Jason đã dẫn y tới.

Jason khẽ cười nói: “Món Trung muôn màu muôn vẻ, sau này tôi sẽ thường dẫn cậu ra ngoài ăn thử? Không biết cậu có nguyện ý nể mặt tôi hay không?”

King ngẩng đầu, nhìn chăm chăm vào hắn một hồi, cười mở miệng: “Được, cảm ơn.”

Thế là cứ thế kết giao thành bạn nhậu.

Jason tuy rằng là người miền tây nam, nhưng trước đó học tại Thượng Hải cũng một thời gian khá dài. Với những con hẻm nhỏ cũng khá quen thuộc.

Ông chủ của công ty lớn với việc để cho thể xác và tinh thần của thực tập sinh này có được niềm vui với việc thích nghe ngóng cũng chẳng có can thiệp gì, thậm chí còn dặn Jason không nên tăng ca nhiều, tan tầm nhanh dẫn King đi đi.

Thế là Âu Dương Jason tất nhiên mừng rỡ dẫn King bắt đầu cuộc sống phóng túng.

Thỉnh thoảng cũng thử tới phố ăn đêm Tapaitang (3), phát hiện King uống hết 3 chai bia mặt không đỏ chân không nhũn, nhưng do dính tới cồn, nên khí thức OMEGA mê người so với bình thường càng tỏa ra nhiều hơn.

Phố ăn đêm, ngư long hỗn tạp, dạng người nào cũng có, có đôi khi cũng có ALPHA cao lớn thô kệch tới trên chọc King, nhưng thường bị sự lạnh lùng của King khiến cho biết khó mà lui.

Sau đó, lại có một ALPHA không có mắt nhìn người, tới mà không chịu đi.

King vốn chính mang phong cách ít nói lời vô ích, thích làm hơn, đếm tới 100, tên đàn ông say khướt kia vẫn không chịu rời đi, dự định đứng lên vận động cho nóng người.

Nhưng ngay lúc đó lại không ngờ, Jason lại đứng lên trước, ôn hòa mà cười nói với người đàn ông kia: “Xin

lỗi anh, bên chúng tôi đã không còn chỗ, phiền anh ra chỗ khác.”

Thái độ ôn hòa, nụ cười hiền hòa.

Nhưng tên đàn ông tới quấy rầy kia lại khụt khịt, hừ 1 tiếng, xoay người rời đi

King hơi hơi nhíu mặt nhìn Jason nhún vai vô tội kia.

Chết tiệt!

Dĩ nhiên là một ALPHA!

Là một ALPHA giả dạng BETA!

Kỳ thực Jason cũng không có tiết lộ khí tức ALPHA của mình, nhưng King mang trực giác mãnh cảm của một sát thủ vẫn có thể cảm nhận, đồng thời càng thêm khẳng định.

Hơn nữa cái loại chuyện phải bảo vệ một văn kiện mật thể này, để ALPHA tới làm, so với để cho một BETA làm thì càng hợp lý hơn.

Trong phòng khách sạn, King tắm rửa xong đi ra lung tung lau khô mái tóc ướt của mình.

Quên đi, ALPHA thì cứ là ALPHA đi, lúc trước khi vì tiền thù lao nhiều mà tiếp nhận vụ này, bản thân cũng đã tính đến cục diện xấu nhất rồi, đối thủ là một ALPHA cũng đã được tính trong kế hoạch.

Không, điều không cân nhắc trước chính là, tên ALPHA này lại dám ẩn mình dưới lớp vỏ BETA!

Giấu tới mức sâu tới thế, thật thâm.

Phải biết khí tức và hormone có thể dùng thuốc ức chế kiềm lại, thế nhưng bản thân là một ALPHA, phần nhiều là con cưng của trời, thái độ làm người cùng thái độ xử thế, là khắc vào trong khung xương.

Nhưng người này, khiêm tốn, không kiêu ngạo không siểm nịnh, bình thường, biết cầu tiến, hòa ái dễ gần, không mang chút cảm giác áp bách nào cả.

King ném khăn mặt vào trong bồn nước, nhìn vào trong gương tự hỏi, bước tiếp theo phải làm thế nào đây?

4. Chương 4

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Trở lại nhà của mình, Ấu Dương Jason mang tâm tình cực tốt.

Tuy rằng không biết thằng nhóc King kia vì sao mà tới đây, thế nhưng hôm nay lại có thể nhìn thấy được biến hóa trên khuôn mặt vạn năm không đổi của y, thực sự là quá đáng giá.

Hắn biết rằng tuy rằng bản thân không hề lộ ra bất kì khí tức ALPHA nào, nhưng thằng nhóc này tuyệt đối, tuyệt đối đã nhận ra.

Sau này sẽ có chút thay đổi nha.

Phải biết rằng ALPHA cùng OMEGA, trời sinh tuyệt phối, tương sinh tương khắc, tương ái tương sát, tuyệt đối chính là thiên địch. Nếu muốn không thêm đề ý, quả thực rất khó.

XXXXXXXXXXXX

Tuy rằng Jason hiện đang là BETA không thể ngờ được, nhưng trực giác của King đã cực kỳ căng thẳng, dù cho không muốn, trong tiềm thức cũng cực kỳ chú ý nhất cử nhất động của Jason.

Ví dụ như, khi đi toilet, nhất định sẽ phải đi ngang qua chỗ của Jason, y sẽ nhìn hắn.

Jason cũng thường phát hiện tầm mắt của y, vì vậy sẽ ngẩng đầu lên nhìn y mà mỉm cười.

Trong lúc rót trà mà không gặp nhau thì tốt, còn gặp nhau chính là tai nạn, tỷ như pha cà phê thì sẽ lỡ đụng trúng tay của đối phương, lúc xấu hổ mà chờ nước uống pha đầy ly, thì ly đặt ở chỗ cao King không vớ tới được thì Jason sẽ luôn tình cờ đứng ngay phía sau lấy giúp y.

Mà Jason là một người có năng lực đầy đặc lực, chính là người hướng dẫn cho thực tập sinh King.

Đương nhiên, là thực tập sinh dưới trướng hắn, dù cho có thực tập thêm 1 vạn năm nữa cũng không học được mấy cái trò giả dối liên quan đến tài chính này. Nhưng vì che giấu thân phận, thì King rất thông minh.

Hơn nữa, cho dù là ALPHA thì làm sao, cho dù có lưu ý nữa thì làm sao, nhiệm vụ của y vẫn phải tiếp tục như cũ.

Sau một ngày đêm cơ thể và tinh thần bị kéo căng như thế, một đứa nhỏ trưởng thành như King vừa đánh răng vừa quyết định.

Có người có thể ẩn thân tốt đến mức này, lại chẳng thể nhìn ra được ý định của hành động đầy trẻ con lần này của y hay sao? Nếu đã thấy mà lại không tố cáo, thì lý do là tại sao?

Ngẫm lại cũng thấy đáng sợ.

Nếu như mềm mà hấn cũng không hiểu, thì dùng cách mạnh bạo đi, dù sao y cũng chính là dạng giản lược thô bạo.

Trình tự giết người cùng gạt người, có gì quan trọng chứ?

Đương nhiên phải chú trọng rồi, đã qua hai tháng rồi, nhưng lại chẳng có chút tiến triển nào, mà hai tháng nữa, chính là vào kỳ động dục của y.

Thế là, King siêu cấp không hề có tính nhẫn nại bắt đầu quá trình thử đánh lén.

Nhưng mà, đương nhiên, hiện thực so với lý tưởng chẳng bao giờ thuận lợi ngọt ngào cả.

Trong lúc người đó đang khom lưng rót nước, dao trong tay áo đang muốn đưa ra, thì người đó bị nước nóng rơi xuống chân mà phải nâng người lên. Hoặc là lúc đưa lưng về phía y bước vào thang máy lại chột nhór ra cái gì đó quên lấy phải ra ngoài lại. Hoặc là lúc cúi người nhặt đồ bị rơi chột bị ngã luôn.

Lúc đi ra ngoài uống rượu ăn cơm, giả bộ say rượu ngã vào người đối phương, nhưng lại chẳng thể tìm ra được kẽ hở của người say còn lại.

Sau 1 tuần, King nghĩ, hay là bỏ qua đi.

Đúng vậy, hình như ở không nổi nữa rồi. Y đã dùng cách đánh lén, không có một lần nào thành công cả, không có khả năng xem là ngẫu nhiên được. Nói không chừng Âu Dương Jason đã từ lâu nhìn ra được tất cả, thành thạo ứng đối, còn không ngừng ở phía sau chê cười y ngu ngốc ấy chứ.

Mà hai người họ cứ sớm chiều ở chung như vậy, hô hấp cùng vị đạo giao hòa cùng với nhau, thực sự đã ảnh hưởng tới King. Đúng vậy, có thể cũng chỉ là ảo giác, nhưng thỉnh thoảng cảm thụ được khí tức ALPHA, khiến cho y rất cảnh giác.

King dùng sức xoa mái tóc đen rối loạn của mình, ngọn đèn màu vàng cảnh báo nguy hiểm vang trong trực giác, mà King từ trước tới nay chính là một người cực kỳ cẩn thận, bằng không cũng không thể nào tồn tại trong giới sát thủ máu chảy đầm đìa, dùng thân phận OMEGA rong ruổi nhiều năm.

Nói đi là đi, chính là phong cách của King, cho nên sáng sớm hôm sau, y liền đơn giản thu dọn quần áo của mình, thừa dịp dưới ánh mặt trời ánh nắng tươi sáng mà lên máy bay bay tới tối, tiêu sái rồi đi.

Mặc lên người một bộ quần jean cùng áo T-shirt, cầm lấy hành lý kéo đi, ngón tay vừa đụng tới cửa, thì chợt bị điện giật 1 cái.

King lùi tay về.

“Tít tít tít ...”

Đây chính là tiếng còi cảnh báo của đèn báo hiệu đỏ đang xoay tròn không ngừng.

... Giết!

Đưa tay vòng ra phía sau, King lùi ra sau 2 bước.

Cửa mở, King lại lùi thêm 2 bước.

Tựa như cảnh quay chiếu chậm trong mấy bộ phim điện ảnh, người đàn ông quen thuộc mà xa lạ kia chậm rãi xuất hiện trước mắt. Quen thuộc là bởi vì nụ cười dịu dàng kia, khuôn mặt cương nghị kia, cái mũi thẳng kia, đôi mắt thâm thúy kia; Xa lạ chính là vì khí tức kinh thiên động địa kia, chính là khí tức ALPHA nồng nặc, mê hoặc, áp bách.

King thoáng cái che miệng cùng mũi lại, lui ra sau.

Âu Dương Jason nhíu mày: “Một câu cũng không muốn mà đã đi rồi sao?” Vừa nói vừa chậm rãi đi vào phòng, đưa tay đóng cửa.

King chật vật chạy vội tới trước cửa sổ, mở mạnh cửa sổ ra, nửa người đều lộ ra ngoài cửa sổ hít sâu không khí nhẹ nhàng khoan khoái bên ngoài.

Hình tượng? Hình tượng gì cơ chứ? Dựa theo tư thế hiện nay của người đàn ông này, đợi lát nữa bắt y phải quỳ xuống, bắt y phải quỳ phục sợ y cũng không cách nào từ chối được?!

Cũng hên là Âu Dương Jason không có tiếp tục quá phận, đi tới sofa thì liền ngồi xuống: “Bối Bối?”

King chậm rãi xoay người lại, nhìn về phía hắn.

Đường nhìn của hai người không hề có kỵ thẳng vào nhau, trong lúc nhất thời không ai mở miệng, không

ai chịu nhượng bộ, tựa như con báo cùng lang, một con còn hung ác hơn con còn lại. Nếu hiện tại dựa vào thân thủ cùng kinh nghiệm thực chiến, hai người họ đều có thể chiến tới mất mạng vẫn không phân thắng thua. Nhưng cái gien đang trào dâng trong người hiện tại khiến cho King khổ sở.

King lần thứ hai xoay người hướng ra ngoài cửa sổ hít thở không khí.

Từng OMEGA đều có kỳ động dục cố định, nhưng cũng không phải OMEGA chỉ có vào kỳ mới động dục.

Chỉ cần nguyện ý, từng OMEGA đều có thể tùy thời phát ra khí tức ngọt ngào dụ dỗ ALPHA tới chiếm đoạt mình, đương nhiên cũng là tương đối, OMEGA tất nhiên cũng cảm nhận được mê hoặc cường thế của ALPHA. Nhất là trước một ALPHA có ý định chuyên nhất, xác nhận mục tiêu rõ ràng như người này.

King chỉ muốn phun máu.

“Trả lời tôi đi, Bối Bối!” Âu Dương lại mở miệng.

Bên ngoài gió nhẹ nhẹ phẩy, cũng không thể thổi đi được cảm giác khô nóng trong người.

King lần thứ hai hít sâu 1 hơi, quay đầu lại: “Tôi đều đã biết khó mà lui, muốn rút đi, vì sao anh còn muốn tới đây bức tôi?”

Âu Dương Jason nhú mày, vô tội mà nhìn y.

Hành lý còn đặt ngay ở cửa, King suy nghĩ, bên trong có hai ba ống tiêm chứa thuốc ức chế, nếu có thể nhào tới để lấy thì tốt quá.

Nhưng cái tên ALPHA chết tiệt này lại dài tay dài chân, đã chú ý tới hành lý ngay cửa, liền đi tới lấy, nhưng không có mở ra, chỉ để ngay bên chân mình, lại mỉm cười nhìn King.

“Vậy cậu muốn trốn tới đâu? Là nơi tôi không thể tìm thấy cậu nữa sao?” Jason ủy khuất.

King yên lặng cắn môi dưới, hung hăng cà sát.

“Haizzz.” Jason thở dài, từ trong túi lấy ra một ống tiêm, giơ trước mặt King hỏi: “Muốn không?”

King giơ hai tay lên, mạnh mẽ cầm lấy cái nhẫn ngay ngón giữa bàn tay trái, dùng nó cắt ngang da, đau đớn trong nháy mắt có thể kiềm chế dòng máu nóng đang dâng trào trong người.

Jason nhìn thấy bàn tay đầy máu của y thì nhú mày, biểu lộ bộ dạng không thích.

Nhưng đối với King mà nói, thì như vậy mới có thể giúp cho y bảo trì được tỉnh táo và lạnh lùng vốn có, chỉ cần Âu Dương Jason đừng chột ào tới cường gian y là được ...

Lúc đó y nhất định sẽ nâng cao hai chân vòng quanh thắt lưng hắn mà nhiệt liệt hoan nghênh đó!

Đương nhiên, tư vị đó ném thử 1 lần cũng được, tuy rằng bản thân y chưa từng trải nghiệm qua, thế nhưng trước đây đã từng có người ám sát một ALPHA trong lúc cao trào, tuy rằng xác xuất thành công không cao lắm, vì người bị ALPHA làm, thường trong cơn cao trào sẽ thất thần ...

Nhìn King lặng yên mà chống đỡ, bộ dạng đánh chết tôi cũng không mở miệng, Jason rất phiền muộn cùng không giải thích được.

Hormone ALPHA trong phòng càng thêm mạnh mẽ, King liền trợn trắng mắt.

“Này, chỉ trả lời 1 câu thôi mà, chỉ cần cậu nói cho tôi biết vì sao cậu phải đi, cái này lập tức cho cậu.” Jason lại quơ qua quơ lại ống tiêm trong tay. “Cũng không phải câu hỏi quá khó, cậu tùy tiện lấy 1 cái cớ để nói cũng được mà.”

5. Chương 5

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Chết tiệt, tùy tiện cho một cái lý do vậy.

King táo bạo xoa đầu: “Tôi tới giết anh.”

Biểu tình của Jason tràn đầy kinh ngạc, lặp lại thêm 1 lần: “Giết tôi?”

King gật đầu: “Giết anh.”

“Vì sao?” Jason hỏi.

King phát điên: “Tôi làm sao mà biết vì sao chứ hả? Anh không phải chỉ là một tên làm công ăn lương bình thường thôi hay sao? Vì sao lại có người chịu trả 5.000.000 để giết anh?”

“5.000.000?” Jason càng thêm kinh ngạc. “Đô la Mỹ hay là nhân dân tệ?”

King nhú mắt: “Tuy rằng điều anh quan tâm ở thời điểm này có chút sai ... Đô la Mỹ.”

Jason líu lười: “Đô la Mỹ?”

“Anh thật sự không phải là một tên tổng tài thất thế hay là con riêng của ông chủ nào đó chứ?” King lẩm bẩm.

“Không phải, hộ khẩu của tôi có thể chứng minh nguồn gốc gia đình thuần khiết của tôi đó.” Jason trả lời.

“Vậy cha mẹ anh thì sao?” King lại hỏi.

Hình như câu chuyện đang đi sai hướng rồi thì phải?

“Chuyện của cha và ba của tôi tôi cũng không rõ lắm.” Jason bắt đầu dĩ nhún vai. “Chỉ là tới giết tôi thôi sao?”

King cắn cắn môi: “... Còn phải tiếp cận lừa lấy lòng tin của anh để vào nhà của anh ở, mở tủ sắt của anh ra lấy trộm tài liệu trong đó.”

Jason con mắt con mắt: “Trước hết tôi rất hoan nghênh cậu tới tiếp cận để vào nhà tôi ở, thứ hai tôi muốn hỏi, cậu thấy nhà tôi có tủ sắt sao?”

“Cho nên trước tiên mới cần lấy được lòng tin của anh đó.” King không có bị hấn dụ dễ. “Như vậy rốt cục anh có giấu tài liệu mật nào không vậy?”

Jason cười rất nghịch ngợm: “Cậu đoán thử xem.”

King xoay người hướng ngoài cửa sổ hít sâu vài ngụm không khí.

Đột nhiên, trong lúc y chưa kịp phát hiện, một luồng khí ALPHA nồng nặc bỗng nhiên bao bọc lấy y.

Jason đưa hai tay đặt lên bệ cửa sổ, vây hoàn toàn cơ thể King ở trong lòng ngực mình.

King ngừng thở, cứng toàn lưng, toàn thân nổi da gà.

Điều không xong chính là luồng nhiệt ở bụng dưới bất chợt nổi lên, cậu bé ở dưới cũng bắt đầu rục rịch.

Người đàn ông kia khẽ sát lỗ tai y nhẹ nhàng hít thở: “Đem phía lưng của mình không chút đề phòng hở hang như thế, cho thấy cậu kỳ thực rất tin tưởng tôi đi?”

“Cầu anh đó,” King dùng sức nuốt cổ họng mình, khó khăn mà mở miệng. “Tôi đã biết sai tự sửa, biết khó tự lui rồi.”

“Có thể quay lại đây không?” Jason nhẹ nhàng hỏi.

Giọng nói dịu dàng, nhưng King lại nghe thấy sự chân thật đáng tin trong đó.

Y chậm rãi, bị hai tay của Jason chặn ngang, cả người quay lại.

Ở phía sau không có lộ ra khoảng không nào còn khiến cho y thấy đỡ 1 chút, nhưng cảm giác trực diện thẳng với Jason lại khiến cho y rất không xong.

OMEGA trời sinh chính là khuynh đảo ở dưới khí tức của ALPHA, nhưng King bức bách chính mình ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào mắt của Jason.

Jason vẫn tao nhã trước sau như một, ánh cười bình thản trong đáy mắt càng mang rõ ý trấn an rất rõ ràng. Hắn thậm chí dần chậm rãi thả ra gông cùm xiềng xích King.

King lần thứ hai thấy hắn lấy ra kim tiêm, thật không tin nó là thuốc ức chế, y mở miệng: “Nếu như nó là thuốc ức chế, thì tôi cũng không cần, chúng ta đều biết chỉ cần anh rời khỏi phòng này là tốt nhất.”

Jason nhún nhún vai lấp lửng, sau đó kéo tay áo, lấy kim thuốc tiêm lấy thuốc vào trong cánh tay mình.

Quả nhiên không phải thuốc ức chế, mà là thuốc kiềm chế ALPHA

Thời gian phát huy công hiệu của thuốc này rất nhanh, chỉ nửa phút sau, cho dù tên này đang đứng rất gần mình, nhưng khí tức áp bách câu dẫn lại không hề phát tán ra nữa.

King thật lòng mà thở dài đầy nhẹ nhõm.

Jason thối lui: “Nào, chúng ta ngồi xuống nói chuyện nào.”

King thấy hắn bước tới chỗ sofa mà ngồi xuống, liền lắc đầu: “Tôi vẫn nên tiếp tục đứng ở đây.”

“Thế nhưng tay cậu?” Jason nhíu mày.

King lau lau chà chà ở trên người, vết thương đã không còn chảy máu nữa: “Không có việc gì.”

“Được rồi,” Jason thở dài. “Chỉ là cậu biết, cho dù có thuốc ức chế, thì máu của OMEGA đối với tôi vẫn có lực hấp dẫn rất lớn đấy.”

King gật đầu: “Ngay cả như vậy, tôi vẫn tin anh có ý chí tựa như thép.”

Jason cười to: “Lại nói, cậu cũng chẳng yếu, lại tự dưng biết khó mà lui, vì sao?”

“Anh quá mạnh.” King bĩu môi. “Tôi dò xét cũng có, đánh lén cũng có, đều bị anh như không có việc gì mà hóa giải được, mà anh chỉ hoàn toàn dùng thuộc tính của BETA. Nếu tiếp tục ngang ngạnh mà chấp hành nhiệm vụ này, tôi sợ cuối cùng sẽ bị anh giết.”

“‘Chuyện đó?’” Jason nghiêng ngẫm.

King nhún vai, gật đầu: “Phải, dù cho là cái ‘chuyện đó’, cũng không phải là một chuyện giỡn vui đâu.”

Jason cười: “Cậu từng thử?”

King nháy mắt mấy cái, nghe thấy sự uy hiếp ẩn sâu bên trong, tuy rằng không rõ lý do, nhưng cũng rất thành thật: “Chưa từng thử qua.”

“Vậy cậu có muốn thử qua không?” Jason thả lỏng mà ngả lưng ra sau ghế.

King há mồm: “Hả?”

Jason hỏi lại: “Xử nam?”

King chần chừ gật đầu: “Phải.”

Bỗng thấy người đàn ông kia vỗ tay một cái, thể hiện biểu tình kinh hãi: “Thật trùng hợp, tôi cũng vậy.”

“...”

Nếu như King có lông chim, hiện tại nhất định là từng chiếc đang nhảy tung lên, thế nhưng thật tốt, Jason không có tiếp tục cái chủ đề này, mà là hỏi: “Cậu thẳng thắn nói cho tôi nghe như thế, không sợ bị người ta truy cứu trách nhiệm sao?”

King phì cười gật đầu: “Đúng vậy, tôi đã dự định bồi thường cho người ta, gấp đôi tiền đặt cọc ...”

“Bao nhiêu?” Jason có chút hiếu kỳ.

“100.000.” King thở dài. “Thế nhưng tôi còn trả được.”

Jason nhìn y nở nụ cười kỳ lạ: “Ngay từ trước khi nhận nhiệm vụ cậu đã định vi ước?”

King gật đầu, rất thành thực mà thừa nhận.

Khí tức ALPHA trong phòng đã hầu như biến mất hoàn toàn, cơ thể của King đã không còn bị dụ dỗ và triệu hoán, hơi hơi thả lỏng, nhưng trong lòng vẫn bảo trì màu đỏ cảnh báo với Jason.

Jason khoanh tay ngang ngực, đưa tay sờ sờ cằm, sau đó nói với King: “Tôi không có 5.000.000, thế nhưng có thể tôi có thứ khiến cậu thấy hứng thú, có muốn làm giao dịch với tôi không?”

“Nếu như anh định nói là đó là anh thì thực xin lỗi tôi không có hứng thú.” King bĩu môi.

Hiệu lực của thuốc ức chế cũng không quá ngắn, có đủ để mình chạy tới cướp lấy vali rồi phá cửa chạy đi không? Hoặc là đồ trong hành lý hay là bỏ hết luôn đi? Lúc trước y chẳng biết bị cái gì lại chạy tới ở tầng 20, sớm biết vậy đổi đến ở lầu 2 đã có thể mở cửa sổ chạy thoát rồi? King tự mình thức tỉnh, sau này tuyệt đối không thể xảy ra sai lầm này nữa.

“Cậu là một OMEGA lại đi làm sát thủ, khẳng định sẽ có lúc không tiện. Tôi có quen một người bạn chuyên về nghiên cứu thuốc rất ưu tú, có thể giúp cho cậu chế tạo ra thuốc ức chế, thuốc làm lạnh, thuốc kích thích, thuốc tăng lực, bảo đảm an toàn không có tác dụng phụ, cậu nhìn tôi thì thấy.” Jason mở miệng.

King sững sốt, lập tức cười hờ hững nói: “Tôi là một OMEGA, tôi chấp nhận chuyện này, cũng tiếp nhận sự uy hiếp cùng tính nguy hiểm của ngành sát thủ. Đối với nghề nghiệp này, tôi có đủ nhược điểm cùng khuyết điểm để mất mạng. Nhưng thế thì sao? Tôi chính là tôi, chính là một bản thể độc nhất vô nhị trên thế giới này, thể lực yếu thì bảo trì mỗi ngày 4-5 tiếng rèn luyện thể lực, người không quá cao thì luyện tập nâng người, tốc độ không đủ thì luyện hơn về độ linh mẫn và sự mềm dẻo. tuy rằng tôi là một OMEGA, nhưng anh nghĩ cứ là ALPHA thì sẽ thượng được tôi sao?”

Đây là lần đầu tiên King nói nhiều đến thế, ngữ khí cũng không kịch liệt, nhưng Jason tinh tường thấy được quang thái trong ánh mắt y.

“Tôi cũng không nghĩ vậy.” Jason nói thật lòng.

King cười cười, quay đầu lại nhìn hắn: “Toàn bộ thế giới này người mà tôi có thể tin tưởng, chỉ có chính tôi. Nếu như ngày nào đó mà tôi chết, cũng là chuyện của riêng tôi.”

“Cho nên đây chính là nguyên nhân mà dù cho cậu có ưu tú thế nào, vẫn không có được ALPHA của riêng mình?” Jason đổi chủ đề.

“Chúng không kiên nhẫn khi tiếp xúc với người khác.” King giãi đơn giản thích.

“Vậy khi tới kỳ động dục, cậu sao mà vượt qua được vậy?” Jason lại hỏi.

King: “... Ở thế kỷ này, có một phát minh rất thiên tài đó, tên là cây massage tự động nhiều công năng.”

Jason hiểu mà gật đầu. Sau đó hắn lại chợt nói: “Cậu thật sự không muốn thử qua?”

King nhú mắt: “Còn anh, có định thả tôi không?”

Jason nói: “Chẳng lẽ cậu chưa bao giờ thấy hiệu kỳ về ‘chuyện đó’?”

King: “... Chúng không kiên nhẫn khi tiếp xúc với người khác, bị đụng tới sẽ phát điên, bị sờ sẽ nổi khùng đó.”

Khóe miệng Jason cong lên: “Đánh thắng được cậu là xong.”

Động tác dừng một chút, lông tơ ngay gáy lại dựng thẳng lên, King há mồm, chậm rãi mở miệng: “Anh muốn làm?”

“Tôi rất là muốn thử qua một lần nha!” Jason thể hiện biểu tình vô tội. “Cậu hiểu không vậy, lớn tới tuổi này mà còn là xử nam thật là một chuyện bị người khác cười nhạo đó! Mỗi lần tụ họp lại cùng bạn bè uống khi hỏi tới sở thích về chuyện đó thì quả thực là cực kỳ xấu hổ! Tôi không muốn tiếp tục nói xạo nữa!”

King kinh ngạc đến ngây người.

“Cậu xem cậu đó, vừa vào công ty đã với tôi mất đi mây lại, xích lửa câu dẫn khiêu khích tôi, hiện tại lại muốn vỗ mông rồi đi, như vậy rất là không được đó.” Jason tiếp tục lên án.

King đã hoàn toàn bị chọc giận: “Anh muốn cùng tôi làm tình? Bởi vì anh là xử nam tôi cũng là xử nam cho nên anh nghĩ chúng ta hợp nhau? Cho dù tư thế sai tôi cũng không biết nên tôi sẽ không chê cười anh? Anh là ALPHA tôi là OMEGA thì chúng ta làm tình sẽ là củi khô lửa bốc nên mấy kỹ xảo kéo dài thời gian gì đó chỉ là mây bay?”

“Gì mà kỹ xảo kéo dài thời gian gì đó, chúng ta có thể thảo luận sau đó.” Jason trả lời. “Quan trọng nhất chính là tôi thích cậu.”

“Chúng ta chỉ mới quen có mấy tháng thôi! Chúng ta chính là quan hệ đồng nghiệp thuần khiết đó! Tôi nhận tiền là tôi lừa anh giết anh đó! Anh hiện tại chỉ là BETA thôi!” King vẫn tiếp tục gắt gỏng.

Jason vui vẻ mà lấy ra một kim tiêm khác: “Cái này xử lý rất dễ mà.”

King lập tức khôi phục lý trí: “Anh đừng tiêm, tôi cái gì cũng nghe anh, có phải anh muốn tôi giết cái người muốn tôi tới giết anh? Tôi đi, sẽ lập tức đi.”

Jason lại nghi hoặc: “Sao cậu lại sợ tôi trở lại thành ALPHA như thế, có phải kỳ thực cậu đã thích tôi rồi không?”

King xoa đầu: “Anh đủ rồi, nếu còn tiếp tục đùa tôi sẽ đánh anh đó.”

Jason ủy khuất bĩu môi, nhưng cũng chịu bỏ kim tiêm vào trong túi khiến cho King thở phào nhẹ nhõm.

6. Chương 6

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Hai người sau một thời gian nói chuyện, cuối cùng cũng đạt chung nhất trí.

Jason cũng không muốn đem cái tên đang muốn giết mình giết chết, chỉ là muốn bắt cái tên khốn đó nộp lên tổ chức mà thôi.

Sau đó hẳn có thể kết thúc cái nhiệm vụ nhiều hồ này mà chính thức quay về nhân gian. (Ý là cái nhiệm vụ kéo dài mãi chẳng chịu kết thúc)

King nhất thời nhíu chặt lông mày: “Lại phải gặt người?”

Jason sờ sờ tóc của y (đương nhiên là lập tức bị đánh xuống): “Ngoan, chỉ cần lần này nữa thôi, xong thì cậu cũng sẽ được tự do.”

King bán tín bán nghi, nhưng hiện tại là không trâu bắt chó đi cày, không làm thì không được, nên chỉ đành bĩu môi: “Vậy tôi phải làm gì?”

“Rất đơn giản, chỉ cần cậu tiếp tục giả bộ nỗ lực lừa gạt lòng tin của tôi, tôi cũng làm bộ dần dần bị cậu lừa, cuối cùng cho cậu vào nhà của tôi, hỏi được mật mã từ tôi, mở ra được tủ sắt nhà tôi, lấy được tài liệu, cuối cùng thuận tiện giết tôi — Đương nhiên cũng không phải thật sự muốn giết tôi, đừng nhìn tôi như vậy, Bối Bối, tôi sợ.” Jason nói.

King hừ 1 tiếng, quay đầu.

Muốn làm ra cái cảnh 1 tên lừa 1 tên bị lừa, kết quả tự dừng quan hệ của hai người họ (trong mắt của người bên ngoài) là càng ngày càng thân mật, không chỉ có đồng nghiệp cùng quản lý, mà ngay cả CEO cùng quản lý HR cũng cực kỳ xem trọng Jason.

Nguyên nhân không ngoài dự kiến, báo cáo thực tập của King đã có, mà nó lại vô cùng thê thảm.

Trưởng phòng quản lý dùng hết sức để suy nghĩ, đem toàn bộ những lời bình mà bản thân mình biết viết ra hết luôn rồi, có thể khiến cho người khác vừa liếc mắt vừa nhìn ra được vị King Baker này, thực sự không hề có khiếu với ngành tài chính.

Nhưng mà, dưới mệnh lệnh của nhân sự tổng công ty, King tiếp tục ở lại chi nhánh ở tại Thượng Hải dùng thân phận của trợ lý mà tiếp tục được đào tạo sâu. Tất cả mọi người đều biết rõ là người này có cấp trên che đỡ, cho nên cũng chỉ đành mở một con mắt nhắm một con mắt, để cho y tiếp tục theo Jason mà học tập.

Cho nên toàn bộ mọi người đều nghĩ, giao hảo tốt với King quý giá này, Jason tất nhiên có thể một bước mà thăng chức lên tầng mây cao; Đương nhiên, cũng có người đưa ra phiếu chống, suy đoán King chính là tiểu tình nhân của ông chủ nào đó, Jason đây là đang tự mình đâm đầu vào dao.

Thế nhưng dù cho thế nào, thì kỳ thực Jason vốn cũng là một nhân tài ưu tú, cực kỳ có thiên phú với tài chính, thái độ làm người cần cù và thật thà, cẩn trọng, biết tiến tới, thái độ làm người xử thế cũng cực kỳ chú ý. King còn chưa tới, thì CEO cùng quản lý HR cũng đã làm ra xong quyết định thăng cho Jason 3 cấp. Chỉ bất quá cần theo một số trình tự, cho nên cần phải mất thêm 1 ít thời gian. Có người nói quyết định đó cũng sắp được ban hành rồi.

Thế lại, trong quá trình chung sống hòa thuận, lại qua tiếp 1 tháng, King đã “hầu như sắp lấy được lòng tin của Jason” rồi.

Cho nên ngay lúc này, lúc mà Jason thấy King lại tiếp tục thu dọn hành lý, cực kỳ khiếp sợ cùng thương tâm.

King ghét bỏ nhìn hắn: “Đừng có diễn nữa, không phải đã nói trước cho anh rồi sao, kỳ phát tình của tôi sắp tới rồi, cần phải về nhà thôi.”

“Ở lại đây bộ không được sao?” Jason hỏi.

“Không được, không có cảm giác an toàn.” King trả lời.

“Tôi có thuốc kiểm chế hormone cực mạnh, không hề có tác dụng phụ ...” Jason nói.

“Không muốn.” King thẳng thắn trả lời.

“Là thứ vì cậu mà đích thân tôi yêu cầu người ta làm riêng đó.” Jason sắp ra bộ dáng chuẩn bị khóc. “Cậu đừng đi, nếu lỡ cậu không trở về thì tôi làm sao đây?”

Nói thật, King vốn dĩ là có dự định như thế, thế nhưng suy nghĩ lại 1 chút, hình như cái tên đàn ông họ Âu Dương tên Jason, thực sự là hình dạng thâm bất khả trắc ... Vạn nhất vừa đi không quay lại kết quả bị hấn bưng tổ chim, quả thực chính là cái được không bù đắp đủ cái mất.

... Vừa nghĩ như thế, nếu như lại tiếp tục ở lại, có thể hay không sẽ bị ...

“Bối Bối, đừng có vứt bỏ tôi, được không?” Jason mở to mắt.

King hơi nhú mắt, nhìn kỹ bộ dạng của hắn.

“Nếu không cậu dẫn tôi cùng đi đi!” Jason còn nói. “Tôi không hề chê không khí ở mấy nước quốc gia Đông Nam Á, không hề phiền hà thời tiết oi bức ẩm ướt mùa mưa khắp chốn, cũng không hề ghét bỏ nơi mà giao thông bất tiện ngay cả giao thông công cộng cũng không có ...”

“...” King yên lặng nhìn hắn.

Giết!

Y phiền táo mà đi qua đi lại, một hồi lại dừng lại oán hận nhìn Jason, nhìn 1 hồi lại tiếp tục đi qua đi lại, cuối cùng đột nhiên nhảy, trên tay xuất hiện hai thanh dao bạc đánh trực tiếp về phía cổ của Jason.

Jason nhú mắt, hơi hơi nghiêng người tránh, đồng thời 1 chân đá 2 tay nắm muốn bắt lấy King, lại bị y né được.

“Chắc chắc ...” Jason lắc đầu, thật đáng tiếc.

Hai người cách nhau 2 thước, đối diện nhau.

“Bối Bối,” Jason mở miệng trước, lần này vẻ mặt đầy nghiêm túc, mang đầy áy náy. “Xin lỗi, là tôi xin bạn của tôi điều tra qua cậu, thế nhưng nhiều nhất cũng chỉ biết tới những gì mà tôi vừa mới nói, còn sâu hơn

nữa thì tôi không hề chạm tới.”

King trừng mắt liếc nhìn hắn, thu dao lại, đưa tay ra.

“Hả? Cậu muốn tôi nắm tay cậu sao?” Jason thụ sủng nhược kinh.

“Thuốc kiểm chế.” King phun ra từng từ 1.

Jason hé miệng: “Hả, tôi không có mang, bằng không cậu theo tôi đi lấy đi — Này này, đừng lấy dao ra, vậy đi tôi trở về lấy, cậu chờ tôi nha.”

“Mau cút,” King trả lời.

Cuối cùng vẫn là King theo Jason cùng đi, chỉ là đương nhiên không tiến vào lang sói, mà ở một quán cà phê gần đó chờ.

Không bao lâu sau Jason mang tâm tình cực tốt mà cầm lấy lọ thuốc mà xuất hiện: “Nào, cái này có 3 kim tiêm, lúc kỳ phát tình bắt đầu, mỗi ngày một kim liên tục 3 ngày là được, thế nhưng đừng có mà dùng bậy nha, chỉ có 3 kim thôi, nhiều hơn nữa cũng không có đâu, phải đi hỏi người khác đó.”

King yên lặng tiếp nhận nó, đột nhiên chợt hoài nghi xem nó rốt cuộc có phải là thuốc kiểm chế.

“Đừng có nhìn tôi như vậy, là thuốc kiểm chế thật đó, tôi không có lừa cậu đâu.” Jason vỗ ngực bảo chứng. “Cậu thỉnh thoảng cũng phải tin tôi 1 lần chứ, nếu không tôi sẽ thương tâm đó.”

King: “...”

Tốt xấu gì chính mình cũng còn có 3 kim làm lạnh người, nếu như thuốc này là giả, thì lập tức dùng thuốc làm lạnh rồi đóng gói hành lý đi máy bay rời khỏi đây.

Tổ chim cũng chỉ là một tổ chim mà thôi, bị bưng thì tìm cái khác vậy.

Suy nghĩ như thế, King bĩu môi nhận lấy kim tiêm: “Vậy cảm ơn.”

“Đừng khách khí, chúng ta tốt xấu gì đó cũng cùng một thuyền mà.” Jason cười đến sáng lạn.

King đem chút cà phê còn lại 1 hơi uống sạch: “Đi thôi.”

Jason vui mừng đi theo phía sau.

Nhưng mà chưa đi được xa, thì tình huống đột biến.

Đầu tiên chính là có vài chiếc xe mui trần màu đen chạy tới gần, King cùng Jason nhìn nhau, lập tức phát hiện có chút không thích hợp, quả nhiên là tiếp theo mấy chiếc xe thay phiên nhau tăng tốc chạy tới chỗ họ.

Hai người tách ra hai bên, coi như thoải mái mà thoát được, đồng thời tiến vào góc chết của kiến trúc, xe cũng không cách nào chạy vào được. Sau đó xe mở cửa, một đám đồ đen che mặt cường tráng xuống xe, chạy tới họ tập kích.

King chữm bới bắt đầu mà chạy, nhiều người như thế, mà lại toàn là ALPHA, để cho y chính diện đối kháng quả thực là tìm chết.

Jason cũng biết chuyện này, hiện tại hắn là BETA, trên cơ bản cũng không thể đánh lại được đám ALPHA vũ trang cường tráng hữu lực nhiều đến thế, thực sự là lo mà, thế nhưng cũng đỡ đám người đó không có nhắm tới hắn, chỉ cần King chạy trốn được thì cơ bản vẫn không sao.

Đám người đó lại cho rằng hai người họ là chung 1 giuộc, cho nên người cũng chia thành 2 tốp, tự mình đuổi theo.

Nhìn qua bọn chúng thoát nhìn muốn người sống, cho nên King cùng Jason có không gian phát huy rất lớn.

Quần chúng vây xem ven đường rất là kinh ngạc đến ngây người, đương nhiên không quên phát huy tinh thần hỗ trợ gọi 110.

King vừa chạy, vừa dùng dao bạc giết chết vài tên đuổi theo kề sát y, cũng không phải là giết chết hẳn, mà là chém vào chân, chạm 1 phần trên người, khiến cho chúng mất đi sức chiến đấu.

Jason cũng là vừa chạy vừa đánh, tốc độ cực nhanh mà lực cũng mạnh, cho dù là BETA, thì đánh nhau với một ALPHA, cũng rất thành thạo. Thế là dần dần, kẻ địch phát hiện không thể đơn độc bắt riêng hai người họ, nên chờ tập hợp lại, nhưng mà cho đến lúc cả đám tập trung lại được với nhau, thì cũng là lúc tiếng còi cảnh sát vang lên.

Kỷ luật trị an của thời hiện đại quả thực rất đáng biểu dương, tốc độ của cảnh sát nhân dân quả thực rất đáng tán thưởng.

Đám người cao to kia vừa nhìn là biết chẳng phải hiền lành gì, nên nhìn nhau 1 chút, nhún vai, ông chủ có dặn qua không muốn dính tới bọn nhà nước, nên nhiệm vụ lần này tuyên bố thất bại, toàn bộ lui!

Không muốn dính tới nhà nước, còn có một tên sát thủ cùng một nhân viên văn phòng chẳng có chút địa vị.

Hai người họ hợp lại cùng nhau đông lui tây chạy trốn một trận, hoàn toàn rời khỏi khu vực đang nháo loạn kia, mới dừng lại thở dốc, sau đó Jason nhìn thấy sắc mặt hồng nhuận nhưng mày lại không ngừng cau có của King.

“Sao thế?” Jason cẩn thận hỏi. “Hay là tôi lại chọc giận cậu rồi?”

King trừng mắt nhìn hắn: “... Thuốc kiểm chế bị cái bọn ‘nhào tới anh’ đánh nát rồi.”

“...” Lần này tới phiên Jason không nói gì.

“Vội lại,” King tung chân đá Jason 1 cước. “Dù cho anh có đang hăng máu, thì có thể đừng có lộ ra khí tức ALPHA được hay không?”

.... Ting!

Bóng đèn trên đầu Jason sáng lên.

“A, cái này, cậu ...” Jason cẩn thận mà tới gần.

“Cút ngay!” Rõ ràng King là đang miệng cọt gan thỏ, lo lắng vô cùng.

Cuối cùng Jason cũng tiến lại gần đỡ lấy King chân đã mềm nhũn: “Kỳ phát tình của cậu tới rồi?”

Phần eo đau đớn, phần dưới nóng rực, hô hấp liên tục, sắc mặt ửng hồng.

King lần đầu tiên không cách nào né tránh được tay của Jason đang là BETA, nửa thân người trên được đỡ quay về nhà của Jason gần đó.

Lại nói, Jason đã rất nhiều lần ghé thăm qua căn nhà trọ của y, nhưng y lại lần đầu tiên bước vào chỗ ở của Jason.

Đương nhiên lúc này y hoàn toàn chẳng có chút hứng thú đi thưởng thức bày biện trong nhà.

King được đưa vào phòng của Jason, đặt nằm xuống giường của hắn.

Jason rất nhanh đi ra rồi lại tiến vào, hormone ALPHA theo bản năng tỏa ra đã biến mất, xem ra là đã tiêm thuốc kiểm chế. Trên tay hắn cầm khăn mặt nóng hôi hổi, đến bên giường ngồi xuống bắt đầu cởi quần áo King.

“Bỏ đi,” King quơ tay, tuy rằng lực không tính là nhỏ, nhưng trong mắt của Jason, quả thực chẳng khác gì móng mèo cào

“Giúp cậu lau 1 chút, mau dễ chịu hơn thôi, tôi đã gọi cho bạn của tôi kêu nó mang thuốc kiềm chế cùng thuốc làm lạnh tới đây rồi, thế nhưng trước hết cậu cũng phải chịu khó nhịn 1 chút.” Jason nói.

King bán tín bán nghi mà thu tay, tùy ý để Jason cởi bỏ T-shirt của mình.

“A ...” Khăn nóng lau qua khu vực không hề có chút nóng, nhưng King vẫn cảm thấy cơn sóng triều nhiệt liệt không ngừng tới.

Jason xoa đôi môi phồng hồng của y: “Đừng cắn, đau đó ...”

King không hề để ý đến hắn, dời mắt không chịu nhìn hắn.

“Tôi nói thật đó, nếu cậu còn tiếp tục cắn tôi sẽ hôn đó.” Jason lau đi mồ hôi trên đầu y, vẫn chẳng nhận được câu trả lời nào.

Mà môi của người này càng thêm cắn chặt hơn, đều có thể thấy được cả tia máu, tiếp tục cắn sẽ nứt da mất.

Đôi mắt của Jason trầm lại, nắm chặt lấy cằm của King, đem mặt của King quay lại thẳng mình, lập tức cúi người.

Trong nháy mắt khi hai đôi môi tiếp xúc nhau, King mạnh mẽ run lên, sau đó lập tức muốn giãy dụa, không ngừng muốn nâng người đá văng cái tên trên người mình ra. Nhưng mà hàm răng kia tùy ý mở ra đôi môi mình, đầu lưỡi đầu đá lung tung, khiến cho động tác của y dần không còn chút sức.

Ngay khi Jason thở dốc buông y ra, thì hai chân của y đã quăn quanh thắt lưng của hắn, gót chân nhẹ nhàng mà đè chặt cọt sát hông của hắn.

7. Chương 7

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Tuy rằng mới dùng thuốc ức chế, nhưng một Jason thanh tâm quả dục lâu như thế bị hormone cường liệt

của một OMEGA đang trong thời kỳ phát tình tản mát ra khiến cho hắn cũng không thể nào nhin nổi nữa.

Đương nhiên, nhin được hay không là vấn đề về năng lực, còn muốn nhin hay không là vấn đề về thái độ nha.

Hắn hơi ngẩng đầu, nhin mặt của King, thấy rõ trán y đầy mồ hôi, ánh mắt đầy sương, nhưng lại mang biểu tình không cách nào nhin nổi nữa.

Y hít thở không ngừng, ngực không ngừng phập phồng, nếu là bình thường, Jason đã sớm bị y đập đi rồi, thực sự đuổi hắn không ra cũng tìm cách giãy thoát khỏi hắn, nhưng do thời gian qua bình thường Jason thường hay lấy việc tư giả làm việc công mà tiếp xúc thân thể thường xuyên với y, cho nên hiện tại y đã không còn có cái phản ứng nghiêm trọng như buồn nôn ghê tởm gì đó sau khi bị tiếp xúc nữa rồi.

Nhưng cảm giác không ổn vẫn tồn tại, có chút phần ám ảnh tâm lý khắc sâu trong ký ức tạo thành từ thời còn nhỏ không phải một sớm một chiều là có thể khắc phục được Dục vọng bản năng cùng tâm lý chán ghét đang đấu tranh, King khó chịu vô cùng, lại không biết phải làm thế nào.

Jason nhin King vẫn còn đang giãy dụa khó chịu, thở dài, xoay người trở thân, để cho King ngồi lên trên người mình, nhin y ở trên cao mà nói: “Cậu không muốn tôi chạm vào cậu, thì để cho cậu chủ động vậy, cậu có thể thoải mái chạm vào tôi, sờ tôi, thậm chí là cưỡng gian tôi cũng được, tôi sẽ không phản kháng, đương nhiên nếu cậu nghĩ tôi giãy dụa sẽ tăng thêm tình thú cho cậu thì tôi sẽ giãy dụa. Thân thể làm chủ là cậu, không phải tôi, không phải là tôi đang làm gì cậu, mà là cậu đang làm gì tôi.”

King há mồm thở dốc, ánh mắt cố gắng tập trung, nhin thẳng vào mắt Jason.

Jason cười cười, đưa tay đỡ lấy phần thắt lưng mềm nhũn của y: “Cậu có thể biến tôi thành cây massage tự động trí năng toàn năng tinh khiết tự nhiên, tuy rằng tôi đã bị cậu khiến cho bản thân tản mát ra khí tức ALPHA, nhưng dù sao hiện tại vẫn đang trong thể chất BETA, cho dù chúng ta có làm, cũng sẽ không thể đánh dấu cậu được. Tuy rằng không thể tỏa ra hormone ALPHA mà lại không có cách nào triệt để giải quyết thống khổ của cậu, nhưng cậu có thể trước khi dùng thuốc ức chế cùng thuốc làm lạnh, dùng tôi để tạm hoãn cơn đau lại.”

Nhin người đàn ông mang vẻ mặt vừa lo lắng vừa chán thành kia, King chán nản ngồi xuống trên đùi Jason, ngẩng đầu lên hô hấp mạnh, phía trước của y đã gắng gượng nửa cương cứng, phần phía sau cũng đã bắt đầu tiết ra dịch thể nóng hổi — Lúc này nếu có cây massage, đã không cần cố gắng mà lập tức cho nó vào rồi.

Jason rất muốn ngồi dậy trấn an y, nhưng vẫn không hề động dậy.

Cuối cùng, King cúi đầu, đưa hai tay chống lên phần ngực rộng của Jason.

Quần áo mau chóng bị cởi bỏ, thân thể xích lô của hai người chạm vào nhau, Jason vẫn ngoan ngoãn nằm không nhúc nhích, hai người đang ở vị trí cưỡi ngựa.

Phải để cho King nắm quyền chủ động thì y mới có thể tiếp tục động tác.

Chất lỏng ở hậu huyệt tràn lan, thậm chí có thể tràn ra chạm vào phần dương vật cao cao ngẩng đầu của Jason, King hít sâu 1 hơi, nhẹ nhàng đỡ lấy thứ đó, chậm rãi ngồi xuống.

“Bối Bối ...” Jason phát ra thanh âm trầm tựa như đang thở dài.

King cảm thấy khó khăn, cũng cảm thấy không ngờ tới, phần phía sau của mình chưa bao giờ bị tràn đầy đến mức này, chưa bao giờ căng ra thế này, bản thân y dường như cũng không dám động, nhưng thứ đó dường như có sinh mạng mà không ngừng cố sức tự mình khoan thăm dò bên trong, còn không ngừng căng to ra.

“Đủ ... được rồi, đừng tiếp tục tiến vào nữa!” King nhin không được phát sinh thanh âm rên rỉ, một cảnh báo không hề mang tính uy hiếp.

Khóe miệng Jason mang theo nét cười, tay vịn lấy thắt lưng của y: “Tôi có thể không động ... cậu xem, hiện tại là cậu đang cử động, đang run rẩy, đang co rút ... A”

Hắn phát ra thanh âm thoải mái, khiến cho thắt lưng của King càng thêm nhũn, ngồi xuống càng sâu.

“Ja ... Jason ...” King bất lực nói nhỏ, chẳng biết tiếp theo phải làm thế nào.

Jason thương tiếc mà sắc tình sờ lấy phần thịt mẫn cảm bên hông của y: “Sao vậy Bối Bối? Cậu muốn gì? Muốn tôi làm gì sao?”

“... Chết tiệt! Anh cử động cho tôi!” King cuối cùng cũng lấy lại được chút hơi thở, gầm nhẹ. “Sao lại có thể kém cỏi hơn cả cây massage tự động của tôi thế!”

Rõ ràng, lời khích lệ này cực kỳ lợi hại, khiến cho Jason nhếch miệng, lập tức đỉnh lên vài cái.

Chỉ có vài cái, cũng đủ khiến cho King hoàn toàn mềm nhũn người, nằm úp sấp ở trên người hắn.

Jason trấn an vuốt ve mộng thịt của y, nhún phần thắt lưng càng thêm dùng lực để đỉnh. Phần thịt thô to kia không ngừng nghiền qua lại trong cái miệng nhỏ nhắn ở phía sau, lần nào cũng khiến cho King phải phát ra tiếng rên rỉ.

Không, không ... King cố gắng tập trung tinh thần, đây bất quá cũng chỉ là một BETA mà thôi, cũng đã có thể khiến cho y thất thần như thế, nếu như ... Bản năng cảm giác được nguy hiểm, King hồi phục lại thần trí, hai tay chống lên phần ngực rắn chắc của Jason, muốn khởi động thân thể, muốn đứng dậy, để cho thứ đó ra ngoài ...

Phát hiện ra ý đồ của y, Jason nhẹ nhàng hừ 1 tiếng, bội phục ý chí của tên này, thế nhưng ... Phối hợp với động tác của King, Jason càng thêm nặng nề đè nặng thắt lưng, da thịt chạm vào nhau phát ra tiếng ‘ba’ vang vọng, thắt lưng của King run rẩy một chút, lần thứ hai vô lực nằm úp sấp xuống tới.

Jason đưa tay xoa nắm mặt y, ngón tay tìm thấy môi y mà ma sát 1 chút, nhẹ nhàng nói: “Honey à, muốn hôn môi không?”

King có chút thần thần, ánh mắt mờ mịt, một lát sau mới bắt đầu tập trung lại.

Jason lập tức đổi ngược vị trí, đưa đẩy thứ đó của mình hung hăng va chạm 1 chút, sau đó khừ tay đặt ở hai bên tai của King, xoa mái tóc ướt mồ hôi của y vén qua 1 bên.

King thấy hàm răng của hắn nhẹ nhàng cắn, hầu kết giật giật trên dưới, sau đó mỉm cười, rồi cúi người xuống hôn lên môi y.

Khí tức ALPHA cường liệt mà nồng nặc, tùy ý trao đổi qua hơi thở, trao đổi nước bọt, tiến thẳng vào cơ thể của King.

“A!” King mạnh mẽ run rẩy, phía sau càng thêm ra sức mà co rút, trực tiếp khiến cho Jason phải tước vũ khí đầu hàng.

Một sự căng chặt, cuối cùng hai người họ đều không ngừng hít thở để giảm bớt, Jason tốt xấu cũng biết phải đưa tay chống lên, để không đè King.

Hai người không hề tin được mà nhìn chăm chăm đối phương.

“Tên khốn, tôi muốn giết anh!” King mở miệng, thế nhưng thanh âm chẳng khác nào mèo kêu.

Jason mỉm cười, giật giật phân thân tuy rằng đã bắn nhưng vẫn còn cương cứng: “Giống vậy sao?”

King nức nở hai tiếng, cơ thể sau khi bắn tinh vẫn rất mẫn cảm, phần thịt phía sau vẫn đang tha thiết hấp thụ phân thân cực đại kia, tuyệt không muốn xa lìa.

Jason cười cười, đưa tay chạm vào bờ môi của y: ‘Lần đầu tiên quả nhiên có chút nhanh, có chút tiếc nha ...’

King trừng mắt nhìn hắn, hả, tiếc nuối?

Quả nhiên Jason lại bắt đầu cử động, dùng nội bích của King giúp cho mình nhanh chóng trọng chính hùng phong: “Thế nhưng, chúng ta còn có lần thứ hai, lần thứ ba ... Honey à, kỳ phát tình của em sẽ duy trì liên

tục bao lâu?”

...

King đưa tay che mặt.

Ba ngày, tròn ba ngày!

Jason nắm lấy tay của y mút đầu ngón tay của y, hàm hàm hồ hồ mà nói: “Không sao, cuối cùng rồi anh cũng sẽ biết thôi!”

Cái tên ALPHA khốn khiếp!

Cứ vậy mà hút khô hần luôn đi!

8. Chương 8

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

King phát hiện thất lưng mềm nhũn như không còn là của chính mình nữa rồi, nhưng khoái cảm tê dại vẫn không ngừng tác động, Jason vẫn đang bảo trì tốc độ cùng lực đạo mà tiến công y.

King lần thứ hai bắn ra khiến cả người run rẩy, y thở dốc đẩy đẩy người đàn ông trên người mình: “Đứng lên ... Thật nặng, tôi vừa đói lại khát ...”

Jason rất luyến tiếc mà nói: “Được rồi ... Thật muốn cả đời đều ở bên trong em ... Em sẽ không chạy trốn chứ?”

Hắn vừa chậm rãi rút ra, vừa chờ câu trả lời của King, tựa như chỉ cần King chưa cho hắn được câu trả lời mà hắn mong muốn, thì hắn sẽ lập tức tiến vào.

Không phải là tựa như, mà hắn dự định làm như thế thật.

King lườm hắn một cái: “Tôi sẽ không trốn.”

“Em có thể thề không?” Jason hỏi.

“Tôi, xin, thề.” King từng chữ một mà gặng ra.

Jason cười to, ôm y: “Được rồi được rồi, anh đùa đấy, đừng giận.”

Hắn hoàn toàn rút ra, huyết khẩu sưng đỏ lưu luyến hấp thụ quy đầu, khi phát hiện không thể kéo giữ lại, thì dường như phát ra tiếng thở dài thật lớn ‘chiêm’. Niêm dịch đặc màu trắng đục chậm rãi chảy ra, theo nộn thịt huyết khẩu không ngừng hấp thụ, rất nhanh đem cho drap giường ẩm ướt không thể hấp thụ nổi nữa mà nổi trên tấm gra.

Jason nhìn cảnh tượng đó không chuyển mắt, cảnh sắc này khiến cho hắn rất muốn một lần nữa tiến vào làm thêm hơn 10 lần nữa

King bị nhìn chằm chằm như thế nên cảm thấy thẹn thùng ... Có cảm giác nữa rồi, y nhanh chóng khép hai chân mình lại.

Jason lại vững vàng nắm lấy phần đùi trong của y mà tách chân ra, sau đó cúi người, đầu hầu như chôn vào giữa hai chân của y. Chóp mũi của hắn tiến vào chỗ huyết khẩu, hầu như gần đụng tới, sau đó chậm rãi hít sâu vài lần.

Giết!

King run rẩy thân thể, có dự cảm không tốt.

Quả nhiên ngay sau đó, hắn vươn đầu lưỡi, nhẹ nhàng liếm phần tinh dịch cùng niêm dịch. Đầu lưỡi thô ráp không ngừng kích thích phần thịt mềm, vừa ngứa lại vừa tê dại.

Mười ngón tay của King cắm vào tóc của hắn, cố sức kéo đầu hắn lên, hắn bất mãn mà nhìn y: “Đau đó.”

King đỏ mặt, quát: “Hiện tại tôi muốn uống nước! Con mẹ nó anh lại tiếp tục khiêu khích tôi!”

Jason suy nghĩ một chút, nhún vai đồng ý, vậy sau đứng dậy nhào tới, cho King một nụ hôn sâu, trực tiếp nuốt trọn toàn bộ khí thể của y đang cố sức rống giận kia, đến khi y hết hơi hắn mới thoả mãn thả ra.

Jason mang cơ thể khỏe mạnh xoay người xuống giường, mặc quần vào, ôm lấy King quần trong tấm chăn tới phòng khách, đặt xuống sofa, sau đó mới mở tủ lạnh ra tìm đồ ăn.

Đồ ăn đã nấu sẵn cùng thực phẩm đã được chế biến qua đều có rất nhiều, Jason đơn giản lấy ra vài món, quay đầu lại thì thấy King đã lấy bánh bích quy cùng nước khoáng trong ngăn kéo bàn trà mà ăn uống.

Jason cầm thức ăn tới bàn, nói: “Đồ ăn thừa, đừng chê.”

King ngược cổ nhìn, không phải hầu thì cũng là sò biển, co quắp khóe miệng ngẩng đầu nhìn Jason: “Anh cứ ăn đi.”

Jason cười nói: “Ngoan, đừng có kén chọn.”

King rất đói, nhin xuống xung động muốn trợn mắt nhìn hấn, trực tiếp lấy đĩa đồ ăn mà bắt đầu ăn, nhanh chóng cạn sạch đĩa, sau đó lại lấy một lon Red Bull mà uống.

“Coi chừng nghẹn.” Jason rút khăn giấy ra lau miệng cho y.

Anh là đang quyết tâm chọc tôi tức chết phải không.

King yên lặng trong lòng dựng thẳng ngón giữa với tên đàn ông trước mặt, nhưng mặt ngoài không thể hiện gì cả.

Đúng vậy, không dám.

Cũng giống như việc y không muốn chạy trốn cũng không dám chạy trốn vậy.

Bất tri bất giác, khí tức ALPHA của Jason đã hoàn toàn tràn đầy trong gian phòng đó, chung quanh y, chỉ một thông tin, chỉ một từ ngữ.

Thần phục.

Không gian riêng của mình đã bị chiếm lấy, King ôm lấy chần cuộn người ngồi ở sofa, nghe tiếng rửa chén ở phía sau lưng, sau đó nghe thấy tiếng bước chân của hấn dẫn tới gần, rồi đứng ngay sau lưng y.

“Nếu vậy,” Thanh âm gợi cảm thấp trầm của Jason ghé vào lỗ tai y mà nói, khiến cho người ta phải tê dại. “Chúng ta tiếp tục?”

Trong giai đoạn giải lao này, King chỉ có thể nghỉ ngơi hồi phục được 1 tí, mà Jason thì đã hoàn toàn khôi phục.

Y ngồi ở sofa đưa lưng về ngay lòng ngực của hấn, xương cùng từ eo trở xuống cùng mộng, cảm nhận sự xâm lấn không chút khách khí của hấn, King ngưỡng đầu, kiệt lực ức chế rên rỉ.

Dương vật lớn lên hung hăng, không hề trở ngại đâm xuyên vài cái, bên trong trượt ẩm ướt không gì sánh

được, nhưng hết lần này tới lần khác vẫn chặt như lúc ban đầu.

Thật thô, thật dài, thật là căng Do hoàn toàn không có đối tượng nào để so sánh, nên King cũng không biết có phải tất cả các ALPHA khác đều có ... cậu bé kinh người như thế.

Thế nhưng tuyệt đối tuyệt đối so với cây massage thì lớn hơn nhiều, nếu như không phải đang trong kỳ phát tình, King nghĩ bản thân mình thật sự có thể tiếp nhận cái thứ dữ tợn này sao?

Hơn nữa ... Cho đến tận giờ, Jason vẫn chưa tạo kết.

... Không, hẳn là sẽ không đến bước này đi, không nên đi tới bước này ...

Một đôi bàn tay to luồn xuống nách của y, dùng sức nâng người y lên, phần lưng tiếp xúc thẳng với lòng ngực của hắn, Jason liếm liếm phần lỗ tai của y: “Không chuyên tâm nha, Bối Bối.”

King giơ tay lên, vòng quanh cổ của Jason, theo động tác của hắn mà đóng đưa thất lửng: “Đang nghĩ rằng của anh thật lớn, thật cứng ...”

Động tác cùng ngôn ngữ này rõ ràng trấn an hắn, bởi vì động tác sau đó của hắn có chút chậm lại: “Thật vui khi em nghĩ như thế.”

Cầm của King bị kéo qua, Jason dịu dàng mà hôn y, mang theo thương tiếc mâu thuẫn cùng ý tứ hàm súc chinh phục.

Ngưỡng đầu nhận lấy nụ hôn của hắn cùng sự đưa đẩy của hắn khiến cho King lúc này dịu ngoan như con mèo con.

Một lát sau, Jason thả ra bờ môi của y cùng đầu lưỡi, ngược lại chạm vào trán của y, động tác phía dưới lại dần dần chậm lại.

“Cũng tốt, nếu hiện tại em đã thanh tỉnh, chúng ta cũng chơi lâu như thế,” Jason giữa chặt cầm của King, nhìn thẳng y, trong mắt không hề che giấu tình dục cùng chuyên chế. “Là lúc làm chuyện chính sự rồi.”

Động tác của hắn đã hoàn toàn dừng lại, chỉ chừa lại phần đỉnh đầu ở ngay huyệt khẩu.

King ngừng thở, y có cảm giác sợ hãi, cùng với ... hưng phấn.

“Bối Bối,” Jason nói, dùng gương mặt vô cùng thân thiết cọ cọ cổ của y. “Vì anh ... mở thân thể ra đi.”

King không hề cử động, chỉ yên lặng nhìn hắn, chỉ có phần ngực không ngừng phập phồng.

Jason lại cọ cọ gương mặt của y: “King, anh muốn tiến vào.”

Ý tứ đã rõ ràng như thế — mở rộng thân thể ... mở nội đạo bên trong, hắn muốn tiến vào, chính là sản đạo của y.

Chính là chỗ yếu ớt nhất bất lực nhất của mỗi người.

“... Không.” King nói ra lời từ chối cuối cùng.

Jason không tiếp tục trả lời, chỉ là lấy ngón tay vuốt ve hầu kết của King, môi nhẹ nhàng hôn lên sau cổ của y.

Dùng hết khí lực toàn thân mà run rẩy, dương vật cao cao phía trước không ngừng ma sát ở chỗ lưng ghế sofa, nhiệt tình mà tuôn ra dịch thể trong suốt, hậu huyết tiếp tục hút ra nuốt vào, nhưng người đàn ông phía sau lại tựa như vừa dụ dỗ nhưng kiên định mà không tiếp tục tiến vào.

Tay của King chậm rãi lướt xuống dưới, chậm rãi khoát lên chỗ tựa lưng, cả người quy nằm úp sấp xuống, Jason theo động tác của y, cả người ôm lấy y vào trong lòng ngực, lấy tay lau đi khóe mắt ẩm ướt của y, nhẹ giọng nói: “Bé ngoan.”

Sau đó thẳng lưng tiến công, đem dương vật thật sâu tiến vào thân thể của King.

King bị đụng mạnh mẽ đụng vào chỗ tựa lưng mềm mại, dương vật cao cao ma sát đường hoa văn lộ bên ngoài lạnh lẽo.

“... ” Y há to miệng, cũng không thể phát ra thanh âm nào, thân thể kịch liệt run, sản đạo mềm mại chưa bao giờ bị khai phá, lại còn thối thò to tăng vọt kia không chút lưu tình nào mà tiến vào, đau đớn, căng cứng, tê dại ... Chính là khoái cảm mà y chưa từng trải qua, y cũng không hoàn toàn rõ ràng lắm.

Jason hơi lui 1 chút, lại tiếp tục mạnh mẽ tiến vào, nhiều lần tiến ra tiến vào, cuối cùng đem toàn bộ bản thân mình tiến vào cơ thể King.

Nó cũng tương tự như tràng đạo chặt chẽ và mềm dẻo, nhưng lại càng thêm ôn hòa và ẩm ướt. Quy đầu xâm nhập vào bên trong sản đạo thật nhiều thịt, tựa như bị vô số cái miệng nhỏ nhắn mềm mại mút vào liếm.

“Woa ...” Jason thở hổn hển mà thở dài. “Thật đã ...”

Cơ thể King vẫn không ngừng run và co quắp, hai tay của y nắm chặt lấy chỗ tựa lưng, mười ngón tay nắm chặt đến mức cả bàn tay gần như trắng bệch.

Thế nhưng rất nhanh, mười ngón của Jason đã chen vào mười ngón tay của y, triển miên cùng nắm.

Jason duy trì tốc độ liên tục, thứ cực lớn của mình không ngừng ma sát tầng thịt đó, tầng thịt đó cũng không ngừng phun ra nuốt vào côn thịt, tạo ra chất lỏng khá lớn để làm trơn, để cho động tác giao hoan vui sướng không chút trở ngại.

Khoái cảm ngập trời tập kích hai người, King rất nhanh mềm nhũn thất lưng, lại bị cơ thể của Jason sắp lại làm điểm tựa, tùy ý theo động tác của hắn mà đóng đưa.

“Ha ...” Y ngưỡng đầu, không ngừng mà thở dốc, ở sâu trong cổ họng phát ra tiếng rên rỉ, khoái cảm từng đợt kéo tới, không ngừng đưa y lên đỉnh cao.

Thứ phía trước của y bị ma sát cũng không ngừng tiết ra dịch thể, nhiễm ướt sofa một mảng đồng hỗn độn, cảm giác muốn bắn nhanh chóng kéo tới, nhưng ngay lúc chuẩn bị phun trào lại bị nắm chặt cản lại.

“A a!” King quay đầu dùng con mắt ướt át nhìn Jason: “Để tôi ... bắn, xin anh đó, để, để tôi lên ...”

“Sẽ cho em lên mà.” Jason hôn lên trán của y. “Chỉ là.. để chúng ta cùng nhau lên — Em chuẩn bị xong chưa?”

King nhất thời mê man, nhưng ngay sau đó lập tức mở to hai mắt.

Côn thịt trong cơ thể dừng lại động tác, nhưng lại dùng tốc độ bất khả tư nghị đáng sợ mà càng lúc càng thô to.

— Hắn đang tạo kết, muốn đánh dấu y!

Khủng hoảng cùng hưng phấn, lý trí cùng thiên tính, King đã không phân rõ được cái nào đang chiếm ưu thế nữa rồi, phạm vi cơ thể lại bắt đầu mở rộng, tốc độ cùng lực đạo làm cho người ta giật mình.

Tiếng cơ thể chạm vào nhau, tiếng dịch thủy ở ngay chỗ giao hợp ma sát tạo ra, tiếng sofa bị lay động, lỗ tai của King càng lúc càng nghe không rõ nữa rồi, cũng khiến cho Jason càng lúc càng hưng phấn.

Sản đạo sản sinh ra nhiều dịch thể giúp cho hai người họ tạo kết cùng đánh dấu, sản đạo của y cũng bắt đầu mạnh mẽ tiếp nhận lấy quy đầu của Jason.

“Ô ...” Khóe mắt của King ướt át, không chế không được nước mắt sinh lý đang không ngừng rơi. “Nhanh

lên đi ... Tôi chịu không nổi nữa rồi ... Từ bỏ ... Cầu anh ...”

“Bé ngoan, lập tức cho em.” Jason hôn lên sau cổ của y, sau đó cố sức mà đưa đẩy mấy cái cuối cùng rồi ngừng lại.

Dương vật của mình cuối cùng cũng được thả ra, nhưng nhất thời không có gì bắn ra cả, King trong nháy mắt cảm nhận được một lượng lớn tinh dịch nóng hổi đang bắn vào trong sản đạo của y.

“Ô!” King rên rỉ, ngẩng đầu lên, sản đạo cùng dương vật song song bắn tinh, khoái cảm đồng thời tựa như cơn sóng gió động trời, mà y chỉ là con thuyền nhỏ từ lâu đã mất đi phương hướng, y toàn thân vô ý thức co quắp, sản đạo kẹp chặt tới cực hạn, lối vào sản đạo cũng tham lam mút lấy quy đầu của Jason, tựa như muốn nuốt sạch toàn bộ tinh dịch của hắn.

Jason lại tiếp tục đưa đẩy thêm vài cái, phần tinh dịch duy trì liên tục mà bắn vào trong sản đạo chẳng biết thỏa mãn.

Đến tận khi kết nhỏ đi, còn King thì đã hoàn toàn thất thần cùng không còn chút sức lực nào, cơ thể mềm nhũn mà tựa lên người của hắn, Jason mới thở dài lưu luyến không rời rút ra dương vật.

Phần lớn dịch thể chảy ra khỏi hậu huyệt của King, nhưng một số gần như trong suốt, phần lớn tinh dịch đều đã ở lại trong sản đạo, King từ trong ra ngoài, từng phần một đều đã nhiễm lấy khí tức của Jason.

Hôn lên trán của y, Jason ôm lấy người vào ngực, nằm nghiêng người ở sofa nghỉ ngơi chốc lát, đợi khi cơ thể hồi phục, mới ngồi dậy, ôm lấy King đang ướt đẫm cùng nhớp nháp cả người, đến phòng ngủ.

9. Chương 9

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Tất cả mọi chuyện, tại sao lại thành ra thế này?

Sau khi tỉnh lại, đầu tiên là hiển nhiên mờ mịt, sau đó King chậm rãi giơ tay phải lên che mắt, tự hỏi chuyện này.

Toàn thân rất là đau, nhưng lại đang kêu gào sự thỏa mãn trước nay chưa từng có, cùng cảm giác cao trào tuyệt đỉnh làm cho người ta choáng váng chân chính trước khi xuất, vượt xa hoàn toàn trước đây mình từng làm một mình khi trong kỳ phát tình.

Đúng vậy, y đã bị một cây ‘massage tự động siêu trí năng tinh khiết thiên nhiên’ mà tiến vào trong sản đạo, bắn vào trong đó, sau đó, hoàn toàn bị đánh dấu.

Cửa phòng ngủ đang đóng, trong phòng chỉ có một mình y, rất thanh tĩnh không bị quấy rối, King suy nghĩ không biết hiện tại là ngày hay đêm, nhưng có lẽ mình đã ngủ khá lâu, nên cơ thể mới khôi phục khá tốt thể này — Tuy rằng lúc làm thì củi khô lửa bốc kinh thiên động địa, nhưng thời kỳ phát tình của OMEGA chính là thời kỳ có tỷ lệ thụ thai cao nhất, cơ thể thời điểm đó sẽ tăng cường rất nhiều, đương nhiên, ALPHA lúc đó cũng sẽ như vậy.

King thử nghiệm cử động tay chân của mình, chậm rãi ngồi dậy.

Y có thể cảm thụ được khí tức của Jason ngay phòng khách, thính lực nhạy cảm nhờ nghề nghiệp mà rèn luyện thành, cùng với việc hai người họ đã kết hợp, nên hiện tại có thể nâng cao tới mức nghe rõ được hẳn đang nói chuyện gì qua điện thoại.

Y nhắm mắt lại, bất động thanh sắc, cố gắng thả nhẹ hơi thở của mình, trầm tĩnh lại trái tim của mình, bỏ hết đi tạp niệm trong đầu, còn thanh âm của Jason xuyên thấu qua cửa, từ từ rõ ràng hơn.

“... À, cái thuốc kiểm chế đó hả? Chưa kịp sử dụng đã bị người khác đá nát hết rồi.”

“... Cái gì? Những tên đó không phải diễn viên do mày tìm đến sao? Thật không phải?”

“... Ủ, làm toàn bộ rồi, cũng đã đóng dấu rồi, hahah!”

“... Tao khinh! Thứ gì mà quý đến thế? Cũng không phải thuốc kiểm chế thật! Mày không cần phải lừa tao!”

“Chúng ta chẳng lẽ không phải là thân thiết của nhau hay sao? Hiện tại hàng quý như thế, mày nói tao hiện tại đừng nói là nhà, ngay cả biển số xe cũng mua không nổi đó ...”

“Alô? Alô?”

... King chậm rãi nhếch miệng, bảo trì một trái tim an ổn, yên lặng, lãnh tĩnh.

Jason bọng mắt đen thê hư một mối quảng điện thoại, liền có một cảm giác có một luồng gió mạnh bạo tập kích ở ngay phía sau cổ.

Đưa ra được một chiêu hầu như khiến cho toàn bộ thể lực vừa có tiêu hao hết, King lại đưa chân đá qua.

Jason đưa vẻ mặt không thể tin được mà tiếp tục lắc mình.

Thế là hai người đàn ông tinh tấn thiếu chút nữa nhân vong, một tên toàn lực tiến công, một tên kiệt lực phòng thủ, tựa như ở trong phòng khách nhỏ chột đầy sức sống.

Cuối cùng bởi vì thể lực thật sự là chống đỡ hết nổi, OMEGA cũng không còn nhiều sức bật nữa, King mời ngừng tay, hai người đều lùi ba bước, ôm ngực thở, nhìn chăm chăm đối phương.

Sao lại có một tên ALPHA ti tiện phúc hắc như thế cơ chứ? ALPHA không phải toàn bộ đều cao quý lãnh ngạo vô tình lãnh khốc ưu việt ... gì gì đó hay sao?

Vì sao lại có một tên OMEGA bạo lực ấu tã như thế cơ chứ? OMEGA không phải toàn bộ đều yếu đuối dịu dàng hiền lành xinh đẹp mềm mại ... gì gì đó hay sao?

“Anh ... tôi ...” King chỉ vào cái tên ALPHA không biết xấu hổ kia, hít sâu vài cái, bản thân biết được cái tên khốn đó chính là cây massage duy nhất nửa đời sau của mình, giết chết rồi thì sẽ không còn thứ gì để dùng nữa, mà bản thân cũng không cách nào giết được hắn, mới mở miệng nói: “Điện thoại di động.”

“Ừ?” Jason có chút khó hiểu, nhưng thấy sát khí của King dần dần biến mất, liền ngoan ngoãn mà dâng điện thoại di động.

King ôm lấy, cố sức ấn phím khiến cho người ta nghĩ điện thoại di động cũng đang phát đau, mở lại cuộc gọi trước đó, tìm dãy số hồi nãy, gọi đi.

Rất nhanh đầu bên kia vang lên tiếng nói vui vẻ: “Jason anh nói tuy rằng anh là anh ruột em nhưng cũng cần phải rõ ràng chuyện tiền bạc chứ thứ mà em đưa cho anh tuy rằng không phải là thuốc kiểm chế thật nhưng thứ dùng để làm giả thuốc kiểm chế kỳ thực còn tốn nhiều tiền hơn cả thứ làm ra thuốc thật đó, còn nữa, anh coi chúng ta tâm linh liên kết biết anh tới cửa để hỏi thuốc làm lạnh cùng thuốc kiểm chế cũng chỉ là là giả tình giả ý nhưng ngay cả khi anh ra cửa em cũng không nói gì thì làm quái nào mà em lừa anh được?”

King an tĩnh nghe xong, mới mở miệng, thông thả mà nói: “Thuốc tránh thai.”

“Hả? Anh đâu?”

XXXXXXXXXXXX

Tên nhóc kia dùng tốc độ kinh người rất nhanh chạy ra cửa nhà của Jason.

Jason vừa mở cửa đã thấy được cái mặt đang cười đến sáng lạn, thấy hắn chào cũng chẳng thèm chào, liền bước thẳng vào nhà: “Anh đâu của em đâu? Thật là sát thủ đó hả? Một nghề nghiệp đẹp trai như thế thật là lần đầu em gặp mặt trực tiếp đó nha.”

King đang ngồi ở trên ghế sofa (Đương nhiên đã được Jason dọn dẹp xong)

“Anh dẫu xin chào! Em tên là Âu Dương Jack, thật vui khi biết anh!” Jack tiếp tục cười đến dương quang sáng lạn. “Đây là quà gặp mặt xin vui lòng nhận cho.”

King nhìn tên nhóc có nét giống với Jason, khóe miệng co quắp tiếp nhận: “Thuốc tránh thai khẩn cấp.”

“Cùng với nước ấm nha.” Jack nói.

Thế là Jason ngoan ngoãn đi rót nước, trở về đưa cho King xong liền kề sát tai Jack nói nhỏ: “Thật là thuốc tránh thai sao?”

King cũng lạnh lùng nhìn Jack, Jack đưa mắt nhìn hai người một chút, nhún vai u oán nói: “Anh dẫu, anh coi anh vừa gọi 1 cái là em mã bắt đĩnh đề chạy tới đây thi hành án, hiện tại chúng ta đều đã người một nhà rồi, giữa chúng ta cần phải có niềm tin mới có thể tiếp tục tương thân tương ái mà sống quãng đời còn lại chứ.”

King: “...”

Thế nhưng cũng chỉ có thể như vậy, bởi vì hiện tại có khá nhiều OMEGA là con trai, cho nên chính phủ các nước để đảm bảo gien kéo dài (tức là tinh tử/trứng của ALPHA cùng tinh tử/trứng của OMEGA tạo ra được đời sau), nên những hiệu thuốc lớn của thành phố đều có bán thuốc tránh thai cho OMEGA, nhưng trước đó phải trải qua một loạt xét duyệt cùng thủ tục cực kỳ nghiêm cẩn. King nuốt vào viên thuốc màu xanh. Sau đó đổi ngược lại Jack kề sát tai Jason nói nhỏ: “Thật là thuốc thật đó ... thế nhưng thuốc tránh thai khẩn cấp nếu qua thời kỳ quy định sẽ không còn tác dụng, hơn nữa chuyện của các anh đã qua một thời gian khá lâu ...”

“Này này, sao mày làm việc chẳng có chút bèn vũng gì hết vậy?” Jason lập tức nghĩa chính ngôn từ nói với Jack. “Nếu như mang thai bất ngờ thì sao xử lý đây?”

“Phá bỏ.” King đơn giản trả lời.

Jason có chút khổ sở mà nhìn King.

King nhú mắt, đứng dậy, cầm lấy tay của Jack mà kéo cậu ra phía cửa: “Tạm biệt, đi thông thả, không tiễn.”

Sau đó trước ngay về mặt khiếp sợ của Jack mà đóng cửa lại.

Xoay người lại, lần này không hề trở lại ngay trước sofa, mà là tới trước cửa sổ.

Jason nhìn y, trong nháy mắt có chút lo lắng, hình như bản thân không cách nào bắt giữ được người thanh niên này.

King nhìn hấn, mở miệng: “Tôi là sát thủ, kỹ thuật giỏi nhất chính là dùng dao dùng đạn mà sống, lẽ nào anh hy vọng tôi sẽ vác cái bụng to tướng mà đi cắt cổ động mạch người khác? Là mang đứa bé trên lưng leo tường vào nhà người khác?”

Jason tưởng tượng cảnh tượng đó, không nhin được mà cười, sau đó nói: “Vậy chẳng lẽ em không nghĩ tới công việc nào khác ngoài sát thủ sao? Em ưu tú như thế, nhất định có việc có thể làm được, hơn nữa làm rất xuất sắc. Nếu như là quan hệ tới tiền bạc, thì tuy rằng anh chẳng phải là CEO, không có tiền lương mấy triệu một năm, thế nhưng nỗ lực nuôi 1 người cũng có thể ...”

“Bao dưỡng tôi sao?” King nhú mày, khóe miệng cong lên.

Jason nhún nhún vai: “Để xây dựng một gia đình, thì không phân biệt ai là người bắt đầu.”

Gia đình, xây dựng.

Đối với King mà nói là một từ ngữ cực kỳ mới mẻ độc đáo.

Trong nháy mắt y có chút nghi hoặc cùng mờ mịt, Jason nhìn thấy, chậm rãi tiến lên.

Ánh mắt của King điều chỉnh tiêu điểm đặt lên người Jason, cũng lắc đầu: “Anh không hiểu.”

Jason nhún vai: “Anh gốc đến thế, em không nói, tất nhiên anh không hiểu.”

King bắt vi sở động với một câu xui khiến xưng tội rõ ràng như vậy.

Jason dừng một chút, thay đổi chủ đề: “Vậy em nói đi, anh cùng cây massage, cái nào khiến em thích?”

King liếc mắt nhìn hấn đầy kỳ quái, trả lời: “Đương nhiên là anh.”

Jason cũng không ngờ câu trả lời thẳng thắn trực tiếp thế này, khóe miệng nhin không được nâng lên nụ cười: “Em thẳng thắn đến vậy, có phải kỳ thực đã yêu anh rồi không?”

King lườm hấn một cái: “Anh nói cũng chẳng thềm nói gì đã đánh dấu tôi luôn rồi, giờ mới quay ngược lại hỏi yêu hay không, chẳng phải là chuyện đã qua rồi hay sao?”

Jason rất vô tội: “Anh có hỏi mà?”

Cự ly của hai người đã rất gần, King theo thói quen mà cảnh giới, nhất là khi trước mặt y giờ đây chính là một ALPHA từ trong ra ngoài hàng thật giá thật.

“A, tiếp theo chúng ta có phải là nên hài hòa cuộc sống phu phu cùng nhau liên thủ đối kháng thế lực tà ác hay không?” Jason mong chờ hỏi.

King cũng không quan trọng mà nhún vai: “Kỳ phát tình nửa năm một lần, một lần ba ngày, cũng là cách hay đó.”

Lần này đổi lại là Jason: “...”

Hắn u buồn thở dài, thế nhưng khí chất khi buồn rầu của hắn lại phát tán ra phần nào che giấu được xâm lược cùng nắm giữ của ALPHA, khiến cho King cũng thả lỏng hơn.

“Thế nhưng,” King nhìn hắn, ôm ngực. “Lại nói hiện tại thiếu một tờ giấy xác nhận, thì anh chính là bạn đời hợp pháp của tôi, có thể nói rõ cho tôi nghe một chút thân phận thực sự của anh hay không?”

Jason đầu tiên là nghi hoặc, sau đó là bình tĩnh: “Ừa, bộ anh chưa nói cho em nghe hả?”

10. Chương 10

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Jason đưa người tới chỗ sofa. King bị khiên đi, trong lúc nhất thời có chút mất tự nhiên, nhưng cũng theo hắn.

Jason đề vai của đối phương bắt y ngồi xuống, còn mình chạy tới nhà bếp pha cà phê cho y, suy nghĩ 1 chút, cà phê thì tạm thời bỏ qua đi, nên pha nước chanh tốt hơn.

“Khụ khụ, anh là ...” Jason cũng ngồi xuống, mở miệng nói.

Con mắt King thoáng nhìn khóe miệng đang trong tư thế chạy xe lửa của hắn, vung tay lên: “Tôi hỏi anh đáp, không thể nói thì không cần nói.”

Jason bĩu môi: “Được rồi.”

“Nghề nghiệp.”

“Nhân viên văn phòng.”

“Nghề nghiệp trước đó?”

“... Quân nhân.”

“Quân tịch?”

“Trung Quốc.”

“Quân hàm?”

“Thiếu tá.”

” Binh chủng?”

“Đặc chủng cường lực.”

“Anh đang bảo vệ cái gì?”

“...” Jason cắn cắn môi dưới, rất là khó xử. “Không thể nói.”

King nhú mày, suy nghĩ 1 chút. “Cho nên hiện tại nghề nghiệp của anh cũng chính là quân nhân.”

Tuyệt đối tuân theo, tuyệt đối trung thành.

Jason nói: “Đổi sang chuyện khác, tỷ như em không muốn biết vì sao đến tận mấy hôm trước anh vẫn còn là xử nam hay sao?”

“Tôi một chút cũng không muốn biết, căn bản là do anh muốn nói thôi.” King mắt trợn trắng.

“À, vậy anh thành thật nói cho em nghe.” Jason gãi gãi đầu. “Sau khi anh thành niên, hay phải nói là sau khi trưởng thành, thì đã trực tiếp nhập ngũ, bởi vì liên quan tới binh chủng, nên phải trường kỳ dùng thuốc đề kháng O để tránh tình trạng bị hormone quấy rối, cho nên không có nhu cầu gì mãnh liệt cho lắm, một chút sót lại là do mỗi ngày đều phải huấn luyện siêu cường mà thể lực tiêu hao, nên cũng chẳng còn sức quan tâm chuyện đó ... Khụ, sau khi xuất ngũ thì chuyển nghề, thể nhưng cũng cần phải dùng thuốc kiểm

ché A để giả thành B, nên vẫn không bị khí tức OMEGA hấp dẫn, nhưng do có tác dụng phụ, nên cũng không có tính tùy tâm sở dục của thiên tính BETA, cho nên ... Thanh tâm quả dục, cho đến khi gặp em.”

King: “... Gặp tôi?”

Jason gật đầu, phát ra một nụ cười từ nội tâm: “Đúng vậy, gặp em.”

King lặng yên uống nước chanh, suy nghĩ 1 chút: “Anh đừng biến tôi thành bạn đời hợp pháp, người của mình anh.”

“Hả?” Jason không hiểu.

“Biến tôi thành cộng sự của anh thì thế nào?” King nói. “Tôi vốn nhận tiền là đến xử lý anh, kết quả hiện tại bị anh xúi giục trở thành cộng sự của anh. Anh muốn tôi làm gì, tôi muốn biết tình hình đại khái, đây là điều kiện nói chuyện giữa hai chúng ta. Vậy thì không có vấn đề gì chứ? Không tính là anh đang nhân tư lăm công.”

Jason nháy mắt: “Vậy em đưa tai qua đây, anh lén nói cho em biết.”

“...” King hoài nghi nhìn hắn, như vẫn đến gần.

Jason thở ra một hơi nóng trực tiếp phun cái lỗ tai y, có chút ngứa: “... Anh đang bảo vệ một phần hồ sơ cực kỳ tuyệt mật.”

“Cái này tôi biết.”

“Quan hệ tới sự tồn vong của một tiểu quốc Đông Nam Á, là một đất nước cực kỳ nhỏ, nói ra cũng sợ rằng em không biết,” Jason cười cười, ngửi thấy được vị đạo trên người King, đặc biệt thỏa mãn. “Thế nhưng sự tồn vong của quốc gia này, lại trực tiếp ảnh hưởng tới tình hình thế giới, cái này gọi là rút giây động rừng, hiệu ứng hồ điệp, đương nhiên cụ thể anh cũng không rõ lắm, là mấy nhà kinh tế học, triết học, nhà tư tưởng học giả gì đó ở trên cao dựa vào công cụ mà tính toán ra đó ...”

“Nói xong chưa?” King hỏi, xoa cánh tay nổi da gà.

“Ừ.” Jason lưu luyến rời khỏi tai của y.

“Cho nên hiện tại?” King nhú mày.

“Cho nên hiện tại em tiếp tục lừa gạt niềm tin của anh đi.” Jason cười nói. “Đầu tiên, em có muốn dọn qua ở cùng anh hay không?”

XXXXXXXXXXXXX

King đang ngồi ở trên ghé cọ qua cọ lại đến 6h, đồng nghiệp chung quanh đã lục tục ra về, y tắt máy, đứng dậy đi vào văn phòng Jason, tên đàn ông kia vẫn còn đang nhìn vào màn hình máy tính mà chuyên tâm làm việc.

Buổi sáng đã tiến hành mở cuộc họp toàn công ty, thăng chức Jason lên vị trí tổng giám đốc bộ phận vật tư, so với chức vị của vị sếp trực thuộc của hắn còn cao hơn 1 cấp.

Sự thăng chức này cực kỳ đặc biệt, thế nhưng Âu Dương Jason làm việc rất tốt, mọi người chính là tâm phục khẩu phục.

Ưu hoá mạng lưới cung ứng, huấn luyện cung cấp hàng, điều chỉnh phân bố tài nguyên, vì công ty tiết kiệm chỉ ít mấy ngàn vạn thành phẩm, sản phẩm chất lượng cũng nâng cao rõ rệt, không thăng chức cho hắn còn có thể thăng cho ai?

Tuy rằng King xem không hiểu mấy con số này, thế nhưng cũng nhìn ra được lợi hại.

Buổi trưa đi ra ngoài ăn, King lẩm bẩm: “Dù sao cũng chỉ là một thân phận ngụ trang, còn có thể làm ra tới trình độ này ...”

Jason hiển nhiên nghe thấy được, mỉm cười nói: “Đúng vậy, thế nhưng nếu không cố gắng làm đến tốt nhất, hình như không phải là một cách nhìn phù hợp cho lắm.”

.... Quả là thiên tính đáng sợ của ALPHA.

Cho nên hiện tại hắn vẫn chưa chịu tan ca.

Không sai, hai người hiện tại ở cùng nhau rồi.

Jason nói, như vậy còn có thể lừa được cái ông già đặc vụ kia, hơn nữa nhà của hắn cũng còn phòng trống, nhà tuy rằng không nằm trong khu náo nhiệt, nhưng giao thông chung quanh cùng cuộc sống đều so với cái nhà trọ gần công ty tốt hơn rất nhiều, tuy rằng đi làm xa hơn 1 chút, thế nhưng Jason mới mua xe, có thể cùng hắn cùng đi cùng về.

Dù sao cũng chính là có nhiều chỗ tốt, không có chỗ hỏng.

... À không, chỗ hỏng đương nhiên là có!

Bản thân sự tồn tại của cái tên Âu Dương Jason chính là một chỗ hỏng lớn nhất.

King đang quần quýt một hồi, thế nhưng sau khi ngấm lại, kỳ động dục cũng đã qua, bình thường Jason cũng dùng thuốc kiềm chế để biến thành BETA, đánh nhau y chắc chắn không thua, cho nên vẫn gật đầu đáp ứng rồi.

Jason tất nhiên khá vui vẻ, thế nhưng hắn nhanh chóng phát hiện, với cơ thể là BETA, thì xác thực đánh không lại ...

Thế nhưng có cái gọi là thượng có chính sách hạ có đối sách, Jason rất nhanh bắt đầu lựa chọn thuốc kiềm chế, sáng sớm uống 1 viên, bảo trì tầm 8 – 9 tiếng, tối về tới nhà thì liền khôi phục thành ALPHA, nếu như cần phải ở bên ngoài lâu hơn một chút, tối liền có thuốc phun kiềm chế tức thì!

King cười nhạt, làm vậy không mệt sao?

Jason thương cảm mà mà tỏ vẻ thật sự mệt chết đi, nhưng then chốt chính là, cho dù làm ALPHA, thì cũng uống mất phí lực, vì hắn căn bản không thể tiếp cận được King. Có đôi khi hắn nghĩ, bản thân mình có thật đã từng đè thanh niên kia xuống làm suốt 3 ngày 3 đêm à? Thật sự không phải một giấc mộng đẹp của mình sao?

11. Chương 11

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Đợi đến khi Jason xong được công việc, thì cũng đã sắp 8h, King chờ tới mệt, nên nằm ngủ quên mất trên sofa.

Jason dọn dẹp xong, nhẹ nhàng đi qua ngồi xổm xuống nhìn y, suy nghĩ nếu lên hôn trộm có khi nào bị đánh không?

“Sẽ bị đánh, hơn nữa còn có camera giám sát.” King nhắm con mắt mà nói.

Jason cong khóe môi cười nói: “Tĩnh rồi?”

King trợn mắt đứng dậy: “Hồi này đang ngủ, anh vừa đến tôi đã tỉnh.”

Jason bắt đặc dĩ, ra-da nhận diện Jason của King đã linh mẫn tới mức gần như tâm linh tương thông luôn rồi.

Cứ như thế mà nội tâm ói tào, rời khỏi công ty quay về nhà.

“Em cứ vậy chờ anh chẳng phải rất buồn chán hay sao?” Trên đường, Jason vừa lái xe vừa nói. “Nếu không sau này em cứ lái xe đi, anh sẽ đi tàu điện ngầm hoặc gọi taxi về cũng được.”

King lườm hắn một cái: “Chẳng lẽ anh còn muốn tiết tuc tăng ca nữa hay sao?”

“Vừa lên chức, rất nhiều thứ không hiểu, không còn cách nào khác.” Jason đưa ra bộ dáng bất đắc dĩ.

King cười nhạo hắn: “Định làm cái nghề này cả đời sao?”

Jason nghe vậy, dừng 1 chút, sau đó nhún vai: “Kỳ thực, cũng không biết thế nào? Thế nhưng cái nghề trước đây, những ngày cứ đánh đánh giết giết, tuy rằng không phải không tốt, cũng rất kích thích, thế nhưng ...”

King nhận được thấy tầm mắt của hắn nhìn qua, cong khóe miệng: “Thế nhưng gặp tôi, thì sao?”

Jason liếc mắt nhìn y 1 cái, đưa ra nụ cười cực kỳ dịu dàng, nhưng không có trả lời.

Cuộc sống của hai người họ với nhau kỳ thực cũng không có kinh thiên động địa như trong tưởng tượng. Jason về tới nhà thì liền mang bộ dáng người đàn ông nội trợ đảm đang, không hề kiếm chuyện gây sự, mang ra toàn bộ dịu dàng từ tận trong xương cốt mà tỏa ra bao bọc quanh King.

Đối với ngôn ngữ cùng hành vi của Jason biểu hiện ra biết bao yêu thương, King lại chẳng có biểu thị gì cả, không còn cách nào khác, nếu có một cái máy tính giá trị biết nói ở đây, nó sẽ thể hiện rất rõ giá trị của hắn trong mắt King là bằng 0.

Cái gọi là tự làm bậy, không đáng đồng tình, là nó đó, anh bạn Jason à.

Khi nhận được cuộc gọi video call của Shane, King đang chạy trên máy tập chạy thể thao để rèn đức, y cũng không hề ngừng lại, chỉ là thả chậm tốc độ, mặt không hề đỏ hơi thở không hề dốc mà bắt đầu trò chuyện.

“Darling à, tổ chất thân thể của mày trước sau đều tốt như nhau.” Khuôn mặt đối diện cười đến sáng lạn.

King không hề đổi sắc mặt: “Cho nên?”

“Cho nên mày thật sự kết thúc cuộc đời xử nam bị một tên ALPHA làm cho chết đi sống lại đó, nói thật lòng tao không tin cho lắm đâu.” Khuôn mặt thiếu đòn của Shane tươi cười đầy ti tiện mà phóng đại lên, dường như kẻ sát tận cái màn hình.

King hơi hơi nheo lại con mắt: “Không phải đã bị cái máy điện tử không gì không thấy của mày nhìn rõ đến mức đó chứ?”

“NONONO, tuy rằng tao rất thần thông quảng đại, nhưng thật không phải không gì không làm được nha, tao phát hiện tình nhân trong nhà của mày nếu như muốn thì có thể chặn được toàn bộ các tín hiệu đó.” Biểu tình của Shane đầy kỳ quái. “Địa vị thực sự là không nhỏ!”

“... Vậy sao mà mày biết?” Kỳ thực King cũng không muốn hỏi, bởi vì cái tên này luôn có phương pháp “Thần thông quảng đại”, nhưng nhìn cái biểu tình “mau hỏi tao mau hỏi tao” của nó, vẫn là nên thỏa mãn nó chút vậy.

“Sự phân tích tín hiệu trên video call đó.” Biểu tình trên mặt Shane đã biến thành khối lập thể ‘có phải tao rất lợi hại không’. “Nói cho dễ hiểu, chính là cái máy biểu hiện ở bên chỗ tao, có thể phân tích rất rõ được tình huống của người đối diện, giống như mày vậy đó, ở trên màn hình phía trái chính là có chấm đỏ chói thể hiện, biểu thị là OMEGA đã bị ALPHA đánh dấu.”

“Mày quởn lắm hả?” King nhú mày, nhất định là cực kỳ quởn mới có thể nghiên cứu cái loại khoa học kỹ thuật buồn chán này.

Shane gãi gãi đầu: “Không quởn lắm, mày xem tao đã điều tra tư liệu người đàn ông của mày tới nhỏ lớn cũng không tha luôn rồi này.”

“Là quân nhân đặc biệt đã xuất ngũ, dùng thân phận nguy trang, bảo vệ tập hồ sơ mật?” King lại nhú mày.

Shane nhìn chằm chằm y 1 hồi, đột nhiên nhếch miệng cười hắc hắc: “Vậy hần sinh ra lúc nào, tại đâu, nhà ở đâu, mấy anh chị em, cha mẹ làm nghề gì —“

Sau đó chính là cái biểu tình “Muốn biết thì liền đem cất ngay cái khuôn mặt chẳng đáng của mày vào ngay, tôn trọng tao chút đi, tên khốn”.

King lần này không để ý đến sự trêu chọc của cậu, nhưng quả thật cũng có chút suy nghĩ.

“Này này? Bộ mày không muốn biết?” Shane hỏi.

King cười cười, mở miệng: “Không muốn biết từ chỗ mày.”

Shane: “... Quá ân ái sẽ chết sớm đó biết không?”

King liếc mắt, muốn đưa tay tắt màn hình.

“Chờ chút đã,” Shane cản y. “Ông già bên này muốn biết tình hình của mày, tốt xấu gì cũng phải báo cáo chút đi.”

“... Lợi dụng thân phận OMEGA dụ dỗ mục tiêu, duy trì mối quan hệ ám muội chưa tới mức là người yêu, tiến triển thuận lợi, hiện nay có thể tiến vào ở trong phòng khách của mục tiêu, đang nỗ lực cố gắng bò lên giường để mở cái miệng của mục tiêu.” King trả lời.

Bên kia cho lại cái biểu tình tròn miệng ‘O’: “Tuy rằng rất phù hợp với yêu cầu ... Nhưng sao so với suy đoán của tao nó lại không khớp nhỉ?”

“Quả thật 1 điểm cũng không phù hợp.” Đột nhiên có một giọng nam trầm thấp mang chút ủy khuất chen ngang vào.

“Chết chết chết chết!” Cái khuôn mặt bên kia chợt nhỏ đi nhiều, không, là đã rời khỏi màn hình rất xa.

“Xin chào, tôi là Jason.” Khuôn mặt của Jason tiến gần tới điện thoại. “Bối Bối nhà tôi nhận được nhiều sự quan tâm của cậu rồi.”

“Hi ... Bây giờ anh luôn ở đó?” Shane hỏi.

Jason nhún vai: “Không có, mới tới thôi.”

Shane gãi gãi đầu: “Chuyện là ... Xin chào, rất vui khi làm quen với anh, tôi đột nhiên nhớ ra mình còn có chút việc, xin tạm rời đi trước, có dịp lại nói chuyện ...”

Nói xong liền không chút do dự mà tắt video call.

Jason: “...”

King: “...”

Jason: “Tên đó là ai?”

“...” King suy nghĩ một chút. “Coi như là người đại diện của tôi đi?”

“Nói cái gì mà bò lên giường của anh chứ, em không thể chỉ đứng đó mà nghĩ, mà phải làm đi chứ!” Jason nói.

King: “...”

12. Chương 12

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Sau khi tập thể hình xong, ăn sáng, rồi ra khỏi cửa tới công ty.

Hai người họ “ở chung” đã 1 tháng rồi, kỳ thực cuộc sống hằng ngày đều rất hòa hợp với nhau. Trong một căn nhà không lớn không nhỏ, kẻ thù hai bên đều có thể bình yên mà trôi qua 1 tháng.

Thế nhưng, Jason có một tính cách rất biến thái của một ALPHA đó chính là dù cho có làm gì cũng phải làm cho bằng tốt nhất, cho nên hẳn với sự cứng đầu King hoàn toàn không có khả năng lùi bước, bất quá chỉ là đổi chiến thuật, lên giường trước yêu đương sau.

Đối với chuyện này, Jason biết, King cũng biết.

Đúng vậy, King là một OMEGA tâm tư linh mẫn như thế, chuyện ấy sao có thể không hiểu được, nếu không thì làm sao có thể trở thành một sát thủ vừa khiến người khác nghe tên đã sợ.

Thế nhưng, nếu đã biết rõ chuyện này, còn đồng ý vào nhà ở cùng Jason, không phải là tuyệt đối tự tin, thì chính là dục cự hoàn ghênh.

Jason cực kỳ tin tưởng vào cái vẻ thứ hai.

Nhưng có một ngày, thừa dịp hai bên có uống chút rượu, hai người ở trong phòng khách mang bầu không khí khá hài hòa, Jason liền hỏi y, nhưng King lại trả lời: “... À, không biết.”

Jason: “...”

King: “Nói không chừng, cả hai đều có đi.”

Sau đó King một cước đá vào mặt người đó, căn người đó nhào về phía mình: “A, xuất phát từ ghen cùng hormone, hai chúng ta đã định trước chính là phải hấp dẫn lẫn nhau, sau đó hiện tại dù cho tôi có là cái dạng gì đi nữa thì cũng đã bị anh ăn sạch đến hoàn chỉnh luôn rồi, nếu như anh không chết thì tôi không thể tìm được người thứ hai, duy nhất cái đó đó ... Muốn làm thì cũng chỉ có thể lựa chọn giữa anh cùng cái cây massage, nhưng khi làm tình thì tất nhiên anh tốt hơn cái cây đó nhiều ... Thế nhưng nếu dùng gây massage thì sẽ không mang thai.”

Jason trong lúc nhất thời không biết nên vui hay buồn.

“Thế nhưng,” King thấy cơ thể không còn muốn tiến lên của Jason, liền bỏ chân ra, gác lên bàn trà. “Ngoại trừ thân thể, tôi cảm thấy giữa hai chúng ta chẳng còn có điểm nào có quan hệ nữa.”

Jason ngoan ngoãn lùi về phía bên kia của sofa, chớp con mắt: “Muốn có liên hệ chẳng phải rất dễ sao ...”

Sau đó hắn đứng dậy vào phòng ngủ, chưa tới 2 phút đã đi ra, cầm trên tay một quyển sổ cứng đưa cho King: “Anh đã sớm dặn ba anh gửi bản hộ khẩu tới đây, kết hôn với người nước ngoài có chút phiền, nhưng nếu như em đồng ý, ngày mai anh có thể lập tức đi làm.”

Đối với hành vi kinh thiên động địa mà lại yên tĩnh như thế, King tất nhiên chỉ có thể nói không thể trách: “Bạn đời dù sao cũng đã đánh dấu, đã đúng với chuẩn mực của sinh lý rồi, giờ cũng chỉ có thêm 1 cái tờ giấy, cần gì?”

Không có cái tờ giấy đó thì con mình sao có hộ khẩu ... Nội tâm Jason nói thầm, nhưng nghĩ tới việc King luôn muốn tránh thai, nên tự giác không mở miệng.

“Cho nên,” King lắc đầu, bóp nát lon bia trong tay, ném vào thùng rác. “Đều là đàn ông, anh là một ALPHA, tôi là một OMEGA, mỗi ngày cùng ăn cùng ở đồng tiến đồng xuất, trong một cái không khí toàn là mùi của đối phương ... Anh nghĩ xem tôi có phải dục cự còn nghênh?”

Jason: “... Hả?”

King đứng lên, tới gần Jason, ngửa đầu nhìn con mắt của hắn: “Đáng tiếc ...”

Jason chưa kịp chú ý, đã bị một cái đẩy vai kéo người, đổi chiều ở sofa

“Cho dù anh có khôi phục hoàn toàn bản thể của anh, nhưng về mặt công phu, cũng không đánh lại được tôi đâu nha.” King cười cười, vỗ vỗ cái mông, trở về phòng khóa cửa.

Jason: “...”

Bên miệng mang nụ cười nhạt ngồi ở sofa, Âu Dương Jason vuốt vuốt mái tóc, lắc đầu, cầm lấy lon bia trên bàn khui ra, ngửa đầu 1 hớp uống sạch.

Không khí chung quanh đều là mùi của King, hương vị ngọt ngào mỹ vị.

Không còn dùng thuốc kiểm chế chất A trường kỳ, trực giác đã ngủ sâu trong cơ thể cùng thể năng đã từng được cao cường độ rèn đúc đang dần được khôi phục lại, đồng thời thức tỉnh cùng với nó, chính là bản năng

của ALPHA, tính dục bản năng.

Chỉ cần nghe thấy vị đạo đã chịu không nổi, hồi nãy vừa rồi tiếp xúc cơ thể dù chỉ chạm qua vai cũng đã chịu không nổi, ở ngay phía dưới phần giữa đã căng cứng to lên.

Không hề có chút do dự hoặc thẹn thùng, Jason kéo khóa quần mình xuống, từ trong quần lót móc ra cậu bé cực lớn.

13. Chương 13

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Cậu bé đã thức tỉnh nóng hồi cứng rắn, Jason tự mình vuốt ve vài cái, liền kinh mạch dữ tợn, không ngừng chảy ra niềm dục trong suốt.

Jason nhắm mắt lại, dựa lưng vào sofa, tưởng tượng đến tay của King, hoặc là, cái miệng của y, đang ngoan ngoãn phun ra nuốt vào, thỏa mãn tâm tư muốn tàn sát bữa bãi của hắn.

Khí tức ALPHA nồng nặc không ngừng làm cản bạo ngược trong phòng, thẩm thấu vào từng ly không gian.

Không hề che giấu sự kích động cùng vội vàng xao động, ngay khi tiếng cửa phòng King mở ra 1 tiếng, khoe miệng hắn chợt lộ ra nét cười nhẹ.

Đánh không lại em, chẳng lẽ không biết dùng sắc dụ em sao?

King nắm chặt hai nắm tay, nhịn xuống xung động muốn chạy tới đánh cho tên kia một trận, trên thực tế, có thể y mà chạy tới đó rồi thì không còn đường về luôn.

... Sự vô sỉ của Jason đã đẩy y lên một mức hạn mới rồi.

Mới vừa rồi sau khi trở về phòng, vốn dự định đánh răng rửa mặt leo lên giường đánh 1 giấc, kết quả ở chần còn chưa kịp ấm, thì khí thức ngọt ngào xao động đã thẩm thấu vào phòng, dần dần nồng nặc, dần dần vây quanh y.

Cơ thể đã được 'khai bao', rất nhanh bị thức tỉnh, phía trước không ngừng cương cứng, phía sau cũng bắt đầu rục rịch, cái động phía sau không hề nghe theo mệnh lệnh của lý trí đại não, mà còn không ngừng co

rút, dần dần ướm át.

.... Trong ổ chăn nhanh chóng như mong muốn dần ấm áp, nhưng càng ấm áp đến oi bức không gì sánh được, King xóc chăn lên, tròng mắt nhìn trần nhà, không ngừng thở dốc.

Không hề nghi ngờ, chính, là, Ja-son.

Khí tức càng ngày càng đậm, càng ngày càng khiêu khích, tay của King bất giác không tự chủ được mà đưa tới cậu bé của mình vuốt ve, nhưng lại chẳng thấy thỏa mãn được chút nào.

Phần thịt phía sau lại càng thêm co rút, phát ra sự kháng nghị khi không được thỏa mãn, rất nhanh, King cảm thấy quần lót của mình đã ẩm ướt.

Chết tiệt, ở đây không có cây massage, mà dù có, thì bên ngoài cũng có sẵn một cây càng cao cấp hơn, mặt sau của y đã từng ném thử qua rồi, chắc giờ cây massage cũng chẳng thể thỏa mãn được nó?

Do dự, trù trù, cùng lúc càng không muốn nhìn thấy được nụ cười thỏa mãn đáng chết của Jason khi đã thành được âm mưu, lo lắng lần thứ hai không thể khống chế được thể xác và tinh thần, cùng lúc nhớ lại cao trào tuyệt vời lần trước, muốn ngừng mà không được.

Sau vô số lần hít sâu, rục rịch cơ thể không thể nào thỏa mãn nỗi này, King nổi giận đứng dậy, bước vài bước tới, đưa tay mở mạnh cửa phòng.

“Em tới đây,” Jason đưa ánh mắt tràn đầy tình dục thâm thúy nhìn chòng chọc King. “Hay là anh qua đó?”

King hung hăng nhìn chòng chọc hắn, khuôn mặt hắn, con mắt hắn, tay hắn ... Thứ đang nằm trong tay của hắn.

... Quá lớn rồi!

Bình thường đã u lên một cục, sau khi đứng lên cũng lớn chẳng khác gì tay của một đứa bé sơ sinh, không chỉ lớn, còn dài — Lần trước thần chí không rõ, tuyệt đối vô pháp tưởng tượng một thứ như thế, sao có thể tiến vào thân thể mình chứ, không phải bị thủng nội tạng rồi chứ?

King sợ run cả người, ở sâu trong nội tâm có chút sợ hãi, nhiều hơn chính là cảm giác ngứa ngáy run rẩy.

Jason liếm hàm răng, cười: “Thỏa mãn sao?”

Thật biến thái, quá mức là biến thái.

King cảm thấy cơ thể quá nóng, chắc là mặt cũng đỏ rồi, thế nhưng vẫn đứng vững ở cửa, cơ thể không hề di động.

Jason cũng cười: “A, thiếu 1 tờ giấy thôi, nhưng chúng ta chính là bạn đời hợp pháp, chuyện này chính là hợp tình hợp lý ... Em thấy đó, giờ cũng không phải thời kỳ phát tình, không dùng thuốc tránh thai cùng BCS cũng sẽ không mang thai, an toàn vô cùng. Cũng chỉ là nhu cầu bình thường của đàn ông thôi mà, cần gì phải nén nhịn như thế?”

Động tác vuốt ve của tay hắn cũng không vì đang nói mà ngừng lại, trái lại nhờ cảm nhận được khí tức động tình từ King truyền đến, mà nó càng lớn thêm hơn nữa. Tiếng nước “phốc két phốc két” cũng vậy mà lớn hơn,

King nuốt nước miếng.

Jason nhìn y: “Bối Bối, tới đây được không?”

King cảm thấy trong lòng chính là không tình nguyện, thế nhưng vẫn thả tay nắm cửa, chậm rãi bước tới.

Jason vươn bàn tay trống còn lại ra, kéo người đang gần trong gang tấc kia: “Bối Bối, tin anh đi được không?”

King không nói chuyện, bàn tay bị kéo tùy ý chạm tới phần đỉnh của cậu bé đang kích động kia.

Jason hít sâu 1 hơi, kéo bàn tay King giúp mình thủ dâm.

Chừng vài cái vuốt ve, King cảm thấy thứ trong tay mình càng lúc càng lớn càng dài, Jason hít sâu 1 hơi nói: “Bối Bối, anh muốn em, được không?”

King rút tay về, dưới nét mặt thoáng chút thất vọng của Jason, kéo quần ngủ lẫn quần lót, cởi sạch.

Biểu tình của Jason tràn đầy kinh ngạc, hắn cho rằng chí ít cũng phải do hắn chủ động đi cởi quần của King, mới có thể khiến cho người đó chịu ... Kinh ngạc hơn nữa, chính là King tự mình tách hai chân ra, quỳ xuống sofa, ngồi ngồi chồm hổm trên đùi hắn.

Cơ thể thẳng người lên, một tay chống đỡ bờ vai của hắn, một tay đỡ lấy cái thứ cứng rắn kia, nhắm ngay cửa phía sau ướm át, chậm rãi ngồi xuống.

... Woa, thật lớn ...

Cho dù King chủ động, cũng có chút khó khăn, chờ cho đến khi chỉ nuốt được có 2/3, thì liền dừng lại, thật

sự là, không thể tiếp tục đi xuống nữa.

Jason cười khẽ, khẽ hôn lên bờ môi của y, phối hợp với động tác thẳng lưng của y, nhẹ nhàng “ba” một tiếng, toàn bộ cậu bé cuối cùng cũng đi vào sâu trong hậu huyết không kiên nhẫn chờ đợi kia.

“Woa ...” Cảm giác căng trướng khiến cho đầu ngón chân King đều cong lại, y nắm chặt lấy bờ vai của Jason, kéo chặt lấy áo sơ mi của hắn.

Jason toàn thân trên dưới, vốn chỉ có mỗi cậu bé là lộ ra ngoài, hiện tại cũng bị King toàn bộ ngậm lấy, mơ hồ nhìn chẳng chút gì lộ. Còn King cũng chỉ lộ thể phần dưới, áo ngủ ở thân trên vẫn mặc đàng hoàng.

Jason tất nhiên bất mãn, cởi bỏ nút áo, King cũng không cam lòng, chỉ trong giây lát, hai người cuối cùng đều toàn thân lộ thể, cảm giác da thịt kề cận khiến cho lòng người càng thêm nhộn nhạo.

Được một thời gian, nên phía sau của King cũng đã thích nghi, Jason cầm lấy hai mông của y, hung hăng ngất, sau đó nắm lấy thắt lưng của y nâng lên, đem cho cậu bé thiếu điều rút ra hết toàn bộ, chỉ chừa lại phần thịt ở ngay đầu cửa hậu huyết cọ sát, sau đó đẩy mạnh xuống, mạnh mẽ tiến vào cơ thể y lần nữa.

“A, a ...” King nức nở một chút, hai tay ôm chặt lấy cổ của Jason, hung hăng trừng mắt nhìn hắn.

Jason bên mép nở nụ cười, hôn lấy bờ môi của y, mạnh mẽ hữu lực vươn đầu lưỡi, vói vào trong miệng y, câu dẫn lưỡi y cùng mình triền miên, tiếng nước bọt cũng vang vọng bên tai.

Động tác ở miệng không ngừng, động tác ở dưới thắt lưng cũng tiếp tục, tay của Jason bóp chặt lấy ngay mông cùng trên lưng của King, vừa vuốt ve, vừa giúp y di chuyển cơ thể lên xuống, bản thân y cũng phối hợp mà thẳng lưng.

Cậu bé cực lớn ở trong hậu huyết không ngừng ra vào, tốc độ càng lúc càng nhanh, thắt lưng của King cũng càng lúc càng mềm.

Lúc này hai người chưa từng nghĩ sẽ kéo dài thêm, nên chẳng bao lâu sau, Jason liền đẩy mạnh vài cái, rồi bắn.

King run rẩy co rút lại hậu huyết, phía trước cũng phun trào, bắn tới mức bụng của hai người nhóp nhóp một mảng.

Hai đôi môi run rẩy tách ra, nước bọt chảy ướt cả phần cằm, Jason tiến lên liếm sạch, sau đó tiến đến bên tai King: “Thoải mái không?”

14. Chương 14

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

King hai tay ôm chặt lấy cổ của hắn, không ngừng thở dốc, căn bản không muốn trả lời câu hỏi này.

Jason cười cười, hai tay vẫn ve vuốt cái mông tròn của King, xoa xoa, còn ghé vào lỗ tai y thấp giọng nói: “Kẹp chặt lại.”

King còn đang hoang mang, thì đột nhiên phát hiện Jason nâng y lên, trực tiếp cứ thế mà cả người đứng dậy. Vô thức sợ rằng mình sẽ té ngã, hai chân của y lập tức quăn chặt lấy thắt lưng hắn, mắt cá chân cùng mắt cá chân bám chặt lấy nhau.

Jason rất thỏa mãn với sự phối hợp của y, sau khi đứng vững mới hôn lên cái trán ẩm ướt của y, mở miệng hỏi: “Tới phòng em hay là phòng anh?”

Căn bản là phòng của ai tôi cũng không muốn tới, được không?

Trong lòng King bĩu môi, nhưng thứ đó của hắn vẫn còn đang nằm ở trong mông của y, dù cho không có tạo kết, thì vẫn là trạng thái cương cứng, cũng đủ uy hiếp y không dám làm càn.

“... Của anh.” King trả lời.

Jason bĩu môi cười nói: “Em còn giữ được lý trí ha ...”

Nếu là tới phòng của King mà làm, sợ rằng sau này y khỏi cần phải ngủ ngon nữa.

Nương theo động tác, dù không có hoàn toàn cương cứng nhưng thứ đó vẫn vừa đủ để có thể di chuyển cắm vào rút ra giữa mông của y, nên lúc Jason mang được King tới phòng của mình, thì lúc đó đã bị ma sát đến cương cứng trở lại.

Chỗ mẫn cảm trong cơ thể vẫn bị thứ nóng hổi kia không ngừng đụng tới đụng lui, bị Jason đặt nằm xuống cái giường lớn, lúc bị hắn đè chặt, thứ phía dưới của King cũng đã bắt đầu dựng thẳng đứng, phía sau thì khỏi cần phải nói, ẩm ướt rồi tỉnh rồi mù.

“Này ...” King không kiên nhẫn duỗi chân. “Chỗ đó của anh ... Trước đi ra đã?”

“Hả? Sao thế?” Jason không hiểu.

“Cởi quần trước.” King liếc mắt nhìn hắn.

Jason bật cười, để tiện, quả nhiên vẫn nên nhẹ nhàng rút ra cậu bé to thô kia cái đã, động tác của King vì vậy ra run rẩy.

Dường như đầu cậu bé bị giữ lại ngay chỗ huyết khẩu, tinh dịch trắng bạch đặc sệt kia tùy theo động tác của hắn mà bắt đầu chảy ra khỏi huyết khẩu, chảy tới phía dưới thân, khiến cho King cảm thấy rất ngứa, nên không khỏi co rút lại huyết khẩu của mình.

Jason nhìn động tác này của y, nuốt nước bọt 1 chút, sau đó thuận thực cởi sạch quần của mình ném xuống dưới giường, cúi người đem lấy bảo bối mà nhìn khó khăn bắt được hoàn toàn ôm siết trong lòng ngực của mình.

“A ...” Cho dù là cảm giác bị đè áp 10 phần, King vẫn không cam lòng yếu thế mà liếc mắt nhìn người thanh niên nằm trên người mình.

Jason xoa mũi y: “Em đừng có mà khiêu khích anh như thế.”

King cười nhạo, giật giật thân thể, sau đó dĩ nhiên chính mình chủ động mở thật to hai chân, đem tiểu huyết nhỏ của mình kề sát vào cậu bé đang kích động kia.

Jason thấy động tác này của y thì hơi ngừng lại 1 chút, liền cảm thấy cậu bé của mình đã bị hậu huyết kia bắt đầu nuốt lấy tựa như cái miệng nhỏ không ngừng ngậm, vừa mút vào lại hé ra, sau đó chính là tham lam đi vào.

“Bối Bối!” Jason ổn định động tác. “Không muốn chết vì quá ...”

“Quá thâm? Quá nhanh? Quá khổ?” King cười nói. “Cậu bé của anh lần trước cũng chính là lớn như vậy lâu như vậy mà thành kết với tôi đó ... Còn chưa chịu chui tới đây.”

“...” Đối với người thanh niên đang muốn chết này, Jason không hề nói gì nhiều, theo như mong muốn của y, rất nhanh cố sức điều chỉnh cậu bé của mình tiến vào trong, sau đó để cho hai túi dương vật chạm vào nhau, phát sinh một thanh âm vang lên thật lớn.

“A~~~” King hai tay nắm chặt lấy gối đầu, ngửa đầu mà rên rỉ, nhưng phía trước của y không ngừng chảy ra dịch thể, chỉ rõ hiện tại y chính là đang cảm thấy cực kỳ sướng khoái.

Jason hai tay nắm lấy hai đùi của y, mạnh mẽ tiến mạnh về phía trước, bản thân mình thì nửa quỳ, dùng góc độ đây xảo quyết, không ngừng đánh mạnh vào chỗ chỗ mẫn cảm của y.

King hơi cúi đầu, liền có thể thấy rõ được cậu bé thô to màu hồng dữ tợn kia không ngừng tiến tiến xuất

xuất vào trong cơ thể mình, tinh dịch chảy ra không ngừng chảy ra khỏi chỗ giao hợp của hai người, rơi xuống dưới nệm thành một đồng hồ ồn.

“A ... A ...” King không ngừng thở dốc, kiềm không được tiếng rên rỉ từ trong cổ họng, chỗ mẫn cảm đang bị ma sát không ngừng trong cơ thể tựa như cây gậy thiết nóng hổi, vừa nóng vừa ngứa, ngay cả ngón chân đều nhin không được cuộn tròn lại. Nhìn cậu bé thô to kia không chút nào lưu tình mà tiến vào cơ thể y, y cảm giác được người thanh niên đang ở trên mình không chỉ đang làm mỗi một cái mộng của y, mà là đang làm từng tế bào trên cơ thể y.

“Bối Bối, thoải mái không?” Jason cử động thêm 10 cái, liền chậm rãi chậm lại, để cho hai người nghỉ giải lao 1 chút.

Lần thứ hai, đương nhiên cần phải mất nhiều thời gian hơn mới thỏa mãn được.

King chỉ là dựa vào drap giường, đầu hơi nghiêng, không trả lời.

Jason mỉm cười, buông hai tay đang kiềm lấy đùi của y, một tay cầm lấy cằm của y, bắt y quay mặt lại: “Bối Bối ... Tốt xấu gì cũng thỏa mãn một chút tâm tính hư vinh của chồng em đi.”

“Chẳng lẽ.. A ... thỏa mãn thứ đó của anh ... là đủ rồi.” King nhú mày trả lời.

Jason cúi người xuống, cùng môi lưỡi của y triển miên thật lâu, sau đó thất lưng đột nhiên dùng sức, lùi ra phía huyết khẩu, hơi ma sát nhẹ, sau đó nhanh chóng tiến thẳng mạnh vào trong.

“A ... A ...” Bị chặn môi, King không thể thét ra, khóe mắt chột phiên hồng.

Jason khó khăn mà nhin xuống, dừng lại động tác, thả môi của King ra, thấp giọng hỏi: “Thoải mái không?”

Ánh mắt của King tràn đầy mê ly mà thở dốc, phát hiện Jason không tiếp tục động tác nữa, chính mình tựa như thiên đường rơi xuống địa ngục, khóe mắt ướt át ngoắc ngoắc nhìn hắn, đầy lên án.

Jason cố nén lại cảm giác muốn tiếp tục đem cậu bé của mình tiếp tục tiến thẳng vào phía trong cơ thể y, không thềm để ý đến hậu huyết ẩm ướt nóng chặt đang giữ chặt lấy cậu bé, chậm rãi rút ra.

“A ...” King cực kỳ bất mãn, hai chân quắp ngang lấy thất lưng của hắn, muốn kéo hắn trở về.

Jason đưa một tay không ngừng xoa vuốt một bên ngực của y: “Thoải mái không, Bối Bối?”

King chỉ cảm thấy phía trước ngực mình bị nhéo tới tê dại đau khổ, mà hậu huyết lại càng trống rỗng:

“Tiến vào, mau tiến vào ...”

Nhưng Jason chỉ nhìn y, khuôn mặt đang cố nén nhin méo mó biến hình.

King tan vỡ rồi: “Thoải mái! Của anh thoải mái muốn chết!”

Nói còn chưa hết câu, thì cậu bé thô to kia cuối cùng lần thứ hai trở lại bên trong hậu huyệt ẩm ướt kia, cả hai bên đều thoải mái thở dài một hơi.

Jason không tiếp tục lãng phí thời gian, dùng hết sức lực của mình, không ngừng mạnh mẽ ma sát, cuối cùng lặp lại khoe mánh cũ, ở ngay chỗ sâu mẫn cảm nhất của y không ngừng ma sát.

“Không ... không muốn..” Cho rằng hắn sẽ giống như lúc này dừng lại cho hai người xả hơi 1 chút, nhưng phát hiện hắn không hề có ý định dừng lại, nên rên rỉ mở miệng: “A, thoải mái ... thật thoải mái ... Dừng, dừng, dừng lại một chút ...”

Nhưng Jason chẳng thèm để ý tới, vẫn mạnh mẽ tiến sâu vào.

“A ... Từ bỏ ...” Chỗ không ngừng bị ma sát kia, khoái cảm mạnh đến mức bắt đầu thấy đau, toàn thân King đều run rẩy, nước mắt ở khóe mắt cùng tinh dịch ở ngay lỗ nhỏ không ngừng chảy ra, làm ướt drap giường dưới thân.

Người thanh niên ở trên người y cuối cùng cũng nghe lời mà hòa hoãn lại, động tác ma sát dần thả chậm, phạm vi của các lần đưa đẩy cũng cách xa.

Cuối cùng ngừng lại, hôn lên khóe mắt của King, liếm lấy giọt nước mắt.

“Ừ ...” King ngẩng đầu tìm kiếm đôi môi của hắn, chủ động đưa lưỡi cùng hắn câu triền một phen. “Thật sướng ...”

“Sướng chỗ nào?” Jason cũng thở dốc, cùng y hôn, ngôn ngữ cũng trở nên chẳng rõ.

” ...” King chẳng thèm để ý, chuyên tâm mà hôn.

Nhưng Jason lại chẳng hề bỏ qua, ác tính mà tiếp tục hung hăng tiến vào trong. “Sướng chỗ nào? Ai làm cho em sướng?”

“Ô ...” King nức nở, hai tay ôm siết chặt lấy cổ của Jason, hai chân cũng quăn chặt lấy thắt lưng của hắn. “Là thứ của anh, thứ của anh ... cực kỳ dài.. Ừ, tiến vào ...”

Jason cười cười, trở mình, để cho King nằm lên trên người chính mình, lại bắt đầu chậm rãi tiếp tục động tác. “Anh cũng rất sướng, cậu bé của anh cũng rất sướng ... Là hậu huyết âm đặng của Bối Bối làm cho cậu bé của anh rất sướng ...”

“Im, câm miệng.” King xấu hổ.

“Cái lỗ nhỏ của Bối Bối, nộn thịt bên trong, tha thiết mà mát lầy của anh ... A, bên trong thật là ẩm ướt mà, bên ngoài cũng thật ướt nha, em xem kia, drap giường đều ướt hết rồi ...” Jason vừa nói, vừa bắt đầu đưa đẩy.

King nhắm mắt lại, tựa như nếu làm thế thì sẽ không nghe thấy lời nói hạ lưu của người thanh niên luôn ra dáng đạo mạo này, sau đó y thẳng lưng, hai tay chống đỡ cái đùi tinh tráng phía sau, phối hợp với động tác của hắn, đóng đũa thất lưng.

Jason không tiếp tục đùa giỡn y nữa, hai tay đỡ lấy thất lưng cùng đùi của y, bắt đầu thẳng lưng cử động mạnh.

“A ... Ừ ...” Động tác từ nhanh đến chậm, tiếng “ba ba ba” không ngừng dừng lại, King chỉ có thể há miệng thở dốc, vừa không ngừng rên rỉ.

Con rồng to lớn ở trong cơ thể y, dường như lúc nào cũng có thể tìm thấy được chỗ mẫn cảm nhất của y, càng không ngừng tiến vào đó mà ma sát, tốc độ càng lúc càng nhanh, lực đạo càng lúc càng lớn, cậu bé của y không ngừng chảy ra những giọt nước đem drap giường ẩm ướt thành một mảng to.

“A mau, mau.” King vô thức kêu to. “Sắp tới rồi, sắp tới rồi.”

Jason theo nguyện vọng của y, càng đẩy nhanh tốc độ của mình, đưa đẩy thêm 10 cái nữa, sau đó ở sâu trong chỗ mẫn cảm nhất của y mà bắn tinh.

King há to miệng, bị kích thích tới mức không thể phát ra tiếng, phía trước của y cũng dựa theo tiết tấu bắn tinh của Jason, mà bắn ra.

Cuối cùng bắn sạch hết tinh hoa, King mới mềm sùng cả thất lưng, nằm úp sấp trên người của Jason, một cực kỳ.

Jason lưu luyến mà cuối cùng tiếp tục đưa đẩy thêm vài cái, tựa như muốn đem hết tinh dịch của mình một chút cũng không lãng phí mà đưa hết vào trong cơ thể của King, cuối cùng mới chậm rãi rút ra.

Một luồng tinh dịch nồng đậm theo hành động mà chảy ra ngoài, đem drap giường vốn đã ướt nhem thành một đồng hồ đen.

Sau khi Jason dẫn người vào phòng tắm, cẩn thận tẩy rửa sạch cho y 1 phen, thì mới quay đầu lại nhìn giường lớn của chính mình, hầu như toàn bộ đều đã dính dơ hết rồi, nên là nửa kéo nửa ôm King đã mất hết sức, về tới phòng khách, leo lên giường lớn, tứ chi quẩn chặt lấy người, đắp chăn.

15. Chương 15

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

6h sáng ngày hôm sau, King đã dưỡng thành thói quen đúng giờ dậy liền mở mắt, cảm thấy bên người ấm áp đến khác thường, trước mắt chợt là một làn da khác.

A ...

Tối hôm qua lại cùng cái tên ALPHA vô sỉ bỉ ổi này ngủ cùng rồi.

King đưa tay lên dụi dụi mắt, nhưng phát hiện một động tác đơn giản đến thế, lại khiến cho toàn thân cơ thể y chẳng khác gì mới bị điện giật qua, vừa tê dại lại vừa đau.

Đau nhức cùng với đau nhức, chẳng chỗ nào không đau.

Đến tận lúc này, y mới dùng ý chí mạnh mẽ của mình cố gắng ngồi dậy.

Gì mà không trong kỳ phát tình thì sẽ không có cảm giác gì chứ ... Cảm giác này so với cảm giác trong kỳ phát tình còn thâm hơn nhiều đó.

Tên đàn ông này biết rõ, cơ thể của một người đang trong kỳ phát tình để đảm bảo việc giao phối sẽ tăng cao chất lượng sinh nở, nên cơ thể tự động điều tiết trở thành trạng thái cao nhất, y đang trong cơ thể trạng thái bình thường mà còn lên giường chẳng khác gì vật lộn, giày vò cơ thể của y lợi hại đến thế này ...

Hệ số giá trị của Jason trong lòng King đã giảm xuống con số âm to tướng.

Jason cảm giác mất đi một khoảng ấm áp trong lòng liền chậm rãi tỉnh lại, xoay người nhìn người thanh niên đang mặc quần áo bên giường, mắt buồn ngủ mông lung mà nói: “Sớm vậy, lại đi tập thể dục sao? Chỉ tiêu thể năng của đêm qua chắc là đã đạt được rồi đó, hôm nay có thể giảm tập luyện 1 chút đi ...”

King đang đứng bên giường, giơ 1 chân lên, nhảy lên giường, ở phần dưới của Jason mà đánh, không chút

nghe sờ cảm giác được nhiệt độ cùng độ cứng của cậu bé đang hăng hái vào buổi sáng: “A, tối hôm qua rõ ràng là ở phòng của anh, sao giờ lại chạy qua đây?”

Vì giá trị của Jason đã giảm xuống mức âm, nên chân của King cũng chẳng hề chân chừ, hung hãn đạp mạnh ở phía dưới.

Nghe được tiếng kêu đau của Jason, King mới liếc mắt nhìn hắn, thu chân rời đi.

Jason bận rộn xem xét thử bảo bối của mình có còn mạnh khỏe hay không, hồi nãy quả thực mà muốn dùng sức đạp nát nó luôn rồi mà ...

Lại lên giường thêm 1 lần nữa, cũng không khiến cho cuộc sống chung của hai người họ xảy ra biến hóa gì lớn.

Ngoại trừ người nào đó đã ăn tủy biết vị ra, một người đàn ông mất tới hai mươi mấy năm mới vất vả khai trai, lại đang ở bên cạnh một OMEGA cực kỳ hấp dẫn, khiến cho Jason mỗi ngày đều nhìn lưng cùng cổ của King mà chảy nước miếng.

Lại nói, King đối với việc bắn pháo trên giường, cũng không phải là hoàn toàn chống cự, dù sao nó cũng là một chuyện tương đối thoải mái thảnh thơi có thể làm để giúp hóa giải áp lực của thể xác và tinh thần giúp mình khỏe mạnh hơn. Nhưng Jason lại là một tên chẳng biết nặng nhẹ, cứ làm xong, là thể nào y cũng phải nghỉ ngơi và hồi phục mất tới 3 ngày, cơ thể mới không còn thê thảm nữa.

Với việc này, Jason cũng có lý lẽ của bản thân mình, đây chẳng phải là do y chưa quen hay sao? Quen rồi thì sẽ không sao cả.

King với cái lý lẽ này chẳng chút để tâm.

Kỳ thực, Jason với chuyện này cũng biểu thị sự u buồn và ai oán, nhớ lại lúc trước, khi dùng thân phận BETA ở cùng với King một đoạn thời gian, chỉ cần hắn thể hiện chút khí tức ALPHA, thì đã khiến cho tên nhóc này mặt đỏ tới mang tai, cơ thể vô lực, nhưng giờ thì sao chứ, trừ khi hắn tận lực tỏa ra khí tức nồng để kích thích ra, thì King với hắn là hoàn toàn vô cảm, nên cuộc sống cứ thế mà trải qua rất bình thường.

Kỳ thực nguyên lý của việc này tất cả mọi người đều biết rõ, đơn giản là một OMEGA một khi đã bị đánh dấu hoàn chỉnh, thì đều tự khắc có sự miễn dịch với khí tức ALPHA của bất kì ai khác ngoại trừ nhà mình, vừa đảm bảo cả hai người có thể ‘hòa hảo’ sống cùng nhau, về chuyện khác nữa chính là đảm bảo ‘lãnh địa an toàn’ của ALPHA.

Đương nhiên, thông thường khi ở cùng, Jason có thể hoàn toàn dùng ý dâm của mình mà liếc mắt đưa tình, mà bản thân hai người họ còn có nhiệm vụ quan trọng hơn cần phải làm, nên cũng phải gặp nhau để thương lượng tiến độ.

Kỳ thực chỉ cần thảo luận đến chuyện này, King cùng Jason chính là hoàn toàn cùng 1 phe, suy nghĩ cùng cân nhắc cũng chẳng khác biệt gì nhau lắm, một người thì muốn nhanh chóng tự nhiên mà ‘hoàn thành nhiệm vụ’, nói không chừng quả thật có thể có được trong tay 5.000.000 dolla Mỹ, một người thì muốn nhanh chóng tự nhiên mà bắt được lão đặc vụ giao cho cấp trên của mình để hoàn thành tốt nhiệm vụ bảo hộ ông ba đầy phiền phức của mình.

Còn sau này?

Thì tiếp tục trở lại ngành sát thủ, hay là ở bên cạnh Jason, hai người sẽ suy nghĩ sinh sống thế nào đây? Với vấn đề của Jason, King không chút do dự lựa chọn cái đầu tiên.

Có thể nào hồi phục quân hàm trở lại bộ đội đặc chủng, thuận tiện tiến vào quan trường, hay là cứ thế mà xuất ngũ làm một người dân bình thường? Với vấn đề này, Jason cũng chỉ biết gãi đầu.

Trước kia thì hẳn có thể tùy tiện sống sao cũng được, dù sao cũng chỉ cần nuôi sống được bản thân mình là được.

Hiện tại thì sao, nói thì có chút buồn nôn, nhưng Bối Bối nhà hắn còn đó thì hắn còn lựa chọn được gì sao.

“À, nếu như em trở lại làm sát thủ, thì anh cũng sẽ chẳng thể nào ngăn cả được em, cứ thế để anh theo em cùng đi vậy.” Sau khi tan tâm hai người họ cùng nhau ăn cơm ở một quán nhỏ gần công ty, Jason chợt nói.

King liếc mắt nhìn hắn 1 cái: “Có thể đó, thân thể của anh cũng tốt, thu nhập chắc cũng khả quan.”

Jason: “...”

“Thế nhưng nếu anh bước vào cái ngành này, cha và ba của anh không đau lòng hay sao?”

Jason cười cẩn thận suy nghĩ 1 chút, lắc đầu nói: “Thật đúng là sẽ không.”

Với Jason mà nói, đại khái có thể dùng “Hai ba của anh chính là kỳ quái” cùng “Các em của anh chính là cực phẩm” mà tổng kết.

“À, vẫn chưa giới thiệu với em qua.” Jason cười nói. “Ba của anh chính là người Đông Bắc, cũng là quân nhân, sau khi nhập ngũ được điều tới quân khu Tây Nam, lúc đó cũng không nghĩ là sẽ an cư ở bên đó, thế nhưng sau đó lại gặp phải cha anh. Cha anh là người Đông nước Mỹ, là một quân y. Khi đó hai nước đang tiến hành quân diễn, cha anh theo quân đội mà tới, đúng ngay lúc ba anh đang bị thương, em biết mấy người tham gia quân ngũ đều là cái tính tình cứng nhắc thối hoắc như khớp xương ấy, lúc đó thuốc tê còn chưa tới kịp, ba anh muốn nhanh chóng được băng bó rồi quay về chiến trường, ngay tại quân trại rộng to, sau đó cha anh không chút cười mà chẳng thèm tiêm thuốc tê cho ba anh đã dùng dao rạch cánh tay của ba anh mà mở xương.”

King yên lặng mà suy nghĩ lúc đó đau đến cỡ nào.

“Nhưng suốt quá trình giải phẫu ba anh quả thật chẳng rên tiếng nào, chỉ là hai con mắt phổng chừng có thể đâm thủng hai lỗ trên người cha anh. Sau đó ba hận cha, suốt quá trình diễn quân, ba cứ kiếm cha mà chọc chuyện, đến lúc kết thúc quân diễn, thì ngáng chân để cha không thể nào đứng hạn về nước phải trú lại ở Vân Nam, không nghĩ tới cha anh lại cười tủm tỉm xách hành lý chạy thẳng tới cửa ký túc xá của ba, rồi cứ thế tiến vào trông ở.” Jason tiếp tục kể chuyện tình sử của hai cha hắn.

“Sao anh biết rõ đến thế?” King nhú mày.

“Cha kể cho tụi anh biết đó anh, khi còn bé ba anh em bọn anh thỉnh thoảng cũng hiếu kỳ, cha anh là vừa hỏi thì đáp, ba anh thì vẫn còn có chút không được tự nhiên.” Jason trả lời.

“Ba anh em?” King suy nghĩ. “Jason, Jack, J —“

“Jeft.” Jason nhếch miệng cười.

Mấy chuyện đặt tên là chuyện của cha mẹ.

Nhưng vừa nghĩ tới tên tiếng Trung của mình cùng chị mình, nghe qua là có cảm giác muốn ói.

“Cho nên anh di truyền được vũ lực của ba, cùng tính phức hắc của cha?” Chuyện này cũng chẳng có chút sai.

Jason ngẫm lại, bật cười gật đầu: “Anh thừa hưởng tính vũ lực của ba thì nhiều hơn, cho nên mới thích làm quân nhân, Jack cùng Jeft thì di truyền trí lực từ cha nhiều hơn, nên đều là nhân tài chỉ số thông minh cao, Jack thì là nghiên cứu sinh vật khoa học, còn Jeft thì học đại học ngành công nghệ thông tin.”

King chẳng để ý mà nói: “Anh cũng coi như di truyền ít đi ...Vậy chẳng phải hai đứa em của anh chính là tai họa nhân gian.”

Jason cười cười, không trả lời.

Tới dưới lầu, Jason dừng xe lại, cùng King xuống xe, khóa xe, rồi cùng sóng vai hướng tới cửa ở dưới lầu.

Hắn tự nhiên mà chia sẻ gốc gác của mình như thế, cùng lúc chính là muốn chia sẻ với bạn đời của mình ‘chuyện bí mật’, về chuyện khác, thì tất nhiên là mong chờ ‘trao đổi ngang bằng’.

Nếu như cứ người đi thăm dò, tất nhiên là có thể tra ra được, thế nhưng hắn là muốn King tự mình nói ra.

Không phải tình báo cơ mật gì, cũng không phải là chỗ ẩn thân, bất quá chỉ là một chút ngọt ngào chua xót trong lòng, những việc nhỏ không thể nói với người ngoài.

Nhưng King lại chẳng chút nào tiếp thu mấy tin râu ria nhỏ nhặt đó của hắn, câu chuyện kết thúc, thì kết thúc, y không dự định sẽ tham gia vào.

Jason vẫn dịu dàng mà cười, hắn không vội, hắn có thể chậm rãi mà chờ.

Dù sao thời gian mà hắn cùng y bên nhau chẳng phải còn rất dài hay sao?

16. Chương 16

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Jason ở trong phòng ngủ của King ngủ qua 1 đêm, lưu lại nguồn khí tức ALPHA mặc dù không quá đặc nhưng vẫn có sức ảnh hưởng khá lớn, khiến cho King chẳng mấy dễ chịu gì.

Cũng không phải là quá nhiều, chỉ là đang ngủ sẽ có chút khát, tỉnh dậy rồi sẽ lại cảm thấy khô nóng, chỗ nên cứng thì sẽ cứng, chỗ nên ướt thì sẽ ướt.

King đen mặt muốn dọn ra ngoài ở, nhưng lại bị Jason mang khuôn mặt người vợ bị ức hiếp đầy khổ sở nhìn 1 hồi, lại thấy hắn đích thân đi thay drap giường mới cho mình, mới mới miễn cưỡng đồng ý tiếp tục ở lại

Nhưng dù có thay đổi drap giường mới, thì vẫn không thể thay đổi được khí tức Jason tràn ngập khắp phòng.

Nhưng tình huống cũng chậm rãi có sự thay đổi theo chiều hướng tốt.

Nhưng không phải là do khí tức phai đi, mà là —

Y hình như dần quen thuộc với nó rồi.

Thói quen quả thực là một chuyện vừa đáng sợ vừa đáng yêu.

Tỷ như hiện tại y đã có thể miễn dịch được với khí tức ALPHA ở bất kì trạng thái nào, nói cách khác với những nhiệm vụ trước kia mà y không thể tiếp nhận, thì hiện tại đã có thể tiếp nhận được rồi, nếu nói có chút thông tục thì con đường tiền bạc được mở rộng ra rồi. Cũng giống như hiện tại y đứng trước Jason đã không còn có cảm giác và hành vi khác thường, với đụng chạm của hắn cũng đã thành thói quen. “Chúng không kiên nhẫn khi tiếp xúc với cơ thể người” đã bị “Thói quen” hạ Knock-out ra khỏi trái đất; Như việc cùng Jason ở lại tầng cả, từ bắt đầu là không thể chịu được đến giờ đã có thể một mình yên giấc trên sofa trong văn phòng hắn.

Ngay cả khi giờ đang bị đặt ở sofa để ‘hoạt, động’

“A ... Anh, được rồi ...” King bị kéo lên, cổ bị kéo qua một bên hôn tới thở hồng hộc, phía sau bị vật cứng không ngừng đâm mạnh khiến cho y không thể nói được 1 câu hoàn chỉnh.

Sao lại xảy ra cái chuyện thể này kia chứ?

Là do Jason nói hắn đã ra tay với camera để không ai có thể thấy được họ đang làm gì? Là do Jason nhìn khuôn mặt y đang ngủ, mỉm cười hiền hòa rồi sau đó hôn môi rồi sau đó nổ súng? Là do thuốc kiềm chế A của Jason vừa vắn mất đi hiệu lực, cho nên trong lúc y vẫn còn chưa tỉnh táo (kỳ thực tốc độ phản ứng của King đã bị giảm đi rất nhiều) trực tiếp khóa tay chân của y, dùng chân tay hắn quấy rối rồi lát sau lập tức lên ngựa?

Lại, là, Ja-son!

Cũng không phải không kiếm cách để tránh thoát, nhưng phía sau nhanh chóng bị đâm vào khiến cho y lập tức tay chân vô lực.

Cơ thể này, đã bắt đầu quen với người bạn đời duy nhất của y rồi.

“A, Bối Bối ...” Jason thả môi y ra, ghé vào lỗ tai y nhẹ giọng kêu.

Tốc độ được thả chậm lại, hắn đưa môi mút vào lỗ tai y, chậm rãi xuống cổ, rồi cắn ngay đầu vai.

“Gọi tên anh đi, Bối Bối ...” Jason dụ dỗ, hai tay đưa vào trong vật áo của King, nhéo hai đầu vú, vừa mạnh vừa đè áp.

“A ... Cút ... A ...” King vô lực mắng.

Jason cười khê. “Đừng nóng giận, Bối Bối ... Không biết vì sao, chính là muốn em, nếu như không có thuốc kiềm chế, có lẽ cả ngày anh đều cương cứng mất trước mặt em.”

Trước ngực bị dày xéo cùng phía sau bị trều sấp, đã khiến cho cơ thể King hoàn toàn mềm nhũn, tên đàn

ông kia còn kê sát lỗ tai y nói mấy câu dâm từ lẳng lơ, khiến cho y giận dữ quay đầu lại nhìn chăm chăm, lại bị hôn lên đôi môi.

Tiếng nước gấn bó giao hòa không lớn không nhỏ, nhưng đủ quanh quẩn bên trong không gian nhỏ hẹp. Khuôn mặt vốn ửng hồng của King càng thêm ửng đỏ, toàn thân dục hỏa tràn đầy, phía sau đã ẩm ướt.

Quần còn chưa cởi ra hết, hướng chi quần áo trên người, hai người họ được coi như mặt người dạ thú, chỉ có phần quan trọng là lộ ra ngoài, dùng tư thế phía sau mà làm tới khí thế ngất trời.

Phát súng đầu tiên bỗng nhiên nổ ra tất nhiên kéo dài không lâu, tốc độ của Jason lại mau chóng tăng cao, muốn cởi bỏ quần áo của hai người, lập tức lên đỉnh, King cảm thấy sóng triều càng ngày càng cao, nhưng vẫn cố gắng níu kéo lại.

“Anh!” King nổi giận. “Còn chơi!”

Jason vô tội nháy mắt mấy cái: “Không ... chỉ là đột nhiên nghĩ đến, à, cái sofa này là bằng vải, nếu bắn vào nó sẽ không rửa được. ...”

“... Vậy anh muốn, muốn làm gì?” King không kiên nhẫn.

“Chúng ta đi lấy khăn tay.” Jason nói.

King cảm thấy nguy cơ, nhưng chưa kịp giãy dụa, đã bị Jason ôm thắt lưng, chống người đứng lên.

Bởi bản thân thấp hơn Jason, nên dù cho Jason hơi hơi khủy người, y cũng đứng chống trên ngón chân, nhưng vẫn thét chói tai: “Không muốn ... anh, anh đủ rồi đó!”

Jason kéo y xoay người lại, ôm chặt lấy thắt lưng của y, nâng cái mông của y, vừa bước đi vừa kéo người theo, kéo người tới bên bàn làm việc.

Bị cái động tác yêu cầu cao mà lại dâm dăng này khiến cho thở dốc, King không thể nào mắng nổi nữa, cuối cùng hai tay khó khăn lắm mới chống lên được bàn làm việc, nắm chặt lấy cạnh bàn mà quay đầu lại tràn đầy căm tức.

Jason vẫn tỏ ra vô tội: “Anh không muốn rời khỏi lỗ nhỏ của Bối Bối, anh thấy Bối Bối cũng không muốn rời xa cậu bé của anh.. À, đừng có cần.”

King thầm nghĩ muốn mau chóng kết thúc trận đấu này, không thèm nhìn Jason nói nữa, vẫn theo đúng quy luật mà co rút lại hậu huyệt, phần thịt mềm nuốt lấy dương vật, mê hoặc nó mau chóng động, nhanh chóng phun ra tinh dịch nóng rực mà tưới ướt nó.

Jason vỗ nhẹ lên cái mũi của King để nghiêm phạt, sau đó vẫn rất nghe lời mà bắt đầu đưa đẩy.

“A, sắp tới rồi, sắp tới rồi ...” Rất nhanh, King đã bị sự đưa đẩy liên tục khiến cho toàn thân run rẩy.

Jason khom người rút ra vài tờ giấy, nhanh chóng đặt ở ngay trước đỉnh của cậu bé King: “Ngoan, bắn đi ...”

Dựa vào mấy cú đưa đẩy sâu mà xảo diệu cuối cùng, King ngoan ngoãn ở trong khăn giấy ngay tay của Jason mà bắn.

“Thật nghe lời ...” Jason cười khê, bị hậu huyệt lúc lên cao trào hấp thụ lấy dương vật của mình cũng khiến hắn hưng hăng đưa đẩy mạnh thêm vài cái, từ phía sau ôm lấy King, bắn trong cơ thể của y.

Một hồi lâu sau, hai người mới từ sau cơn cao trào mà bình phục, King cảm giác được Jason đang rút ra, tinh dịch của hắn cũng theo đó mà chảy ra, nhưng rất nhanh đã bị khăn tay mềm mại nhẹ nhàng lau đi.

Động tác của Jason rất nhẹ, nhưng cử động khó khăn cùng ý nghĩa tượng trưng khiến cho King tức giận đỏ mặt, không đợi Jason kết thúc động tác, liền đưa tay đánh tay hắn ra, tự mình kéo quần lên.

“Này ...” Jason còn không biết sống chết mà oán giận. “Ngốc, quần sẽ dơ đó, để cho anh rửa cái đã — A —”

Cậu bé dính đầy dịch thể màu trắng đục đang lộ ra ngoài quần của người đàn ông kia bị đánh một cái mạnh, khiến cho hắn phải che cậu bé của mình lại mà thống khổ khom lưng.

Sao lần nào dùng nó xong em cũng dùng hết sức mà đánh nó thế, Bối Bối!

17. Chương 17

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Đối với một người đi làm công mà nói, thì từ thứ hai đã bắt đầu mong chờ ngày cuối tuần rồi.

Nhưng đối với King một người đi cửa sau mà nói, lúc đi làm chính là một tên chỉ biết kéo dài công việc mà thôi, nên tới cuối tuần cũng chẳng phải một ngày đặc biệt gì, đơn giản là sáng sớm tập luyện thể dục, ăn điểm tâm, ở công ty chẳng có việc gì thì đổi lại giờ ở nhà cũng chẳng có việc gì, ăn cơm chiều, lại tập luyện, rồi ngủ.

Đối dạng người dùng quan hệ như y, trong công ty cũng không phải chỉ có 1 mình y, ban lãnh đạo cũng từ lâu bỏ mặc y rồi, muốn học làm gì đó thì cứ mà tự giác học đi, còn không muốn học thì cứ ngồi không hoài như thế, dù sao cũng là lấy phần tiền lương cơ bản nhất, một công ty lớn thế này, chẳng lẽ lại không nuôi nổi một tên nhóc thế này sao.

Nhưng Jason, thì vẫn rất siêng năng nỗ lực khuyên bảo y nên học tập nhiều hơn, có nhiều kỹ năng bên người vẫn tốt hơn.

King đôi khi cũng chịu nghe một chút, theo hẩn học một chút cơ bản như cách làm báo biểu, làm mấy công tác thống kê này nọ, có đôi khi lại ngơ ngẩn mặt làm ngơ, không liếc mắt nhìn hẩn đã coi như là đãi ngộ tốt lắm rồi.

Jason lần nào cũng là bắt đắc dĩ, mà thôi mà thôi, thằng nhóc này dù sau này không làm sát thủ nữa thì hẩn cũng nuôi y được.

Buổi sáng ở nhà không có việc gì, buổi trưa King cảm thấy toàn thân cả người đều không chịu được, cùng Jason nói muốn ra ngoài 1 chút. Jason suy nghĩ 1 chút, đều nhanh chóng dọn dẹp, vừa vặn dẫn King đi mua quần áo.

Đúng rồi, hồi mới cuối xuân gặp nhau đến giờ, đảo mắt cũng đã qua nửa năm, nói dài cũng không coi là dài, nhưng đều đem quý tích nhân sinh của hai người họ hoàn toàn thay đổi.

Nhớ tới lúc xưa Jack cười nhạo hẩn ra tay quả thực vừa nhanh vừa chuẩn, hẩn cười gõ đầu Jack, hiện tại ngấm lại ... quả thật nhanh.

Lại nói, lúc trước hẩn cũng không ngờ cứ thế mà bắt được thằng nhóc này vào tay, kết quả, đừng nói King ghen hống nhìn trần trời với sự kinh sợ không ngớt, mà ngay cả hẩn cũng quả thật ngoài dự định.

Nhưng giờ nhớ lại, cũng không phải là một bước sai lầm, cứ thế mà thuận theo tự nhiên vậy.

Quả nhiên chính là tính tương thích của hai người quá hài hòa.

Jason đắc ý cười.

Ra cửa, không lái xe, đi bộ hơn 10 phút chính là khu trung tâm náo nhiệt, các plaza lớn nối tiếp nhau san sát.

Tùy tiện vào một cửa tiệm, các sản phẩm rực rỡ muôn màu lờ lờ phát quang, hấp dẫn rất nhiều khách hàng, rộn ràng nhốn nháo.

“Thật là náo nhiệt.” Jason cảm thán.

King “ừ” một tiếng phụ họa, trực tiếp đi tới tầng quần áo dành cho nam, ra tay cũng cực kỳ chuẩn, nhìn trúng vài món đồ mùa thu, đều là giá cơ bản, chọn được rồi cũng lười trả giá, cứ thế cà phê rồi đi.

Toàn bộ quá trình mua đồ chưa tới nửa tiếng.

Thế nhưng hai người họ không phải là ra ngoài để giết thời gian hay sao?

Jason bật cười, lại dẫn người tới tiệm vàng lần một.

King liếc mắt nhìn hắn, hoài nghi hỏi: “Làm gì?”

Jason khoác tay lên cổ y: “Yên tâm, không phải dẫn em đi mua nhẫn. Thế nhưng chúng ta cũng coi như quen nhau lâu như thế, muốn tặng em một món quà.”

Tuy rằng Jason nói thẳng như thế, không hề xấu hổ ngượng ngịu, King thật ra vẫn có thể chậm rãi tiếp nhận, suy nghĩ 1 chút: “Là bản thân anh muốn quà, thế nhưng lại không muốn trực tiếp nói với tôi sợ mất mặt, cho nên uyển chuyển mà dùng cụm ‘trao đổi đồng giá’ mà nhắc tôi đi?”

Jason vô cùng thân thiết nhéo mũi y: “Bối Bối nhà chúng ta thật thông minh.”

King: “...”

Hai người trực tiếp đi tới quầy đồng hồ đeo tay, lựa chọn cũng toàn là hàng cơ bản, cũng không có mua gì mà đồng hồ đôi, mà trực tiếp mua thẳng hai cái giống nhau như đúc, mỗi người thanh toán một cái, rồi dùng nó mang cho người còn lại.

Cho nên, tặng quà cho đối phương, kỳ thực, cũng là dùng tiền của mình tặng cho mình?

Nếu như không có mấy cái loại “vật tín ước” gì gì đó, thì AA cũng không cần phải lo lắng ...

Nói chung, mua đồng hồ đeo tay cũng mất chưa tới 10 phút.

Cuối cùng Jason đề nghị: “Có muốn ra ngoài dạo đường lớn không? Hoặc là tới quán cà phê nào đó ngồi uống gì đó?”

Mấy cái cà phê này ở nhà cũng uống được, cho nên King chọn đi dạo đường lớn

Đi trên con đường lớn, người đến người đi, King nhìn đoàn người đông đúc, bỗng nhiên có chút nhớ nhà.

Không phải là căn nhà trọ ở New York, cũng không phải căn nhà của Jason, mà chính là căn phòng ở mà mình mua ở Thái.

Thời gian mà mình yếu đuối nhất, chính là ở nơi đó vượt qua.

Phơi nắng, uống nước dừa, nhìn phong cảnh, có thể chơi cả ngày cũng chẳng cảm thấy buồn chán.

Jason nhạy cảm phát hiện tâm tình King thay đổi, có chút vừa lo lắng vừa hiếu kỳ mà nhìn y, nhưng cũng không hỏi gì, chỉ là đem hết túi qua một tay, tay không còn lại khoác lên vai của King.

Cũng không phải khoác tay, cũng không phải là tay trong tay, cứ như khoác lên vai, cứ như anh em bạn bè tốt.

King giương mắt nhìn hắn 1 chút: “Tổ chim của tôi, anh tra được bao nhiêu?”

“Hả?” Jason cười cười, hiểu rằng Bối Bối của hắn đang nhớ nhà. “Chỉ biết ở Thái, còn lại không tra được.”

“Là do không muốn tiếp tục tra phải không?” King hờ hững nói. “Hay là đang chờ tôi mở miệng nói?”

Jason cười nói: “Không phải, anh đang chờ em dẫn anh tới đó.”

“... Chờ có thời gian đi.” King nói thế.

Jason mừng rỡ, chỉ là hắn buột miệng nói thôi, mà cũng nghĩ sẽ nhận được câu trả lời như vậy, nên không khỏi dừng lại bước chân, xoay người đối mặt King: “Thật sự?”

King lườm hắn 1 cái: “Nói giỡn đó.”

“Này này, Bối Bối sao em lại —” Lời còn chưa dứt, chợt sắc mặt Jason đại biến, đem King ôm chặt vào trong ngực, ngã gục xuống tại chỗ.

Hầu như song song, một thanh âm của súng máy bắn phá vang lên, đạn “Shuttle” đánh nát chậu hoa trên mặt đất ngay bên cạnh họ, cùng với thủy tinh của cửa tủ.

Hừ! King nghĩ quần áo mới mới vừa mua giờ chưa gì hết đã hỏng rồi?

Đưa tay đẩy vai của Jason ra, nhưng ngoài ý muốn cảm nhận được sự ẩm ướt, đưa tay lên nhìn, tay dính đầy máu.

Jason nhếch miệng, vừa đau vừa cười: “Xin lỗi Bối Bối, quần áo vừa mới mua, hình như dơ rồi.”

18. Chương 18

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Cảm giác được bàn tay mình nhót nháp, vùng xung quanh lông mày King nhúu chặt lại, mùi máu tanh chọt xông vào khoang mũi, khiến cho cổ họng của y phải giật giật, cuối cùng nhịn không nổi, nghiêng đầu nôn khan.

Jason: “...”

King nôn xong: “... Đứng lên, cách xa tôi ra một chút.”

Jason chịu đựng đau nhức, cố gắng đứng lên, đưa tay muốn đỡ King, lại bị đánh bật ra. Jason nhất thời đau lòng: “Em sao vậy Bối Bối?”

King bịt mũi lại, đầu tiên nhìn vào nơi phát ra phát súng, tên đó nhanh chóng xuất hiện, bắn một phát không trúng kích, khiến cho tình hình rối loạn, giờ đã biến mất không tung tích.

Jason cũng thở dài nhìn quanh bốn phía một chút, chung quanh đã vang lên tiếng còi cảnh sát.

“Không có camera.” King nói. “Rời khỏi đây đã.”

Hoặc là dù có cũng có thể nhờ đồng bọn xóa bỏ dùm.

Hai người đồng ý, một trước một sau thừa dịp loạn quẹo vào con hẻm nhỏ bên đường, cứ quẹo tới quẹo lui, cuối cùng Jason dùng quần áo mới mua hồi nãy khoác lên che đi chỗ bị thương, tựa như không có việc gì mà trở về nhà.

Sắc mặt King vẫn đang tái nhợt, cứ cách xa Jason 5m, thoát nhìn là bộ dạng đang cố nén cơn nôn.

Jason vẫn thân thiết: “Em bị say máu sao? Hay ăn gì đó không được? Ngộ độc thức ăn? Không thể nào ... cả ngày hôm nay chúng ta ăn giống nhau mà ... Hay là bị dị ứng? Này Bối Bối?”

King mặc kệ hắn.

Về đến nhà chuyện thứ nhất chính là mở cửa sổ, chuyện thứ hai là gọi cho Jack.

Jack không hề phụ mong đợi của mọi người, nhanh chóng cầm cái vali cỡ 24cm kia chạy tới, vừa bước vào phòng liền nhanh chóng hỏi: “Anh dẫu sao sắc mặt kém vậy? Không phải anh tôi mới là người bị thương sao? Hay là anh cũng bị thương? Ở đâu để em coi cho.”

King hồ hững liếc nhìn cậu một cái: “Xem cho anh cậu trước đi.”

Jack mới thành thật mà tới khám cho anh mình.

Đạn còn nằm trong vai, nhưng may không có chạm vào đầu khớp xương, Jack tay chân lạnh lẽo mà từ hành lý lấy ra thuốc cùng dụng cụ phẫu thuật, tiêm thuốc tê cho Jason xong, bắt đầu tiến hành lấy đầu đạn ra, sau đó xoa thuốc, cẩn thận mà băng bó lại.

Tất cả xong xuôi, Jack vỗ vai Jason: “Được rồi, đây là thuốc uống hạ sốt, đây là thuốc giảm nhiệt, anh xem tình hình của mình rồi tự dùng nha. Còn nữa, đây là băng vải cùng thuốc xoa bên ngoài, anh tự mình thay nha, nếu như hết thì cứ gọi em. Đây là cái cặp bản cố định, gần nhất tay phải của anh tạm thời đừng dùng! Còn nữa, không nên kịch liệt vận động, trước tiên không nên để vết thương hở miệng, hiện tại anh phải ít vận động lại, vận động mạnh vết thương dễ bị nhiễm, blablabla ...”

Jason gật đầu: “Em đi khám cho anh dẫu em đi, hình như y không ổn.”

Trên cơ bản Jack vừa tới thì King đã tự mình nhốt vào trong phòng, đóng chặt cửa.

Jack thu thập xong mấy thứ còn sót lại, ném vào cái hành ký bụi bặm chồng chất đầy đủ thứ món kia, sau đó mở điều hòa thay đổi không khí, sau đó mới gõ cửa phòng King “Anh dẫu, anh em đã xong rồi, máu cũng thanh lý xong mùi rồi, anh em lo cho anh đó, nếu không anh để em khám đi?”

Một hồi lâu sau, King mới tối mắt đi mở cửa phòng.

Jack nhìn sắc mặt y: “Ừ, rất tốt, bớt tái rồi. Lẽ nào là bị say máu thiệt?”

King theo Jack tới bên sofa ngồi xuống, nhìn Jason, người nọ lão lão thật thật ngồi xuống chỗ xa nhất, còn cảm thấy như đang ngồi trên đồng lửa, như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, đơn giản đứng lên: “Anh đi rót nước.”

Bên này Jack bắt đầu hành nghề, dùng ống nghe bệnh mà xem huyết áp, cẩn thận đoán bệnh cho King, cuối cùng thứ cần kiểm tra cũng kiểm tra rồi, hình như cũng chẳng có vấn đề gì. King dần không còn bình tĩnh nổi nữa: “Có thể là bị say máu thiệt, không có gì.”

Jack dường như có chút không rõ, cậu nhìn nhìn Jason đang bận rộn trong bếp, nhìn nhìn King đang không kiên nhẫn, cuối cùng thử hỏi: “Nếu không, em bắt mạch cho anh nha?”

King nháy mắt: “Tôi không tin Trung Y.”

“Trung Y của em là tinh hoa quốc túy trên dưới năm nghìn năm đó nha, anh dẫu đừng có coi thường, blablabla ...” Jack bị cánh tay đưa ngang miệng chặn lại lời đang nói, sau đó cầm lấy cổ tay của King đặt lên giấy ăn, bắt tay bắt đầu bắt mạch.

...

Tính theo giây, hai giây, rồi ba giây.

Jason cảm thấy bản thân không thể nào giả bộ nổi nữa, cầm nước đi tới, nhưng thấy sắc mặt của Jack cực kỳ, quỷ dị.

Jack nhìn hẩn, lại nhìn King đang biểu tình trở nên hồ nghi, cuối cùng buông tay, gãi đầu: “Cái này, Trung Y mà, cũng không phải là chuẩn nhất ...”

King nhú mắt: “Nói.”

Jack đột nhiên nhớ tới cái gì đó, vùi đầu vào hành lý, cuối cùng từ trong đó lấy ra một cái hộp nhỏ, sau đó đứng lên, cẩn thận nâng lên đưa cho King: “Cái này, là duy nhất đó, đó chính xác 8/10, cách dùng trên đó có ghi ...”

King không chút cảm xúc tiếp nhận.

Trên mặt bao bì sạch sẽ dễ thương, có dòng chữ nhỏ nhỏ màu xanh — “Que thử thai.”

“Anh dẫu, anh hai, không có gì em xin đi trước nha, anh nhớ tự mình thay băng đúng giờ nha, còn nữa nhớ không được vận động kịch liệt, đánh nhau cũng là vận động kịch liệt đó nha, haha, không cần trả tiền!”

Jack cực kỳ nhanh chóng thu dọn đồ đạc chạy đi.

Trong nhà, chỉ còn lại hai người, nhất thời an tĩnh.

King rõ ràng nghe thấy máy đếm giá trị của Jason, đã phát ra tiếng báo động hệ âm cực điểm.

19. Chương 19

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Cảm nhận được hàn khí không ngừng phát ra từ phía người King, Jason khoa trương run lên vài cái, sau đó nơm nớp lo sợ bùng ly nước trên tay qua: “Chúng ta trước ngồi xuống nói chuyện nha?”

King đột nhiên cười sáng lạn, biểu tình cùng động tác đều rất nhẹ, tiếp nhận cái ly, ngồi xuống, sau đó hít sâu 1 hơi rồi uống sạch.

“Bối Bối,” Jason cẩn thận mở miệng. “Nếu không, chúng ta quan sát trước đã, đừng phá thai?”

King trêu mếu nhìn Jason: “Ai nói tôi sẽ phá thai?”

Jason kinh hãi: “Không phá?”

“Đương nhiên,” King trả lời, “Tôi phải sinh nó ra trước, rồi nhét vào ngược vào trong mông của anh.”

Jason chảy mồ hôi lạnh.

Ly nước trống không đập mạnh xuống bàn, King đứng dậy, không hề quay đầu mà trở lại phòng của mình.

Đêm đã khuya, bầu trời bên ngoài một mảnh đen kịt, thành phố không chút ánh sao nào lại chột tối đen.

King ôm chân ngồi ở ngay bên cửa sổ, trên tay cầm một ly rượu xái.

Tửu lượng y vốn khá tốt, nhưng ly rượu này chỉ vừa nghe mùi thôi đã đủ khiến cho y cảm thấy muốn bất tỉnh.

Trước đây còn chưa từng mang thai, tất nhiên không biết tác dụng phụ của việc mang thai chính là không chịu được rượu.

King đưa tay xoa bụng mình, giờ vẫn còn là cơ bụng 8 múi rắn chắc, nhưng y biết, nếu như không áp dụng bất kì cách thức nào, qua không lâu sau đó, nơi này sẽ trở nên trơn nhẵn mềm mại, trở thành một nơi dục yếu đuối thích hợp chứa đựng một sinh mạng mới.

Nếu như không sử dụng bất kì phương pháp nào.

Lúc trước có thể như đinh đóng cột mà nói sẽ phá, lúc là thật lòng nói vậy.

Nhưng giờ thì sao?

Bụng chưa mềm, nhưng lòng thì đã mềm trước rồi sao?

King cười nhạo chính mình, y vẫn cho rằng bản thân là một OMEGA đang đi con đường không hề bình thường, lại không nghĩ rằng vẫn có một ít gien thiên tính, khó mà trừ tận gốc.

Triều mến, ôn nhu, mẫu tính?

Nghĩ vậy lại khiến cho y run lên vài cái.

Trước kia y cũng chưa từng nghĩ tới bản thân sẽ kết hôn sinh con, hiện tại càng chưa từng tưởng tượng. Vốn dĩ mới cách đây có mấy tháng y mới thoát khỏi kiếp xử nam mà thôi.

Vốn nghĩ không chừng cả đời phải làm một sát thủ cô độc.

Nhưng không hiểu sao giờ lại thế này.

Bị một tên ALPHA phúc hắc giả dối đè, lại càng kỳ quái hơn, hiện tại lại mang đứa con của chính tên ALPHA đó.

Đứa nhỏ, trong ấn tượng của y, đứa nhỏ là một danh từ cực kỳ tàn khốc lại tuyệt vọng. Bởi vì chính y là như thế mà tồn tại.

Không cha không mẹ, không có thân thích bằng hữu, ở xóm nghèo giấy dựa sống sót.

Bị mấy đứa nhóc da trắng và da đen khi dễ đánh đập, bị mấy đứa nhỏ ALPHA và BETA vũ nhục. Không chỉ trẻ nhỏ, mà ngay cả người lớn, tất cả mọi người đều thờ ơ, mà sự thờ ơ đó, có khi lại là thái độ tốt nhất.

Đứa nhỏ, là một sự tồn tại yếu đuối, dơ bẩn, khó khăn.

Hiện tại chính là đang có một sinh vật như thế tồn tại trong cơ thể y.

Y chưa từng có lòng tin, có thể ngăn cản bất kì thứ gì ở bên ngoài thế giới này không làm tổn thương đến nó.

Cho nên, chính là nên từ bỏ thôi.

King bỏ ly rượu không hề uống kia uống, đến trước cửa, y biết Jason ở bên ngoài, vẫn luôn ở bên ngoài, đứa nhỏ này chính là con nối dòng của người nam nhân đó, nhưng vẫn không hề tới nói với y một câu bắt y giữ lại.

Mở cửa, đá đá lưng người đàn ông kia: “Vào đi.”

Lại đến cửa sổ ngồi xuống, King nhẹ giọng nói: “Tôi rất mạnh, không cần người khác bảo vệ.”

Jason gật đầu: “Tin tưởng không chút nghi ngờ.”

“Cho nên sau này đừng có làm mấy chuyện ngu xuẩn như là đỡ đạn cho tôi.” King lườm mắt nhìn hắn. “Tôi sẽ không vì vậy mà thấy anh giàu hay đẹp trai gì đâu.”

Jason gật đầu, nhưng sắc mặt có chút khó xử: “Thật có chút do bản năng.”

“Vậy tôi bắt anh phải xuất ra bản lĩnh đặc biệt mạnh, khắc chế cái bản năng đó lại.” King tức giận.

“Được rồi, anh sẽ cố gắng.” Jason miễn cưỡng gật đầu.

King tiếp tục mở miệng: “Tôi rất mạnh, tôi có thể tự bảo vệ con của mình, dù nó ở trong bụng tôi, hay là trên lưng tôi.”

Jason yên lặng, hắn đang phân tích những lời này, có ưu có khuyết, bởi vì Bối Bối dường như đang nói, y nguyện ý sinh đứa nhỏ ra, nhưng vẫn không ngại việc mang cái bụng bầu hoặc ôm theo đứa nhỏ tiếp tục đi làm sát thủ?

“Chuyện này, Bối Bối,” Jason hắng giọng. “Anh hiểu ý của em, cũng chưa từng muốn can thiệp vào tự do của em ...”

“Nhưng tôi lại đang từng bước từng bước đi theo con đường mà anh mong muốn,” King bĩu môi, cười nhạo hắn. “Nếu anh đột nhiên đem dục vọng khổng chế biến thái cùng dục vọng chiếm hữu của anh bộc lộ ra, tôi mới thấy kỳ quái.”

Jason ngoan ngoãn câm miệng, vẻ mặt mang biểu tình em đang nói cái gì anh nghe chẳng hiểu.

“Dù sao đứa nhỏ này không sinh ra, anh cũng sẽ có cách khiến tôi mang đứa khác. Nếu cuối cùng phải sinh, thì loại chuyện phá đi đứa nhỏ đầu tiên khiến cả tim lẫn cơ thể tôi đều tổn thương, tôi sẽ không làm.” King nhún vai.

Jason cười nửa miệng.

King nhìn mắt hắn, vẫn là nét mặt hờ hững như cũ: “Thế nhưng, tôi vẫn có việc tôi cần phải tự mình hoàn thành.”

20. Chương 20

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Cho nên, nửa vui nửa buồn, Jason và King cuối cùng cũng đạt chung được sự thống nhất.

Đối với lời nói của King, Jason trên cơ bản cũng tiếp nhận, xác nhận không có cách nào phủ nhận, nhưng về mặt khác Jason cũng rất vô liêm sỉ mà tỏ vẻ: “Bối Bối, thì ra em cũng đã hiểu anh tới mức này, xem ra nói không có cảm giác với anh chính là nói dối.”

King cũng chỉ có thể giống như lúc trước mà liếc mắt nhìn hắn: “...”

Lại nói, King cứ nghĩ bản thân cũng coi như là hắc ám cùng méo mó, từ nhỏ ở trong cái hoàn cảnh như thế mà trưởng thành thì trở nên vậy cũng là đương nhiên, nhưng vẫn không thể so được với sự hắc ám cùng méo mó của cái tên Âu Dương Jason này, khiến y không khỏi phải hiểu kỳ, cái tên ALPHA không có xu hướng ALPHA này là trưởng thành trong hoàn cảnh thế nào vậy ...

Jason không thể nhịn được vui vẻ: “Có phải em muốn gặp cha mẹ chồng rồi không? Không thành vấn đề, hoàn toàn không thành vấn đề.”

Vấn đề lớn nhất của cuộc đời đã đưa ra được quyết định, thì tiếp theo tất nhiên mấy cái thứ yếu khác chính là không thể không giải quyết.

Giống như chuyện, lần này bị tấn công.

King gọi điện cho thằng bạn bên Mỹ của mình, Shane vẫn như cũ hé ra cái khuôn mặt cười ngây dại: “Đã lâu không gặp nhà King, ờ, mà sao béo vậy?”

Cố gắng nhịn xuống xung động muốn ngắt cổng thông tin, King thấy Shane ở đầu bên kia không ngừng động tay trên bàn phím còn kề sát màn hình nhìn mình.

Vừa trùng hợp Jason đang mang ly nước ấm tới bên cạnh cho y tựa như con chó theo hầu, liền đứng phía sau nở nụ cười sáng lạng: “Hi, xin chào, tôi là Jason, vị hôn phu của King.”

Tròng mắt của Shane vòng vo chuyển: “King, mày muốn chậu vàng rửa tay à?”

King khẽ nhích người một chút: “Không.”

“Nhưng vị đồng chí đặc chủng mạnh mẽ của C quốc này, đồng ý cho mày tiếp tục làm cái hoạt động nguy hiểm trái luật pháp này sao?”

“Không can thiệp vào tự do hoạt động cá nhân, là điều kiện đầu tiên của việc yêu đương của hai bên.” Jason cười nói.

Shane sờ sờ cằm: “Vậy mấy lần làm trở ngại tín hiệu liên lạc giữa tôi và King là ai ha?”

“À, đó là Jeff.” Jason suy nghĩ một chút.

“Đó là do ai kêu?” Shane thay đổi chủ đề khác.

Jason tiếp nhận cái ly không từ tay King: “Hai người tiếp tục nói chuyện đi, tôi sẽ không quấy rối nữa, thật vui khi biết cậu, Shane.”

Shane: “...”

Cảm nhận được ánh mắt chọc ghẹo chứa nhiều ẩn ý của tên kia, King hít sâu một hơi: “Trong 3s không nói chính sự, tao cúp máy.”

“Đừng mà King, chúng ta khó khăn lắm mới liên hệ được đó.” Shane tiếp tục trưng ra cái biểu tình chọc ghẹo chứa nhiều ẩn ý.

King không chút cảm xúc mà cúp máy.

3s sau, tiếng ‘leng keng’ lại vang tới.

Sau khi mở máy lên chợt nghe bên kia tiếng nói huyền ảo: “Bối Bối, King sao mày lại đối xử với tao như thế hả?”

Lần thứ hai tắt máy.

“Leng keng”

“King, tao sai rồi, không nên kiêu ngạo như thế, mày đại nhân đại lượng nhất định phải tha thứ cho tao, nhất định phải giải cứu được tao đang ở trong tay của lão già kia thoát ra ngoài, sau đó tao nhất định chân thành chúc phúc cho mày cùng Jason cầm sắt hài hòa hạnh phúc mỹ mãn nhiều tử nhiều tôn.” Shane thành khẩn nói.

King suy nghĩ chẳng lẽ do kích thích tố hormone kích thích khiến cho mình trở nên nhu hòa ảm áp như thế sao?

“Tập kích lần này nhắm tới ai?” King hỏi.

“Mày đó.” Shane trả lời,

“Tuy rằng không biết chính xác là do ai cử tới, nhưng hành tung của mày bị lộ rồi, đương nhiên với danh tiếng trên giang hồ của mày, người yêu kẻ ghét nhiều bằng nhau mà ... Cho nên ...” Shane nhún vai.

“Cho nên do chính tao dụ người tới, còn liên lụy Jason có nguy cơ bị bại lộ?” King nhú mày.

Shane cười hì hì, nhưng không nói gì.

King gật đầu: “Đương nhiên cũng không bài trừ do chính cái tên vô sỉ kia tiết lộ tin tức.”

Jason ở nhà bếp hô to: “Oan quá nha!”

Hai người chẳng thèm để ý tới hắn, Shane tiếp tục nói: “Thế nhưng khả năng nhất chính là cái tên già gian trá ở chỗ này, có thể do thấy mày cho tới giờ vẫn chưa có bất kì tiến triển nào, cho nên mới ‘giúp đỡ’ cho mày một chút.”

“Trực tiếp khiến cho mọi việc thêm nước sôi lửa bỏng à?” Hoặc là nói không phải là đã khiến cho mọi việc càng thêm nước sôi lửa bỏng?

“Cho nên mới nói tiến triển đó, tiến triển.” Shane phát điên. “Mày ở bên đó tiêu điều tự tại, còn được tên đặc chủng kia đặc biệt bảo hộ, tao ở đây bị xem là con tin bị nhốt bên cạnh nè.”

King gật đầu: “Quả cũng hơi khó cho mày, nếu mày không cách nào xuất cảnh, thì không tham dự hôn lễ của tao rồi.”

Shane mở rộng miệng thành hình chữ “O”

King: “...”

Shane: “Tao nghĩ hần nói giỡn đó.”

King lắc đầu, nhìn thẳng nhóc bạn thân đã lớn lên từ nhỏ cùng mình trong xóm nghèo kia, đột nhiên có chút đau lòng: “Shane, nếu tao không thể tiếp tục làm sát thủ ...”

Shane chớp chớp con mắt màu lam của mình: “Nhưng mày có đặc chủng bảo vệ mày rồi.”

“Ta không có cách nào cứ tiếp tục như thế mà chạy quanh khắp thế giới ...”

“Nhưng mày có đặc chủng bảo vệ mày rồi.”

“Nếu tao không tìm được ...”

“Nhưng mày có đặc chủng bảo vệ mày rồi.”

King: “...”

Shane mỉm cười: “Honey à, đừng lo lắng, dù cho mày ở đâu, đang làm gì, cùng ai ở bên nhau, thì nguyện vọng của mày nhất định sẽ thành hiện thực mà. Tao thề, tao sẽ luôn ở bên cạnh mày.”

King thở dài, cuối cùng cũng mỉm cười nhìn cậu.

“Nếu vậy,” Shane cuối cùng cũng trở lại khuôn mặt mỉm cười. “Lại tiếp tục tám chuyện một chút, chuyện tình lãng mạn của mày cùng vị hôn phu của mày thế nào vậy.”

King mặt chẳng cảm xúc: “... Tao có rồi.”

Miệng của Shane lần thứ hai biến thành chữ “0”

King bình tĩnh tắt máy nói chuyện, đồng thời ngắt luôn nguồn điện.

21. Chương 21

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Có một số việc không thể tiếp tục kéo dài được nữa, bằng không cái bụng càng lúc càng lớn thì muốn che cũng không che được.

Thế là, Jason ngáp ngừng được vài ngày, thấy King đã bộc phát tính nóng xong (mấy người mang thai tính khí thất thường chuyện này mọi người đều hiểu mà). Cuối cùng Jason quyết định kéo tay King, đi tới phòng ngủ của mình.

King: “...”

Jason quay đầu lại nói với King: “Bối Bối, nó chính là vật chung thân đại sự của anh, xin em nhất định phải cẩn thận đối đãi nó.”

Sau đó King nhìn thấy hắn đi tới mở tủ đầu giường, từ trong lấy ra sổ hộ khẩu.

King: “...”

Jason mỉm cười: “Có thể giúp anh cầm một chút không?”

King yên lặng tiếp nhận, sau đó nhìn Jason lần thứ hai khom lưng, lấy ra sổ tiết kiệm ngân hàng.

Vẫn giống hồi nãy lặng yên tiếp nhận, tiếp theo chính là nhận lấy chứng minh thư, thẻ y tế, mấy bằng cấp chứng nhận, hợp đồng lao động với công ty hiện tại, cùng với chứng nhận sĩ quan.

Cuối cùng, Jason lấy ra một túi hồ sơ.

Miệng túi dùng nhựa cao su niêm phong rất kín, King cầm lấy, đem toàn bộ vật trong tay trả ngược lại cho Jason.

Jason bĩu môi: “Sổ tiết kiệm em không muốn sao? Còn sổ hộ khẩu nữa, có thời gian cùng anh đi chứng nhận đi?”

King lườm mắt nhìn hắn: “Nhiệm vụ của tôi chính là tiếp cận anh để lấy cấp cơ mật, nhưng tiếp cận tới mức giờ mang luôn con của anh chuẩn bị sinh luôn thì diễn cũng coi như quá thật rồi đi.”

Jason u buồn thu hồi lại đồ vật cùng sổ hộ khẩu bỏ lại vào trong tủ đầu giường.

King đưa túi hồ sơ ra: “Tôi có thể mở nó ra xem bên trong không?”

Jason: “Không có gì, em cứ mở đi, Jeff có thể làm lại như cũ.”

Thế là King tay cũng không run rẩy mở ra túi hồ sơ, đầu sỏ gây nên chuyện khiến cho y trở nên như bây giờ, chính là hồ sơ tuyệt mật của một tiểu quốc Đông Nam Á.

.... Có cần phải gài bẫy nhau tới thế này không?

Cư nhiên lại là một đồng con số, chẳng lẽ không biết trời sinh y với con số không hề biết được tới nhau hay sao?

King nhú mắt nhìn Jason.

Jason mặc kệ: “Cái này không dính tới anh à? Hồ sơ phải qua 6 lần mã hóa, cửa đầu tiên chính là cơ số hai, mà cũng không phải do anh làm ra.”

“Hừ.” King bĩu môi, bỏ hồ sơ ngược lại trong túi.

Jason tiếp nhận: “Anh cầm nó đưa cho Jeff để làm lại dấu niêm phong, nhưng cũng cần mất mấy ngày, mấy ngày này chúng ta cũng phải chuẩn bị một chút.”

Chuẩn bị cho trận chiến chung cuộc với boss: Lão già.

Dù sao bản thân Jason cũng có chuyện không yên lòng, dù sao trong bụng của cái người lớn này còn một người nhỏ nữa, dù cho cái người nhỏ này vẫn chưa có lớn, nhưng dù có lớn cũng không gây ra được nhiều hiệu ứng.

Nhìn thấy một chút tư lự trong đáy mắt Jason, King bĩu môi: “Tôi không muốn chẳng làm gì cả cứ ngồi yên chờ hầu tới lúc sinh con, nhưng chuyện nên sớm giải quyết, mắc công đêm dài lắm mộng, nếu không đến lúc đó mắc công tôi phải vác cái bụng lớn đi giúp anh bắt tên già kia, anh dù không thấy xấu hổ những tôi thì có.”

Cái lão già kia tin rằng y đang phát mập mới ghê.

Jason cười khoác ngang vai y: “Bối Bối, anh tin tưởng thân thủ của em, cũng tin tưởng em sẽ quyết tâm bảo vệ con. Cho nên lúc đó em cũng phải tuyệt đối tin tưởng anh, tin tưởng anh có thể bảo vệ hai người.”

King bị ôm kéo ra khỏi phòng ngủ, đến bên sofa ngồi xuống, sau đó thấy Jason mang tạp dề bước vào bếp làm cơm tối. “Chờ khi chuyện này kết thúc, không còn vấn đề gì âu lo nữa, chúng ta sẽ đi tìm chị gái của em.”

King ngừng lại, quay đầu nhìn hấn.

Jason cười cười: “Em muốn đi tìm chị ấy trước hay sau khi sinh, anh đều không có ý kiến.”

“Anh có thể ngừng lại việc tiếp tục điều tra tôi hay không.” King lẩm bẩm, chưa từng cùng hấn to tiếng cãi về việc này là vì biết nói với hấn chẳng khác gì đàn gảy tai trâu.

Jason mỉm cười, dịu dàng nói: “Nếu có thể thời gian em có thể chủ động kể cho anh nghe hết, anh sẽ không tiếp tục điều tra nữa.”

“Cút, anh chẳng lẽ không đi điều tra điều tôi nói là thật hay không sao?” King tức giận.

“Chuyện em nói, anh đều tin.”

22. Chương 22

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Lúc King nộp một bản kế hoạch có thể nói là hoàn mỹ lên cho CEO khu Trung Hoa, thì sắc mặt của CEO rất đặc sắc, nhưng cuối cùng không hề che giấu sự hoài nghi mà nhìn King.

King mặt không chút cảm xúc, đầy ngây thơ vô tội.

“Cái này, thật do cậu làm?” CEO hỏi tên nhóc suốt ngày chỉ biết mọi việc thêm lằng nhằng.

King nhún nhún vai: “Chẳng lẽ không phải?”

CEO cũng nhún vai: “Vậy tôi hỏi cậu, chỗ này ...”

Ông chỉ vào từng phần của bản kế hoạch, hỏi những vấn đề cực kỳ xảo quyệt.

King dễ dàng trả lời.

CEO lần thứ hai tiếp tục hỏi những vấn đề khác, King đều tự nhiên mà trả lời, còn có thể thêm thắt chút ý.

“...” CEO suy nghĩ một chút, đột nhiên đổi chủ đề, hỏi tới mấy vấn đề tới con người cùng mấy vụ chẳng chút liên quan, cố ý hướng tới chuyện của thế giới tài chính, mấy tỷ suất tiền tệ của 5 năm qua cùng CPI ...

King nhăn mặt, như có chút không nhịn được, thế nhưng vẫn kiên trì cúi đầu suy nghĩ 1 hồi, cuối cùng ngẩng đầu lên, rất ít lời, nhưng lại có thể phân tích cực kỳ thấu triệt.

CEO: “... Cậu đã làm gì ngài King Barker của chúng tôi?”

King: “.... Rốt cục ngài có muốn đưa bản kế hoạch này nộp lên tổng bộ hay không?”

Nếu bản kế hoạch này thành công, thì các vị của khu Trung Hoa đều có thể cách đỉnh cao chẳng xa, lại càng không loại trừ bản thân CEO, thì tỷ lệ thành công đã vượt hơn 70% rồi, nói cách khác, chỉ cần CEO đem bản kế hoạch này báo cáo lên tổng bộ, thì mấy lãnh đạo chỉ cần ngồi yên chờ nhận tiền.

“King, cậu thật là thiên tài.”

King vẫn chẳng chút cảm xúc mà diện vô biểu tình ngây thơ vô tội.

“Hôm nay tôi sẽ gửi nó qua cho tổng bộ bên Mỹ, nếu như thuận lợi, thì tôi sẽ dẫn cậu đi tới tổng bộ nghiên cứu và thảo luận.” CEO nói.

King nhún vai: “Vậy là tốt nhất.”

Nếu có thể đem cả Jason đi theo cùng nữa thì càng tốt hơn nữa.

Mà cái chuyện này, sẽ do chính Jason tự tạo ra cơ hội cho mình.

Danh chính ngôn thuận tạo ra cơ hội cho cả hai người đều được qua Mỹ.

Từ văn phòng CEO đi ra, King đi thẳng tới toilet, sau đó móc ráy tai, cuối cùng đem cái máy mini truyền tin trong đó ra, bỏ vào bồn cầu xả nước.

Y trở lại bàn làm việc của chính mình, Jason xin nghỉ bệnh nửa ngày nằm nhà cũng đồng thời tới được công ty.

Jason đầu tiên chính là tới bàn làm việc của y, cúi người xuống hôn lên mặt y.

Mọi người: “...”

Giáp nói: “Tôi đập nát ly trà Lisa của anh — PAD của tôi!”

Jason cười hì hì đứng dậy: “Thằng nhóc này cùng tôi chính thức yêu đương đồng thời cũng dự định tiến tới hôn nhân, hy vọng mọi người có thể bớt lo tới chuyện của cậu ấy.”

“Hai người là thật rồi luôn đó hả?” Át hỏi.

Không phải vẫn còn đang nấu xôi sao?

Jason mỉm cười, đương nhiên là nấu, là gạo nấu thành cơm luôn rồi.

Trong văn phòng nháo một phen, mọi người đều chúc phúc.

Tuy rằng Jason là một BETA, nhưng năng lực cá nhân tương đương xuất sắc, cho nên cùng một King là OMEGA cũng coi như xứng.

Nhưng thật ra King là nhân vật trung tâm sự kiện, vẫn biểu hiện biểu tình hồ hững như mọi người chẳng chút liên quan gì tới mình. Mọi người cũng đã quen với tính cách này của y, coi như y đang xấu hổ vậy.

Xấu hổ ... King đọc được suy nghĩ này từ trong ánh mắt của mọi người khi nhìn y, khóe miệng co rút.

Đem quan hệ của hai ra ánh sáng, vừa là sự khoe khoang mà Jason không thể tiếp tục nín nhịn, vừa là biểu thị tiến độ nhiệm vụ đã theo đúng mong đợi của lão già kia, đồng thời King cũng thông qua Shane cho tên già kia nhiều tình báo một chút, bao gồm luôn chỗ cất giấu của văn kiện tuyệt mật, Jason vẫn còn chút cảnh giác với hắn, v...

Nói đến lần này, King cùng Jason rõ ràng rần rộ mà tiến thẳng tới Mỹ, tổ chim của lão già kia, Shane vẫn chẳng thể hiểu được.

King giải thích sơ: “Một là Jason muốn tự mình làm mọi câu, nếu tên già kia không có được văn kiện mà ông muốn, thì cũng sẽ muốn lấy mạng của hắn, nhưng càng muốn biết hơn chính là các nguồn tin mật của hắn, vì thế nếu Jason tới đó, khẳng định muôn vàn nguy hiểm.”

Shane:” ... ”

Bản thân cậu có chỉ số IQ cũng vượt qua 160, nhưng gặp phải vấn đề này, Jason giả bộ bị bắt, không uổng lực để tới được gần chỗ tên già kia, sau đó tạo cơ hội cho King nộp văn kiện tuyệt mật, rồi gặp lại Jason. Tuy rằng không biết kế hoạch của hai người họ chính xác là gì, nhưng nghe qua thì thấy cực kỳ cực kỳ nguy hiểm rồi, thế nhưng Shane nghĩ, King vốn đã chẳng đơn giản, mà Jason có thể biến King thành bộ dạng này cũng rất đáng chờ mong.

Đương nhiên cậu khẳng định trốn không thoát vị trí đại tướng trong viện trợ khôn khéo trong giao thiệp.

Như thế nghĩ, khiến cho Shane có chút đau thương: “Bối Bối, ngay cả mày cũng đã có bạn đời, con cũng có luôn rồi, hôm nay chỉ còn lại mình tao ...”

“Sinh xong có thể cho mày mượn chơi.” King thần nhiên nói.

Shane: “...”

Jason: “...”

Không bao lâu sau, trợ lý riêng của CEO thường hay lui tới, sự biến đổi ngầm không để lại chút vết tích, Jason quả nhiên lấy được cảm tình của CEO, chuẩn bị cùng ông và King tới Mỹ.

CEO luôn quan tâm tới hắn, Jason khiêm tốn vừa đúng, không kiêu ngạo không siểm nịnh, không kể công không tự ngạo, nhưng thoát nhìn qua lại mang đẳng cấp cao đoan đại khí, trong công ty luôn khiến người ta yêu thích.

King: “... Hừ.”

Ngay sau khi quyết định được ngày xuất phát, đêm đó Jason gõ cửa phòng ngủ của King, tích cực thể hiện nguyện vọng có thể cùng nhau ngủ.

King vốn định trực tiếp đóng cửa khóa lại, nhưng nghĩ đây vốn là nhà hắn, chẳng lẽ hắn không có chìa khóa sao?

Nghĩ vậy đành cam chịu cho làm cho người ta vào phòng, lên giường, đắp chăn.

Bản thân quả thật đã bị cải tổ đến không còn cách nào được nữa rồi, King có chút phiền muộn nghĩ.

Bị nằm cùng một ổ chăn, King đưa lưng về phía Jason, lại bị người phía sau lưng vững vàng nhưng ẩn chứa sự dịu dàng mà ôm lấy, khí tức của hắn lại tràn đầy khắp nơi, King cảm giác được y chẳng khác gì con mèo đang thỏa mãn khi được nằm phơi nắng vào ngày mùa đông vậy.

... Đã tâm linh liên kết đến nỗi này, còn giả bộ làm gì nữa?

King hận quá, kéo tay của Jason lên, cắn một cái.

Thế là tiếp theo, đến tận trước lúc xuất phát, sáng sớm nào, King đều bị “hầu hạ” tới tỉnh.

Toàn thân chỗ mẫn cảm nhất đều bị cắn nát, phía sau bị hai ngón tay đâm vào không ngừng chọc vào trũng chỗ mẫn cảm mà co rút lại, phương thức dụ dỗ này khiến cho King cảm thấy cực kỳ thoải mái, thậm chí nếu lúc này Jason tiến vào, thì y cũng chẳng có chút cản trở.

Nhưng do King đang mang thai thời kỳ đầu, nên cho dù thân thể y luôn rất tốt, Jason cũng không dám tùy tiện lên súng thật đạn thật, sợ bản thân mình kích động không kìm được, sẽ làm bị thương đứa nhỏ trong bụng King.

Lúc này, đều là đàn ông, King đã sẵn khoải cũng đồng ý giúp Jason xử lý bằng tay.

Chỉ có một yêu cầu, hẳn phải mau xuất, lâu xuất quá sẽ mỏi tay.

Mỗi khi Jason đã bắn rồi nhưng vẫn cảm thấy chưa đủ, muốn đem người đó đè xuống mà hung hăng làm một lần, khiến cho y phải dâm thủy tràn lan, rơi lệ cầu xin tha thứ.

Mà thôi, chờ khi trận chiến kết thúc, họ còn nhiều thời gian.

Jason nhẹ nhàng hôn lên môi King, cảm giác được người đó không phản ứng, nhưng cũng không chống cự, khóe miệng tiểu ý càng sâu.

23. Chương 23

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Một đường thông suốt, sau hơn mười mấy tiếng bay, King lần thứ hai đặt chân xuống đất Mỹ.

“Sao thế? Nhớ nhà à?” Jason ở phía sau nắm lấy vai của y.

King dậm mạp lắc đầu: “Ở đây không phải nhà của tôi.”

Tuy rằng từ nhỏ lớn lên ở đây, thế nhưng cũng là từ nhỏ bị ăn hiếp mà trưởng thành, nếu nói phải là có tình cảm rất sâu rất sâu, nhưng King lại chẳng cảm nhận được. Quốc gia cùng các chính khách tận sức mà phát biểu gì mà tình yêu thương cho mọi người không giới hạn biên giới, nhưng xin lỗi, King cùng người bạn thời ấu thơ Shane chưa bao giờ cảm giác được tình yêu như thế. Thu hoạch duy nhất hoặc phải nói là học được gì đó, con người quả nhiên đều phải dựa vào chính bản thân mình. Mặc dù các quốc tịch khác được quốc gia này che chở bảo hộ hoặc là người gì đó, cũng đều tự dựa vào chính bản thân mà nỗ lực lấy nó.

Jason xoa đầu y: “Sau này chỗ có chúng ta chính là nhà của chúng ta, chịu không?”

King cười nhạo.

Loại “Mỗi ngày đều cầu hôn” này, đã giằng co không ít thời gian rồi, King từ ban đầu là cười nhạt, đến bây giờ chính là lấp lửng, thậm chí còn đoán xem rốt cục hắn còn bao nhiêu cách hoặc bao nhiêu câu nói chưa dùng và chuẩn bị dùng.

Không nhận được câu trả lời (chẳng phải là đương nhiên sao), Jason cũng chẳng hề nổi giận.

CEO đi ở trước họ nói: “... Thanh niên cần phải biết chú ý một chút, để tới dễ tan đó biết không?”

Từ khi Jason công bố quan hệ của hai người họ ở trong công ty xong, thấy rõ là hắn chẳng thêm cố kỵ gì cả, cả ngày cứ dính sát với King, rất nhanh khiến cho nhân thần cộng phần, rất mong cái tên này mau chóng dọn hành lý rút đi mau mau.

Chỉ còn lại vị CEO cùng trợ lý và đoàn cổ vấn, mỗi ngày đều phải chịu đựng cái tia hồng phần này phóng xạ.

Jason cười ha ha: “King khá là xấu hổ, nên nếu tôi không chủ động một chút thì sẽ không được gì đâu.”

King: “...”

Điện thoại di động quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người mà vang lên, King nhú mày, tiếp máy, quả nhiên chính là tiếng nói huyền não của Shane: “Honey à mày vào nước chưa vậy? Đồ dùng mang đầy đủ cả chứ? Lý đại gia rất lo cho mày đó.”

King im lặng một hồi, Shane cứ thế mà nói, hắn là bên cạnh có người của lão già kia, hoặc là nói cậu ta chính là đang ở ngay trong đại bản doanh của lão già đó?

“Honey à tao nhớ mày lắm đó,” Tiếng của Shane không ngừng vang vọng. “Mày biết tao siêu cấp quen thuộc giường cùng gối đầu mà, hai ngày nay ngủ chẳng ngon tí nào, quá nghiệp chương!”

Quả nhiên chính là bị đem tới chỗ của lão già kia rồi, không biết là làm dong binh, hay là làm con tin?

King nhìn bốn phía một chút, không chút vết tích mà rời khỏi đoàn của công ty, sau đó nhẹ giọng nói: “Đồ trên tay tao, nói cho tao biết chỗ, mau chóng gửi tới.”

“Đúng vậy, phải mau, nhất định phải mau.” Shane sơ lược mà nói.

King nghi hoặc, phải mau?

— Đây là yêu cầu mới, hay là có gì đó đã thay đổi?

“Gặp mặt nói sau, địa chỉ để tao nhắn qua di động cho mày.” Shane nói.

King suy nghĩ 1 chút: “Gần đây tao vẫn còn bị mục tiêu dính sát lấy, không thể đúng lúc thoát thân được ...”

“Vậy suy nghĩ cách giúp tao đi đại ca à, cái mạng nhỏ của tao phải nhờ vào mày hết đây ...” Shane dường như sắp khóc.

King không biết là cậu ta đang giả bộ cho người bên cạnh coi, hay quả thực là đang lo lắng, nên liền trả lời: “Ừ, tao sẽ nghĩ cách.”

Bên kia vui vẻ ‘chục’ y một cái, sau đó cúp máy, giây tiếp theo, một cái địa chỉ ghi chẳng chịt được gửi tới điện thoại của y.

Đây chính là phương pháp mã hóa của y cùng Shane thường hay sử dụng, điện thoại di động của y đã sớm bị Shane thay đổi một chút cơ cấu.

Vừa nhìn địa chỉ, King vừa chậm rãi bước ngược lại vào đoàn công ty, Jason có chút lo lắng mà nhìn y.

“Đi đâu thế?” Jason hỏi.

“WC.” King hờ hững nói, trong lúc hai người điện quang đá lấy lửa mà trao đổi một ánh mắt.

Trợ lý CEO đang đi phía trước vừa vẫn nói lại hành trình: “Hôm nay sẽ tới khách sạn để nghỉ ngơi trước, sáng mai cùng nhau tới tổng bộ để họp, chiều tham quan tổng bộ một chút. Sáng thứ ba thì vẫn tham gia họp, nội dung hội nghị rất quan trọng; Chiều thì nội dung họp không cố định, Jason cùng King không cần tham gia. Ngày thứ tư thì hoạt động tự do, trưa ngày thứ năm sẽ bay về, mọi tập trung tại sân bay. Giờ là giờ chiều, từ giờ tới tối vẫn còn khá nhiều thời gian, có thể tự do hoạt động, cũng không thể cùng nhau tới khách sạn.”

Mọi người gật đầu, cầm lấy thẻ phòng của mình, Jason cùng King nói rằng muốn đi cùng mọi người.

Hành trình nếu tính toán, thì chiều ngày thứ ba đến sáng ngày thứ năm, thì đều là có thể hoạt động tự do.

Mà theo tính toán của hai người họ trước đó, cũng chính là 24 tiếng đồng hồ cơ đó.

Khách sạn chính là 5 sao, Jason nhìn phương tiện cùng trang sức xa hoa, cùng với con đường có thể nhìn từ sân thượng ra ngoài, làm ra một bộ dáng nhà què, cứ thế mà khen ngợi.

King miễn cưỡng tựa ở trên giường, nhìn hắn đang làm bộ.

Jason “tham quan” xong căn phòng xép, lại rồi chạy tới phòng ngủ, nhào lên giường của King, ôm lấy y lăn qua lăn lại vài vòng.

Cuối cùng King chịu không nổi nữa, chống lấy cằm của hắn muốn đẩy qua một bên, Jason mới cười ôm lấy y, lớn tiếng nói: “Xin lỗi, cả đời chưa từng thấy qua chỗ nào đẹp như thế, khiến cho ngài phải chê cười.”

King: “...”

Jason vừa hôn lên lỗ tai của y, vừa dùng khí âm nói: “Phòng ngủ có 3 chỗ đặt camera ở góc chết, ở phía trái đầu giường có một máy nghe trộm M2Z, các phòng khác tổng cộng có 10 cái máy ghi hình cùng máy nghe trộm.”

King: “...”

Xoay người một cái, King nằm ở phía trên người Jason, sờ sờ gương mặt của hắn, sau đó dụ ngoan cúi người xuống, nằm lên lồng ngực của hắn, nghe tiếng tim đập trầm ổn của hắn.

Jason rất hưởng thụ, xoa lấy phần phía sau cổ của y, yêu thích không muốn buông tay.

Cho dù chỉ là làm chút trò, diễn cho cái tên lão già kia coi, là King làm cách nào để dụ dỗ được Jason, nhưng cho dù thế thì trong thâm tâm của Jason vẫn rất vui, nghĩ nếu hai người họ có thể nhiều lần làm nhiệm vụ thế này thì tốt biết mấy.

Đêm đó, trong khoảng thời gian Jason phải ra ngoài gặp mặt mọi người để bàn bạc công việc, King từ trong tủ lạnh mini lấy ra hai ly rượu vang đỏ, lấy ra một con nhộng, đem bột trong đó đổ ra hòa tan vào trong một ly rượu, sau đó cởi hết quần áo mặc dục bào vào.

Đợi khi Jason trở về, liền trông thấy King đang cười mà dựa ở trên giường, nhất thời khí huyết dâng lên, thiếu chút không chút tiền đồ mà chảy cả máu mũi.

King vuốt cái đùi trắng phăng của mình, da thịt trắng nõn như ả như hiện dưới dục bào, Jason nuốt nước miếng một cái.

King thể hiện một biểu tình dụ dằng, khóe miệng hơi hơi nhếch: “Muốn tắm trước hay uống rượu trước? Hay là, muốn làm em trước?”

Jason bước qua, cầm lấy ly rượu ngay tử đầu giường uống một hơi cạn sạch, sau đó tàn bạo nhào về phía King.

Trong phòng vốn khá ấm, mà Jason cũng không sợ lạnh, hai ba cái liền bị King cởi sạch hết quần áo, nằm ngửa trên giường.

King vẫn còn mặc dục bào trên người, ngồi khóa trên thắt lưng của Jason, chậm rãi tháo thắt lưng, dùng cậu bé của mình cọ sát của Jason. Đôi lúc lấy lòng mà sờ ngực bụng của hắn.

Jason thỏa mãn hơi hơi hí mắt, hưởng thụ sự phục vụ của King.

Sau đó King cúi người xuống, vươn đầu lưỡi hồng, đâm mỹ tình sắc mà từ miệng của hắn bắt đầu liếm, dụ dẫn đầu lưỡi của Jason ra rồi bắt đầu ma sát quần quýt. Vừa hôn xong, cả hai người đều mang hơi thở bất ổn, King liếm liếm khoe miệng, mị hoặc liếc mắt nhìn Jason, hôn dần dần xuống, tới chỗ hầu kết của hắn thì mút vào chốc lát, rồi bắt đầu xuống tới ngực.

Cơ ngực rắn chắc mang hai đầu vú nâu đã đứng thẳng, King chơi đùa mà nhẹ nhàng cắn một bên, bên còn lại dùng tay mà xoa nắn.

Jason khẽ hừ 1 tiếng.

King cười nói: “Thì ra anh cũng thích nha.”

Jason tức giận mà đưa hai tay đến trước ngực của King, hung hăng nhéo nhẹ một chút hai đầu vú, King mềm cả thắt lưng, thanh âm nhu hòa nói: “Đừng ...”

Jason sờ tóc của y: “Tiếp tục ...”

King ở chỗ mà camera không thể thấy được, hung hăng liếc mắt nhìn hắn, nhưng vẫn dụ ngoạn chậm rãi lướt xuống dưới, liếm đến cậu bé đã thẳng đứng.

Gân xanh trên đó hiện rõ, quy đầu to như cái trứng gà, ở ngay đỉnh không ngừng chảy ra dịch thể trong suốt.

King chậm rãi cầm lấy cậu bé thô to kia, vươn đầu lưỡi, liếm quy đầu của hắn 1 chút, nhất thời cảm giác hơi đắng truyền khắp cả khoang miệng.

King quyết định bản thân không thích vị này, nhưng vẫn cẩn thận ở bên thân không ngừng liếm mút, đến tận khi tay của Jason ám chỉ mà xoa nắn sau cổ của y, mới liếc mắt nhìn hắn, há mồm ngậm lấy đầu cậu bé.

King trước giờ hoàn toàn không hề làm cái chuyện này, chỉ cảm thấy cả miệng của mình đều đầy ứ, cực kỳ ngâ ngô cùng bất lực, thế nhưng vẫn nỗ lực mà chậm rãi nuốt.

Bị động tác của y lấy lòng, hần sờ sờ lỗ tai của y: “Nuốt không được thì cứ bỏ qua đi, chỉ cần liếm là được rồi.”

King nhận được lệnh đặc xá liền thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi thả cậu bé ra, liếm liếm khóe miệng, oán giận nói: “Quá ...”

Không biết Jack có thuốc gì để khiến nó nhỏ hơn xíu được không.

Dường như đọc được suy nghĩ xấu xa của y, Jason trấn an xoa dịu miệng của y: “Em tới đây, tới phiên anh ...”

“Không, em không muốn bị anh liếm tới bản.” King lắc đầu. “Em muốn anh làm cho bản.”

Cậu bé của Jason so với chủ nhân của nó càng thêm vui vẻ, trực tiếp nâng lên hai cái biểu đạt tâm tình vui sướng.

Hai người nhìn nhau 1 chút, King cùng nhìn nhìn cậu bé đang cương cứng như chào hỏi của mình, cũng không dự định tiếp tục liếm của Jason nữa, ngồi thẳng dậy ở đầu giường lấy ra bao cao su cùng KY, mở ra.

Jason vẫn như cũ tựa ở tủ đầu giường, hơi hơi nằm ngửa, nhìn King ở trên đùi của hắn ngồi ổn, sau đó mở to hai chân, đem cái lỗ nhỏ phía sau lộ ra trước mắt hắn, sau đó đặt KY ở chỗ lỗ nhỏ, không hề tiết kiệm chút nào trực tiếp đổ vào.

“A ...” Bị nữ dịch lạnh lẽo kích thích, King nhú nhú mày.

Jason có thể thấy được cái lỗ nhỏ tiêu hồn kia nhanh chóng co rút, sau đó hai ngón tay của King nhanh chóng tiến vào.

“A ...” King đang tự mình mở rộng, một tay đặt lên cái đùi rắn chắc của Jason, một tay chậm rãi trườn sát ở trong cái lỗ của mình, cái lỗ nhỏ chặt kín tầng tầng hấp thụ ngón tay của y, khiến y nhớ tới cậu bé của Jason có phải cũng là đái ngọ như vậy, khiến cho dục hỏa càng tăng lên, cũng bắt đầu cảm giác ẩm ướt.

Jason nhìn chằm chằm không hề chuyển mắt nhìn vào ngón tay không ngừng chuyển động kia, ở trên đó còn dính KY, cùng với dịch của King, khiến nó trở nên ẩm ướt sáng trông suốt.

King thở gấp, ngón tay rút ra hoàn toàn, sau đó cầm một tay của Jason lên, cùng với hai ngón tay của hắn, và hai ngón tay của mình, cùng nhau tiếp tục đút vào trong cái lỗ nhỏ của y.

Ngón tay của Jason thì dài hơn của y, vào trong lỗ nhỏ thì tiến vào thêm sâu, King ngưỡng đầu: “A ... Chính là ở đó ...”

4 ngón tay ở trong cái lỗ nhỏ không ngừng tiến ra tiến vào, không lâu sau cũng cảm giác được càng thêm ẩm ướt, hai người cũng không khác nhau lắm, liền rút ra ngón tay, King nhắc người, một tay cầm lấy cậu bé cực lớn đặt ở trước lỗ nhỏ, sau đó chậm rãi ngồi xuống.

Hai người đều nhìn không chuyển mắt nhìn chòng chọc cái lỗ nhỏ nuốt lấy cậu bé to lớn, cho đến cuối cùng, chỉ còn lại lộ ra bên ngoài bộ lông đen, bị dâm thủy làm ướt tới sáng bóng.

“Thật sâu ...” King có chút ngồi không nổi nữa, người hơi ngưỡng ra sau, hai tay chống lấy đùi của Jason, cái lỗ nhỏ không ngừng co rút để thả lỏng, cảm giác tận cùng bên trong cái lỗ nhỏ không ngừng bị dâm tới ngứa.

“Cử động chút nào.” Jason nói.

King nghe lời nhắc người lên rồi ngồi xuống, dùng chính cái lỗ nhỏ của mình mà làm cậu bé của Jason.

Jason rất sướng khoái, nhưng không bao lâu sau liền phát hiện King đã mềm thất lực.

Nhẹ nhàng cười, Jason kéo lấy tay của King để y cúi người xuống lấy tay chống lên vai của mình, sau đó thất lực bắt đầu dùng sức, từ đuôi đến đầu dâm mạnh vài cái.

“A, A ...” Bên trong nộn thịt kia không còn ngứa nữa, ngược lại là khoái cảm tê dại. King càng không ngừng dùng đưa thất lực, theo đuổi khoái cảm của chính mình.

“Thoải mái không?” Jason cười hỏi.

King dùng một cái hôn nồng nhiệt để đáp lời hắn.

Jason cẩn thận ôm lấy người để xoay thân lại, sau đó rút ra cậu bé.

King bắt mắt nhìn hắn, lẩm bẩm hai tiếng.

Jason cười cười, đem người nằm nghiêng trên giường, sau đó từ phía sau mà tiến vào.

Cái lỗ nhỏ đầy dâm thủy tràn lan lần thứ hai chiếm được thỏa mãn, King một tay cầm lấy cậu bé mình vuốt, một tay hướng ra phía sau ôm lấy cổ của Jason.

Jason dịu dàng mà đưa đẩy, một tay cũng giúp đỡ y cùng nhau vỗ về cậu bé phía trước.

Chuyện triền miên này kéo dài cũng hơn 1 tiếng, hai người đều bắn tới hai lần, mới rút ra. Cuối cùng King mệt tới trực tiếp nhắm mắt ngủ, Jason đơn giản dọn dẹp cái đồng hồ độn 1 chút, mới ôm người chuyển qua cái giường khác sạch sẽ hơn, ôm lấy người mà ngủ.

Lúc trước khi phác thảo ra kế hoạch, thì có nói rằng để cho lão già kia nếu muốn nhìn, thì cứ cho gã thống khoái nhìn 1 lần cho đã, nên càng phải kịch liệt càng tình cảm càng tốt, thứ nhất vừa thể hiện kế hoạch mà King vừa tính toán vừa mê hoặc Jason thế nào, nhưng mà hiện tại trong bụng King có một đại sát khí, sợ kịch liệt quá mức sẽ không tốt, nên trong đó giảm bớt 1 chút, để King dùng súng đạn thực mà “Chủ động” sắc dụ hắn.

Lúc ra được kế hoạch, Jason thiếu chút nữa nhin cười tới bất tỉnh, khóe miệng nâng tới lệch.

Tới nửa đêm, King vốn phải mệt tê liệt tới ngủ bất tỉnh nhân sự chợt mở mắt, thử giật giật người, thấy người đàn ông kia đang ôm lấy mình ngủ sâu tới chết, thế là lấy hai tay hắn để qua 1 bên, rời khỏi giường.

Vào phòng tắm tẩy rửa sơ, trở ra thay đổi quần áo sạch sẽ, trong lúc Jason vẫn đang ngủ say như chết, King đùa cợt cười cười, đi qua rút ra miếng dao mỏng trong giày ra, đặt trên cổ hắn 1 hồi lâu, cuối cùng vẫn thu lại.

Lại đem ly rượu đã bỏ thuốc trước đó đi rửa sạch, sau đó cầm lấy điện thoại di động và bóp tiền, cầm lấy thẻ đi ra khỏi phòng.

24. Chương 24

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

“Hi, anh đẹp trai, có muốn tới đây không?” Người thanh niên bên cạnh cười hì hì chào hỏi King.

King liếc mắt nhìn cậu, đi tới.

Thanh niên kia hoảng loạn rút lui vài bước: “Này, tao giống đó, mày đừng có tới đây nha, tao gọi người đó!”

King: “...”

Shane cười to tiến lên ôm lấy y: “Quên đi, dù sao ông chồng mày cũng không có ở đây ...”

King cũng ôm lấy cậu mà vỗ vai: “Lâu rồi không gặp, sao mày càng ngày càng ti tiện vậy.”

“Cám ơn nha.” Shane cười to.

“Cuộc điện thoại hôm nay là có ý gì?” King cùng Shane yên lặng ngồi xuống, yên tâm để ở phía sau lưng lộ ra khoảng trống, vì y biết tại chỗ của Shane thì không có bất kì nguy hiểm gì.

Shane xoa mặt: “Còn chưa tới mức nguy hiểm, nhưng mà tao bị giam lỏng rồi.”

“Giam lỏng mà còn chạy ra đây được?” King lườm mắt nhìn cậu.

“Không phải mày nói mày sẽ đưa đồ cho tao sao?” Shane tức giận.

“Trở về nói cho ông, đồ tao tự mình đưa cho ông, kêu ông thả người trước đi.” King nói.

Shane sáng mắt: “Bối Bối, tao biết mày là tốt nhất.”

King cười nhạt.

Shane vỗ vai y: “Tên đó, mục tiêu của mày sao lại không ra đây?”

“Bị bỏ thuốc, đang ngủ như heo rồi.” King trả lời.

“Chính là cái dạng hoàn toàn chẳng có tính tấn công này sao? Lỡ như bị ...” Shane kinh ngạc.

“Đầu tiên, dù cho tao có định giết hắn, thì ông cũng chắc không muốn đâu. Thứ hai ...” King yên lặng nhớ tới lịch sử huy hoàng khi bị đen đui tới mức thương tích đầy mình.

Cái gọi là tỷ muội liên tâm, Shane nhìn mặt y 1 chút liền biết được, dùng vai đẩy đẩy King: “Ê, tao hỏi này, lần này là thật à ...”

King yên lặng liếc cậu 1 cái, nhưng ánh mắt lại ẩn chứa chút ai oán, khiến cho Shane phải giật cả mình.

“Chẳng phải mày không tình nguyện sao?” Shane hỏi.

King đứng dậy, phiền táo vò tóc mình: “Bản thân tao thì không muốn nhưng vậy thì phải làm thế nào đây?”

Shane cũng đứng yên, yên lặng nhìn y.

King bị cậu nhìn tới nhột: “Bị gì vậy?”

Đột nhiên Shane cười rộ lên, vươn tay vò cái đầu rối bời của King, cười nói: “Mày đó, cái người như mày, dùng câu Trung Quốc nói, chính là y chang đậu hũ vậy, thiếu muối, nung cỡ nào cũng chẳng nát, nhai vào miệng thì cứng! Giòn, gãy răng! Trước đây mày dùng thân phạm OMEGA mà đối mặt thế giới, toàn bộ thế giới chính là con số 0, một chút chẳng kiêng kỵ gì cả, người coi trọng mày rất nhiều, nhưng chẳng ai thành công làm được mày hết.”

King vuốt tay cậu, chẳng nói gì.

“Tình thân, tình bạn, tiền, sự nghiệp, thân thể khỏe mạnh, thế giới hòa bình ... Sợ rằng tình yêu chính là chuyện cuối cùng mà mày nghĩ tới đi, honey à.” Shane cười nói. “Chỉ ít trước khi tìm thấy được chị của mày, tao nghĩ chẳng thể nào thấy được mày cùng ai đó thân cận.”

King nhú mũi: “Đừng nói nữa.”

Shane nhún vai: “Được, không nói nữa, dù sao trong lòng mày tự biết.”

King “hừ” một tiếng, xoay người dự định đi.

Shane ở phía sau vát tay: “Nhớ hỏi thăm ông chồng mày giúp tao.”

Trở lại khách sạn, vào phòng, tất cả vẫn y như lúc trước không có bất kỳ thay đổi gì.

King nhìn người đàn ông ngủ say trên giường, đi qua hung hăng ngất mũi hần 1 cái, cũng không biết có phải đang xả giận hay không.

Sau đó mới cởi quần áo thay áo ngủ leo lên giường. Vốn cho rằng sự tình phiền nháo sẽ có chút khó ngủ, ai ngờ cảm giác được nhiệt độ ấm phía sau, rất nhanh liền chìm sâu vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau Jason tỉnh lại trước, xoa cổ cùng mắt, cảm thấy giấc ngủ này cực kỳ ngon, đương nhiên, hần liền khen thưởng nhờ vào ly rượu vang đỏ của King đưa cho hần.

Hần biết chính là King biểu diễn cái màn hạ thuốc cho hần vừa rồi, lại không biết thuốc này có thật hay không, khiến cho hần chẳng chút cảnh giác uống vào rồi ngủ thẳng một giấc tới sáng (trợn tròn mắt 1 hồi

lại suy nghĩ có khi thuốc này lại do chính em trai mình đưa cho y). Đưa tay mò lấy điện thoại di động, nhưng phát hiện có một số điện thoại chẳng rõ của ai gửi tới một đoạn clip, hắn tới góc chết của camera, mở ra, quả nhiên chính là đoạn phim ghi lại chuyện tối hôm qua trong phòng — đương nhiên, hoàn toàn không có bất luận cái gì cấp hạn chế gì đó, ngoại trừ việc King lấy ra lưỡi dao đặt lên cổ của hắn.

Mồ hôi lạnh nhất thời rơi ở sau lưng, Jason hí mắt nhìn người thanh niên dần dần tỉnh ngủ bên cạnh, dở khóc dở cười.

Lại nói ... Hắn sợ không phải là King sẽ cắt cổ của hắn, trái lại sẽ cắt chỗ khác, ví dụ như ... tựa như phải kiểm tra 1 chút mới an tâm được, Jason kéo quần mình xuống nhìn 1 chút, còn tốt, chưa bị cắt.

King cũng hoàn toàn thanh tỉnh, thấy động tác của Jason, bĩu môi lẩm bẩm một câu.

Jason chẳng nghe rõ tiếng, nhưng đoán cũng biết là vừa oán thăm hắn, nên đơn giản hung hăng áp đảo, chuẩn bị thực thi nghiêm phạt đối với động tác gây rối tối hôm qua của y.

Đàn ông vào lúc sáng sớm rất dễ biến thành dã thú, cuối cùng King phải bị ép ở cái tư thế 69 phải cùng liếm mút cho đối phương, mới được buông tha.

(Shane ở đầu bên kia camera đang không hề biết tiết tháo là gì kè sát màn hình coi biểu diễn rồi biểu thị 3 chữ, quá hường phần)

Thần thanh khí sáng ra cửa, hai người rất nhanh cùng đồng sự công ty hội hợp, sau đó ngồi xe chạy tới tổng bộ.

Bởi vì không biết ông già kia lúc nào sẽ ra tay, nên hai người đều khá cẩn thận, thế nhưng cùng lúc phải ứng phó thượng cấp và đồng nghiệp ở tổng bộ, trong lúc nhất thời King cảm thấy phiền táo không ngớt, đơn giản hoàn hảo, cái lỗ tai vẫn đang mang tai nghe mini, lần trước là do Jason ở ngoài viện trợ, lần này thay đổi thành Shane cũng có chút hiểu biết về tài chính, trợ giúp y qua cửa ải khó khăn.

25. Chương 25

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Hai ngày đầy khăn trương kích thích cứ thế mà qua, trong lúc Jason còn bớt chút thời gian để mua cho hai đứa em trai của mình hai bó tiền khá xa xỉ, hai bộ mỹ phẩm dưỡng da.

King khóe miệng co quắp, Jason giải thích: “Bóp tiền là cho Jack, còn mỹ phẩm dưỡng da là của Jeff.”

“Jeff còn thụ hơn cả Jack à?” King nhú mày.

“À ...” Jason nghiêm túc suy nghĩ một chút. “Hình như cũng không phải như thế, Jeff nó ... không giống người thường.”

“Là OMEGA à?” King hỏi.

Jason lắc đầu: “Nó là BETA, hình như do cả ngày phải ngồi trước máy tính hứng phóng xạ rất nhiều cho nên khá dễ ý tới da.”

King: “...”

Hai người phúc chí tâm linh song song mở miệng.

“Shane có để ý không?”

“Shane sẽ không để ý.”

Trải qua cuộc sống khắt trương mà bận rộn, cuối cùng cũng tới được buổi trưa ngày thứ ba.

Trong lúc hai người đã phát hiện bên người chột xuất hiện có bóng người khả nghi chắc chắn, nhưng vẫn không thả lỏng cảnh giác, vẫn cùng đồng nghiệp công ty bảo trì liên hệ chặt chẽ, khiến cho người đó không cách nào kiếm được cơ hội ra tay.

Bọn họ vẫn biết chỗ bên kia ông già vẫn càng về sau càng gần tới ngày họ về nước sẽ càng thêm lo lắng.

BOSS ra lệnh 1 tiếng, các đồng nghiệp mỗi người đều đi một ngả tự do hoạt động, Jason cùng King đi ra cửa chính công ty, đón 1 chiếc taxi, lấy lấy điện thoại cầm tay ra mở bản đồ thảo luận tiếp theo nên đi đâu.

Quyết định về lại khách sạn lấy đồ đạc trước, lúc này đã 12h30.

Mười phút sau hai người họ tới được khách sạn.

Sau khi vào phòng, Jason vẫn vào phòng tắm trước sắp xếp đồ đạc, sau lưng lộ ra khoảng trống, King âm thầm móc ra lưỡi dao giấu ở trong tay, dường như không có việc gì mà chờ Jason đi ra, liền tiến lên ôm lấy hân mà hôn môi, trong nụ hôn khiến hai người họ say mê, lưỡi dao đâm thẳng vào lưng của Jason.

Jason phản ứng nhanh chóng, nhưng cũng không kịp phòng bị, lưỡi dao đã đâm sâu vào lưng của hắn, hắn đẩy mạnh King ra, King lần thứ hai mạnh mẽ tấn công, hai người ở trong căn phòng xếp nhỏ mà vung tay.

Sức bật của OMEGA vốn không mạnh, bao lâu sau King dần xuống hạ phong, nhưng do trong lưỡi dao có thuốc tê, nên Jason cũng chậm phát hiện thể lực xói mòn lợi hại.

Hai bên thối lui cách xa nhau, Jason nỗ lực ổn định tâm thần, tức giận trừng King: “Vì sao?”

King cười nhạt: “Vì chính nghĩa và hòa bình.”

Jason: “...”

King nhún vai: “Anh thà chết để bảo vệ cái thứ kia, tôi đã lấy được nó rồi, cho nên cũng không cần tiếp tục giả bộ nữa.”

Jason nhất thời mặt trắng bệch.

“Tôi sẽ luôn vì khách hàng mà suy nghĩ phương án tốt nhất, cho nên tôi nghĩ, nếu lần này tôi không ngừng tặng khách hàng phần quà lớn, nói không chừng tiền thù lao nguyên bản sẽ tăng thêm chẳng?” King cười cười.

OMEGA linh mẫn lần thứ hai xuất thủ, người đàn ông đang dùng thuốc kiềm chế trở thành BETA phát hiện tiếp tục đánh nữa chỉ có hại cho bản thân mình, nên đá giả một cước, thừa dịp King né tránh, rất nhanh chạy ra khỏi phòng.

Nhưng King không có đuổi theo, bởi vì thể lực của y đã bị tiêu hao, thở hổn hển hai ba lần rồi tạm nghỉ 1 chút, y đi tới trước tủ đầu giường, lấy ra va-li hành lý cá nhân mở ra mật khẩu, lấy ra một phần tư liệu mật rồi nhìn 1 chút, sau đó bỏ vào ba lô tư nhân, cuối cùng chẳng chút cảm xúc mà ra khỏi phòng.

Đi tới ngã tư đường đã hẹn trước đó, không bao lâu sau có một chiếc xe bán bánh mì dừng trước mặt.

Xuống xe có hai người đàn ông mặc đồ đen, lấy đồ bịt mắt ra, King bĩu môi, nhưng là vẫn phối hợp đeo vào, rồi lên xe.

Xe chạy cũng hai ba tiếng, cũng không biết là có cách xa thành phố xa xôi hay không, hay chỉ đang chạy quanh quanh thành phố.

Cuối cùng xuống xe mở bịt mắt ra, King phát hiện bản thân đang ở bến tàu, chung quanh đều là các thùng hàng lớn.

Dọc theo đường đi King đều mang biểu tình đậm mực, theo hai người mặc đồ đen đi vài vòng, tới một kho hàng nằm ở tầng 2 của trung tâm bến tàu.

Lần này cũng không có ai tới lục soát người y cả, nếu muốn nói, y nghĩ chung quanh có hơn 10 tên súng vác vai, đạn lên nòng còn nguy hiểm hơn cả y nữa kia, cho nên cũng chẳng cảm thấy kinh ngạc gì.

Ông già gầy quắc thước kia vẫn hòa ái dễ gần vẫn như cũ, ở trong một cái phòng ở lầu 2 đang pha trà Ô Long Trung Quốc, thấy y bước vào, gã cười tủm tỉm bắt chuyện kêu y uống trà.

King bảo trì tập quán giản đơn thô bạo, từ ba lô lấy ra túi văn kiện: “Đồ ở đây, tiền đâu?”

Lý Cường, hay à nói John Lee đưa tay ra dấu, một người đàn ông đang kính râm ở phía sau lấy ra một iPad thao tác vài cái.

“Tôi đưa trước nửa, văn kiện sau khi tôi nghiệm thu không có sai, sẽ đưa tiếp nửa còn lại, được không?” John hỏi.

King nhú mày: “Shane đâu?”

“Bạn nhỏ của cậu đã sớm cho người dẫn về một chỗ an toàn trong nội thành rồi, cậu có thể yên tâm.” John trả lời.

Điện thoại di động của King chợt run, quả nhiên là một khoản tiền 100.000 dolla Mỹ chuyển vào tài khoản y. Y lại mở ra bản đồ trong điện thoại, mở ra phần mềm mà trước đó Shane có tạo cho y, phát hiện tên nhóc kia quả thật đang ở trong một cái ổ ở trung tâm thành phố, đồng thời hệ số an toàn chỉ 6/10.

Nhú mày, cuối cùng y mới đi lên đưa văn kiện cho gã.

Gã tiếp nhận, đưa qua cho người đàn ông phía sau, sau đó cười nói với King: “6 lần mã hóa gì đó, bên chỗ tôi nhanh nhất cũng phải mất 24 tiếng, trong khoảng thời gian này, chắc cậu không phiền ở bên cạnh chơi cùng ông già này chứ?”

King không nói gì.

Gã khoát khoát tay: “Mời ngồi, uống trà, có trà Trung Quốc hạng nhất thế giới đây. Với lại cậu sống ở Trung Quốc thế nào rồi, quen chưa? Hình như bản thân cậu chính là Hoa kiều.”

King suy nghĩ một chút, vẫn ngồi xuống cái ghế trước mặt gã, nhưng không có hưởng ứng mà uống trà theo lời gã, mà từ trong ba lô lấy ra một dụng cụ làm đẹp, bắt đầu chẳng để tâm gì hết mà ngồi giữa móng.

“Hahaa, cậu vẫn đặc biệt thế này đó hả?” John cười rộ lên, chẳng thêm để tâm tới hành động thất lễ của y.

“Cũng bình thường.” King trả lời. “Vốn định tặng cho ông một phần quà đặc biệt ...”

“Là Âu Dương Jason sao?” John hỏi.

King mí mắt cũng chẳng nâng, xuy móng tay: “Ừ, nhưng hắn chạy rồi.”

“Vì sao cậu không giết hắn? Chẳng phải cậu đã từng có cơ hội rất tốt đó sao?” John hiếu kỳ, điều tra mà hỏi.

King nhú mày: “Tôi chẳng thù hận gì hắn cả, hơn nữa kỹ xảo của hắn cũng khá tốt ... Tuy rằng ông ban đầu nói sẵn tiện có thể giết hắn, nhưng lẽ nào một người chết lại có giá trị hơn người sống sao?”

“Thế nhưng hiện tại ngay cả người sống cũng chẳng thể xử lý được?” Gã hỏi.

“... Tôi giảm cho ông 8%, tôi là một bên B rất biết nghĩ cho khách hàng đó.” King suy nghĩ một chút, trả lời.

Gã cười ha ha: “Cậu quả là rất thú vị, thế nhưng yên tâm, cậu không cần chiết khấu 8% cho tôi.”

King nhìn gã 1 cái, nhún vai: “Vậy thì càng tốt.”

“Hơn nữa, cậu coi như tặng tôi 1 phần quà.” John cười nói. “Không có công kích lúc trước của cậu, thì người của tôi nếu muốn bắt được một bộ đội đặc chủng mạnh như hắn, phòng chừng ngay cả xác xuất thành công cũng chẳng có.”

“Khoảng bao nhiêu?” King thuận miệng hỏi.

“1/13.” Gã trả lời.

King vô cùng kinh ngạc: “Hắn lợi hại như thế?”

“Cho nên tôi rất rất bội phục cậu.” Gã nở nụ cười, thiện ý nói.

King sửng sốt một chút, lập tức cũng hiểu hiểu mà cười cười: “Cái này à, đàn ông mà ... đều dựa vào nhu cầu mà thôi.”

“Nhưng hắn có vẻ yêu cậu lắm thì phải.” John nói.

“Vậy thì hẳn quả thực quá xui xẻo.” King hồ hững nói.

26. Chương 26

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Cuộc đối thoại chẳng có chút dinh dưỡng nào của hai người họ rất nhanh kết thúc, bởi vì King chẳng muốn tiếp tục mở miệng nên cứ thể im lặng chà móng tay.

King chà móng tay xong, cảm thấy buồn chán, nên cầm lấy chén trà trước mặt, khiến cho gã rất vui vẻ.

Cuối cùng gã cũng sắp xếp cho King một phòng nghỉ, để y có thể thoải mái mà một mình tự do. King cũng không có ý kiến gì khác, thành thật chui vào trong phòng tự mình chơi.

Trong phòng rất đơn giản, chỉ có giường cùng một cái sofa nhỏ, King chẳng thèm quan tâm mà nhào lên giường, từ trong ba lô lấy ra điện thoại di động chơi game.

Ngoại trừ có người tới bưng cơm nước cho y ra, thì cũng chẳng có ai tới quấy rối y cả.

Cũng không cần có người tới hỏi thăm, thì camera giấu ở góc chết trong phòng cũng chả biết có tới mấy cái, mà hệ thống điện tử cũng gần khắp nơi.

Nhưng King lại chẳng thèm để tâm, lão già đó chẳng tin y, cũng chẳng phải chuyện đáng ngạc nhiên gì.

Lão già đó nói rằng muốn phá được tài liệu đó ít nhất cần 24h, thời gian vừa tới, thì sẽ phát hiện được tài liệu này là thật hay giả. Mà nói nó giả cũng chẳng phải là đúng hoàn toàn, bởi vì có thể trong quá trình giải mã có chuyện gì đó trục trặc, nên khiến cho dãy số cũng bị lệch đi vài đơn vị, mà dựa theo hiệu ứng cánh bướm, thì tư liệu ở phút cuối cũng sẽ trở thành một đồng gì đó chẳng rõ. Mà bản thân phần tư liệu này chính là hoàn toàn từ chỗ Jason mà ra — trên tay Jason cũng còn vài bộ tư liệu nữa, lần lượt nằm ở trong các tủ sắt ở các ngân hàng khác nhau, hoặc là dưới mấy chỗ ngồi của sân vận động, hoặc là tủ trong sân bay.

Cho nên 24h này cực kỳ then chốt.

Còn mặt khác, người đàn ông mang kính râm đứng sau John kia cầm lấy cái ly trà mà hồi nãy King vừa mới uống qua, một lúc lâu sau thì tiến lên, cầm một phần báo cáo, đưa cho John: “Kết quả đều bình thường, King Barker tuy rằng đã từng tiếp xúc qua với Âu Dương Jason, nhưng vẫn chưa bị đánh dấu.”

John khoác tay: “Nó cũng không thể chứng minh giữa chúng chẳng có gì.”

Người đàn ông mang kính râm gật đầu: “Đồng thời cũng không phải là không có dấu hiệu kích thích tố bị kiềm chế ... Âu Dương Jason đã bị bắt, đang được đưa tới đây.”

John nhú mày: “Tên này chính là một khối xương cứng, rất khó.”

“Dù thế nào đi nữa, hắn đã được tiêm thuốc kiềm chế ALPHA, mà chúng tôi đã kiểm tra qua, hắn đã mất đi sức chiến đấu, tính nguy hiểm không lớn nữa.” Người đàn ông kính râm nói. “Sau khi tài liệu được phá giải, chúng ta có thể lên máy bay rời đi. Đến lúc đó xử lý Âu Dương Jason và King Barker thế nào đây?”

John nhìn tên đó: “Nếu tài liệu này là thật, thì cứ bỏ qua thằng nhóc King đó đi, nói không chừng sau này còn có thể dùng lại được. Nếu là giả, thì đương nhiên phải trực tiếp diệt trừ. Còn cái tên đặc vụ kia, nếu như theo cậu nói nó chẳng còn nguy hiểm nữa, thì mang nó theo luôn.”

Người đàn ông kính râm yên lặng một hồi: “Vì sao ngài lại nói như vậy? Ngài không tin sự tình sẽ thuận lợi hay sao?”

John cười cười: “Đúng, tao không tin.”

Jason lúc bị đưa tới bến tàu, thì đã hoàn toàn tỉnh táo lại, hắn là bị thuốc mê dính trên dao của King đâm trúng mà ảnh hưởng, bị đám kia bắt được, sau đó mà chẳng còn chút hình tượng mà bị trói gô bắt bỏ vào trong bao tải khiêng đi.

Mở mắt ra thì đang là ban ngày, trước mặt chính là cái tên đặc vụ già nhìn qua hòa ái dễ gần nhưng thủ đoạn độc ác quỷ kế đa đoan, nhưng ẩn nấp che giấu bản thân hơn mười năm.

John thấy Jason đã “bắt chuyện” được rất đúng chỗ, liền không làm khó hắn nữa, chỉ ngồi trước mặt hắn, cười nói: “Có muốn uống trà hay không, trà Ô Long Trung Quốc được không?”

Jason chẳng có chút cảm xúc mà nhìn gã, chẳng nói.

“King đang nằm nghỉ trong phòng, có muốn tới gặp y không?” John cười hỏi.

Jason trong mắt chợt dâng lên sự tức giận.

“Thanh niên không nên dễ tức giận.” John lắc đầu. “Tài liệu tôi đã lấy được, đang trong quá trình giải mã, không bao lâu nữa sẽ biết thật giả, cũng có thể biết được giữa cậu cùng tên sát thủ kia rốt cục có thật tình thật nghĩa hay không. Phải biết là ở thời đại này, chân tình rất đáng quý đó.”

“Nếu như để tao nhìn thấy y, tao tuyệt đối sẽ giết y.” Jason lạnh lẽo nói, trong mắt chẳng có chút tình cảm.

Nhưng John chẳng chút xúc động nào: “Thời gian sẽ minh chứng tất cả, cứ để chúng ta chờ mà xem.”

John có thể chờ, nhưng ở bên này lại có người chẳng chờ nổi nữa.

King từ thời điểm Jason bắt vào trong kho hàng, thì đã biết toàn bộ hướng đi lại, mà nói ra cũng chẳng quá phức tạp gì, thế nhưng cũng chẳng mấy giản đơn, y cứ chơi game suốt như thế, nhưng đó có phải game thật hay không..

Ừ, đương nhiên, đây chính là dụng cụ liên lạc được mã hóa do chính bạn học Shane thiết kế ra.

Cho nên này giờ y chính là cùng Shane liên tục nói mấy chuyện chẳng có chút nào, Shane cứ thế mà do thám được một chút chuyện giữa y cùng Jason, vừa không ngừng hack toàn bộ các thiết bị giám sát ở trong tòa nhà cùng khu vực chung quanh.

Do có dính yếu tố về mặt cơ thể, nên công việc tiếp theo của King rất đơn giản, chính là phải tìm được cách để tiêm thuốc kích thích vào người Jason — hay nói đúng hơn, chính là thuốc giải thuốc kiềm chế.

Jason cũng không phải bị thuốc kiềm chế của đám đồ đen này khống chế, mà là trước khi xuất phát, thuốc đặc biệt do Jack cấp — Đối với một quân binh đội đặc vụ như Jason, tiêm thuốc ức chế coi như cơm ăn hằng ngày, nên đã sớm có miễn dịch, không phải thuốc của chính Jack quả thật khó mà nói được.

Cho nên nói, có đôi khi thăng em này của mình cũng coi là nhân vật quan trọng, giống như việc trước khi King xuất phát, tất nhiên cũng phải dùng thuốc ẩn giấu chất kích thích, còn che đậy được việc y đã bị đánh dấu cùng đang mang thai.

Sau khi thả Jason ra, công tác của King chính là phải tìm được một chỗ mà trốn ... Lúc đầu khi nghe yêu cầu này, King lạnh lùng nhìn Jason chẳng nói gì, nhưng lần này Jason lại thu lại sự cợt nhả, nghiêm túc nói: “King, em phải tin anh, anh cũng tin em, có thể bảo vệ được chính bản thân cùng con.”

Cuối cùng King chỉ có thể bĩu môi “hừ” một tiếng.

Ngay lúc Shane thấy được Jason được mang tới bỏ vào trong một căn phòng tối thì báo cho King biết, King lại cứ nằm lẩn tới lẩn lui hai tiếng, ngủ thêm 1 chút, mới rời giường ra khỏi phòng ngủ, ngoài cửa chỉ có một tên bảo vệ canh giữ, thấy y đi ra, hỏi y muốn gì.

King không nhin được mà trả lời: “Mắc, nên ra đi vệ sinh, sẵn hít thở không khí.”

Người đàn ông đồ đen kia dùng bộ đàm nói mấy câu, sau đó nói: “Được, xin đi theo tôi.”

Quanh tòa nhà có rất nhiều camera, khiến King cực kỳ cảm khái hành vi thổ hào của tên đặc vụ già này. Nhưng chung quy vẫn có góc chết, chính là ngoài hành lang của WC đầu cùng, King linh xảo cúi người khom lưng, dùng con dao mỏng đâm thẳng vào cẳng chân của tên bảo vệ, trên dao hiển nhiên có độc, có thể sánh ngang với hạc đỉnh hồng của Trung Quốc cổ đại.

Cùng lúc khi King bước ra cửa phòng, thì Shane lập tức động thủ với các thiết bị giám sát trong tòa nhà, điều chỉnh lại toàn bộ màn hình đang chiếu lại cảnh tượng trước khi y bước ra khỏi phòng.

Cho nên King cực kỳ thuận lợi mà tiếp cận được căn phòng tối của Jason, đồng thời thuận lợi giải quyết được hai tên bảo vệ đứng ở ngoài cửa.

Căn phòng này dùng ổ khóa điện tử tinh vi, Shane mất nhiều thời gian để mở khóa, nhưng cuối cùng cũng thành công giải quyết.

King lên vào trong phòng, sau khi vào thì đóng cửa lại, trong phòng lại một mảng tối đen.

Nhưng vị đạo quen thuộc khiến người ta yên tâm lại xông tới trước mặt.

King không cần cố sức vẫn tìm được người, giơ tay lên cởi đi ràng buộc của Jason, còn chưa lấy kim tiêm ra, thì đã bị hấn ôm cổ hân.

“Cút đi, làm chính sự.” King mắng.

Jason cười, tùy ý để cho King tiêm.

Được hiệu rất nhanh, chỉ hai phút sau Jason liền cảm giác được cả thân thể tràn ngập lực lượng, hân xoa nắn mặt của King, đang muốn theo thói quen trêu chọc hai câu, thì hai người nghe thấy cửa điện tử của phòng tối nhẹ nhàng mà ‘cách cách’.

Cùng lúc đó điện thoại trong ba lô của King điên cuồng rung động, King nhanh chóng lấy ra, nhận được thông tin của Shane, bên kia gửi tới một biểu tình tuyệt vọng: “Ổ khóa điện tử của chúng có bấy, tao bị phát hiện rồi, hiện tại toàn bộ hệ thống của toàn bộ tòa nhà đã khởi động trình tự bảo vệ khẩn cấp, bọn bảo vệ đang chạy tới chỗ tụi mày đó.”

27. Chương 27

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

King liếc mắt: “... Đứa nào từng nói nó xưng thứ hai không thằng nào đúng nhất?”

Shane vùi đầu gõ điên cuồng: “... Đứa nào từng nói cả đời nó không tìm bạn đời không sinh con?”

Jason: “...”

“Xong xong, tới tới rồi!” Shane phát điên hô to.

King lấy ra hai cây súng ở chỗ sau thắt lưng đưa cho Jason: “Chuẩn bị cho tốt.”

“Còn em?” Jason hỏi.

King kéo ống quần lấy ra một con dao mỏng được thiết kế khéo léo: “Tôi dùng vũ khí của mình là đủ rồi.”

Jason: “Khoan, chờ đã, em đi ra ngoài rồi vào ngược lại trong này”

Shane: “...”

Shane sắp khóc rồi, nếu lần này vì thế mà hại chết King, cả đời cậu sẽ không cách nào tha thứ cho chính mình.

King lại lấy ra một cái tai nghe mini nhét vào trong lỗ tai Jason, bản thân cũng mang 1 cái, rồi mò lấy một cánh cửa bí mật ở đằng sau, Jason nâng súng lên, chuẩn bị chờ người tới phá cửa nhào vào bắt họ.

Hay khi hai người họ đã chuẩn bị tốt trạng thái đang trong lúc cực kỳ tập trung, thì tiếng kêu thét của Shane chợt vang bên tai: “A a a ~~~”

King: “Mày đủ rồi.”

“Không phải tao, mở cửa nhanh đi, tắt điện rồi, khóa mở rồi.” Shane ngắn gọn mà nói năng lộn xộn.

King lập tức nắm lấy tay cửa mà vặn, quả nhiên mở ra.

Bên ngoài ngoài trừ ngọn đèn khẩn cấp đang sáng ra, toàn bộ các chỗ khác đều tối đen như mực, King cùng Jason đưa mắt nhìn nhau: “Đi!”

Jason nhanh chóng lên ra ngoài, lúc đi ngang qua King không quên nháy mắt nhìn y: “Ngoan ngoan chờ anh.”

Jason dựa theo chỉ thị của Shane mà vừa đi, vừa yểm hộ cho King lui lại.

King suốt cả đường đi tương đối may mắn, chỉ có vài người lẻ tẻ, phỏng chừng tên già kia phát hiện mục tiêu của Jason chính là gã, nên đã điều động người tới bên cạnh bảo hộ mình hết rồi.

Chỉ có Shane đang nói thầm bên tai: “Có người.. có người đang hỗ trợ cho chúng ta, vừa nãy việc tắt điện cũng là người đó, hiện tại đang nhiễu loạn hệ thống thông tin bên đám người ...”

King mắt trắng dã: “Là Jeff.”

Shane: “Gì?”

Bỗng nhiên trong hệ thống tai nghe chợt vang lên một thanh âm nam trầm thấp: “Xin chào, anh dậu.”

Shane hoảng hốt: “Cái quái gì đây hả? Đây là ai vậy? Jeff là ai cơ? Vừa nãy tên đó gọi mày là anh dậu hả King? King?”

King giơ tay chém chết một tên bảo vệ: “... Tao chính là anh dậu của y đó, mày hét cái gì hả?”

Jeff: “... Anh dậu, em giờ sẽ đi hỗ trợ anh hai, bên chỗ anh cơ bản đã sạch sẽ rồi, dựa theo lộ trình ban đầu đã đặt ra thì có thể an toàn rút lui.”

“Được, cậu đi đi.” King trả lời.

Sau đó King gọi Shane: “Alô?”

“... Kênh trò chuyện hai người kia đã mở, hiện tại kênh này chỉ còn có hai đứa mình thôi.” Shane nói, thanh âm chợt trở nên đứng đắn nghiêm túc. “Còn có một hacker nữa hỗ trợ, sao mày không nói cho tao biết trước?”

“Tao vốn cũng đâu có biết, vừa nãy là đoán đó.” King trả lời. “Jeff hiện tại còn đang là sinh viên, cho nên tao cũng không biết Jason sẽ kéo nhóc đó vào trong chuyện này.”

Nhưng họ thuộc gia đình quân nhân mà, hai ông già kia nhất định từ sớm đã dạy cho con mình phải tinh trung báo quốc, cái gì mà tuổi tác nhỏ kinh nghiệm ít chẳng còn màng tới đâu.

Hiển nhiên hai người họ cũng biết việc này, nên Shane cũng trở nên an tĩnh hơn, King cũng lười nói, đường rút cơ bản đã sạch sẽ, nên quá trình rút lui cực kỳ thuận lợi.

Tới địa điểm chỉ định, King mới mở miệng nói 1 câu: “Jeff rất thích mấy cái đồ dưỡng da gì đó, mày có thể

mua một bộ làm quà gặp mặt.”

Shane: “Ý mày là gì?”

“À, không có gì, hình như nhớ Jason từng nói qua, Jeff trong giới hacker cũng có chút tiếng tăm đó, có một nickname gì đó, JJ?”

“... Jeff&Jeff?” Shane nói.

“Ồ.” King gật đầu.

Sau đó Shane nóng vội trở về kênh trò chuyện bên kia.

Jason lựa chọn 1 con đường tắt để đến bên chỗ của lão già kia, nhưng không nghĩ là sẽ khiến bản thân gặp kẻ địch nhiều như vậy, thế nhưng nhờ sự trợ giúp của Jeff, coi như thuận lợi mà vượt ải, tuy rằng cũng bị thương, nhưng dọc đường đi không chỉ ra tay mau chuẩn giết chết khá nhiều tên bảo vệ, còn sẵn tiện lấy luôn vũ khí của chúng để làm được bấy rập ngăn trở được truy binh ở phía sau.

Súng trong tay không có đạn, liền nhặt cây súng kẻ bên thì thể dùng tiếp, chỉ có một mình ở trong chỗ hang địch, tất cả mọi người đều là kẻ thù, nhưng nhờ vậy mà có thể ra tay thống khoái hơn. Tiếng của Jeff lãnh tỉnh rõ ràng, cùng Shane một bên vừa làm nhiều thông tin, một người thì hỗ trợ chỉ đường, lần đầu tiên phối hợp tuy rằng không tính phi thường hoàn mỹ, nhưng khuyết điểm không che lấp được ưu điểm.

Thế nhưng Shane bất chợt trở nên trầm ổn, suốt cả quá trình chẳng có chút hồ nháo gì cả, khiến cho Jason có chút không quen. Nhưng nếu King chẳng lên tiếng nói gì, thì chắc là chẳng có vấn đề gì.

Có thể do thành em mình ảnh hưởng chăng? Jason tay không vịn cổ một tên, suy nghĩ trong đầu miên man.

Rất nhanh đã tới được bên ngoài của văn phòng của lão già, đã sớm có sẵn mấy tên ALPHA đang cầm súng máy đứng chờ.

Jason lách người qua, dùng súng giết chết 1 tên, sau đó ném cây súng hết đạn, trốn vào phần lưng giữa thang mà dùng tường để né tránh.

“Jeff?” Jason thở dốc.

“Chờ chút.” Jeff nói.

Chốc lát sau chợt có một tiếng mệnh lệnh của chính tên trợ thủ đắc lực của tên già kia vang lên trong bộ

đàm tai nghe của mấy tên canh gác kia: “Bên khu C có tình huống khẩn cấp, Oersted mau tới hỗ trợ.”

Bọn chúng liền nhìn nhau: “Thế nhưng ...”

“Nghe lệnh!” Thanh âm đó có chút tức giận.

Thế là một tên liền nhanh chóng chạy tới khu C.

“David tiếp tục ở lại canh gác, Simon vào chỗ tao gặp có chút chuyện.” ‘tên trợ lý’ tiếp tục ra lệnh.

Tên bị gọi liền nhìn tên còn lại, xoay người đẩy cửa bước vào.

Mới vừa vào cửa đã bị tên đeo kính râm quát: “Mày vào trong đây làm gì? Mau ra ngoài canh cửa!”

Mới vừa nói xong, thì tên kính râm cùng Simon kia liền thấy có gì đó không ổn, Simon lập tức quay người lại, nhưng cũng không kịp.

Vừa mới giải quyết xong tên David ngoài cửa, Jason lập tức lấy cây súng tự động của tên đó bắn thẳng vào đầu của tên Simon.

Tên đeo kính râm lập tức nâng giúp lên bắt đầu giao chiến, đồng thời rống to lên vào trong bộ đàm: “Con mẹ nó, người đầu mau lập tức tới văn phòng sếp.”

Jason trốn ở sau sofa nhún vai: “không cần phải kêu nữa đâu.”

Tên đeo kính râm: “...?”

“Tụi nó bị nhốt sau mấy cánh cửa điện tử hết rồi.” Jason tốt bụng giải thích.

Tên đeo kính râm: “...”

John Lee trốn ở phía sau bàn công tác cười ra tiếng: “Đám nhóc tụi mày thật quá thú vị.”

Jason trả lời: “Đúng vậy, ông già, ông mau đầu hàng đi, để khiến cho tao dễ dàng một chút nào.”

John Lee trả lời: “Không muốn, với lại, mày cũng không giết tao đâu? Cũng giống như tao không muốn giết mày vậy, một người sống có giá trị hơn nhiều với một người chết mà.”

Jason gật đầu: “Đúng rồi, cho nên rất là phiền đó.”

“Cho nên tao càng phải cố gắng mà chạy trốn rồi.” John Lee nói.

Chợt Jeff lên tiếng: “Gã muốn chạy từ hông cửa.”

Jason cũng lập tức đứng lên, tránh được đường đạn của tên đeo kính, vài bước tiến lên đá bay súng của tên đó, thế nhưng tên đeo kính râm cũng không yếu thế gì, mau chóng mà đá bay súng của Jason.

Trong lúc nhất thời hai bên đều mất súng, chỉ còn bàn tay không.

“Đối thủ của mày là tao.” Tên đeo kính râm lắc cổ, sau đó đưa ra tư thế chuẩn bị đánh nhau. “Chỉ cần giúp cho ông chủ có thời gian lên thuyền là được, tới nào.”

Jason nhú mày, mạnh mẽ xông tới, tựa theo tiếng nói trầm thấp lãnh tính bên tai: “Mục tiêu đã xuống lầu hai,” “Mục tiêu đã ra khỏi tòa nhà,” “Mục tiêu chạy hướng về một du thuyền cỡ trung,” Thế tiến công của hắn càng lúc càng tàn nhẫn, thế nhưng cũng vì vậy mà kẻ hở cũng càng lúc càng nhiều.

Cuối cùng Jason bị trúng vài cú đá vào bụng, phải lùi về sau, mà tên đeo kính râm cũng chẳng kém gì hắn, lúc này Jeff nói: “Mục tiêu cách du thuyền còn có 500m ... A!”

Jason đang không hiểu sao tự dưng em trai mình lại đột ngột không nói gì nữa như thế, thì tiếng nổ vang kinh thiên động địa bên ngoài chợt vang lên, hắn hướng mắt nhìn ra ngoài, thì thấy bến tàu đang bốc lửa ngùn ngụt.

“Anh dẫu cùng tên nhóc con kia hình như cho du thuyền nổ rồi.” Jeff nói.

Jason: “...”

Thừa dịp tên đeo kính râm đang nhìn ra ngoài, Jason nhanh chóng trở người lấy cây súng vừa rút hồi nãy, lập tức nổ súng bắn vào cái tên đeo kính râm phản ứng không còn kịp.

Ở bên cạnh bến tàu, lau đi vết máu của người khác trên mặt mình, rồi quay đầu muốn xem thử vết thương ở phía sau người, King nói: “Bên Jason thế nào rồi?”

“Giết được tên đeo kính râm rồi, đang chạy theo mục tiêu.” Shane trả lời. “Mục tiêu hình như có Plan B, đang vòng vèo chạy hướng Tây.”

“Phía Tây có gì?” King hỏi, đồng thời cũng di chuyển,

“Tao đang xem ... À, một cái phi cơ trực thăng.” Shane nói.

King trợn trắng mắt, chạy về hướng Tây.

Đã tới tận giờ mà còn để tên đó chạy thoát thì sẽ cực kỳ khó chịu lắm đây.

Jason đang đuổi theo John Lee chợt nhận ra gì đó, có chút biểu tình vừa ưu thương vừa phiền muộn vừa quần quýt.

“Rõ ràng là đã hứa sẽ rút lui an toàn mà ... Jeff,” Jason vừa chạy vừa mở miệng, lại như đang lẩm bẩm.
“Anh dẫu em hình như học xấu từ anh rồi.”

Jeff: “...”

Jason chạy tới chỗ phi cơ trực thăng nhanh hơn King, lúc đó cánh quạt đang xoay tròn.

Hắn nổ súng, nhưng John Lee bất vi sở động, cuối cùng Jason nhú mày thì thềm một tiếng, trong lúc John Lee né tránh đường đạn khiến cho trực thăng hơi lệch lập tức nắm lấy được phần chân của phi cơ trực thăng.

King chạy tới thì thấy cảnh đó, nói thềm với Shane: “Tên đó quả thực là bộ đội đặc chủng ... Chẳng khác gì đóng phim mà còn chẳng cần phải tốn tiền làm hiệu ứng đặc biệt.”

Một mình Jason hiển nhiên không thể ngăn cản được phi cơ trực thăng cất cánh.

Rất nhanh, phi cơ trực thăng liền biến mất ở phạm vi nhìn của King.

Shane rất nhanh lấy được toàn bộ thông tin từ các máy giám sát, có thể nói là toàn quốc, sau đó chuyển toàn bộ hình ảnh chân thực nhất về hướng đi của nó cho King xem.

Nhưng King chỉ liếc nhìn 1 cái, lấy cái tai nghe mini ném vào trong ba lô, vừa nhú mày quay đầu nhìn vết thương sau lưng, sau đó đi về.

Shane lúc mà quen biết King, thì cả hai bên đều chỉ mới có 4 5 tuổi, nhưng hai đứa nhỏ này nhờ nghèo đói rèn luyện mà khiến cho bản thân trưởng thành sớm.

Bọn họ ở trong một con đường hẻm trong phố người Hoa, chỉ có 3 đứa nhỏ.

Khi đó King không gọi là King, mà gọi là Bối Bối, bởi vì chị của y tên là Bảo Bảo, cũng gọi là King, Shane

vì muốn nhận diện được hai người họ, mà chữ Bối Bối trong tiếng Anh phát âm dễ hơn chữ Bảo Bảo.

Kim Bối Bối cùng Kim Bảo Bảo đều là OMEGA, bọn họ sinh ra ở phố người Hoa, từ lúc nhận thức được vấn đề thì đã không có cha mẹ bên cạnh, hai chị em họ sống nương tựa vào nhau, sau đó gặp được Shane thì xác nhận được cậu vô hại, thì ba người họ ở cùng 1 chỗ.

Đến 1 ngày, Bảo Bảo Bối Bối cùng ra ngoài, nhưng khi trở về chỉ còn lại 1 mình Bối Bối cả người ướt đầm tay bị trói.

Shane hỏi, nhưng Bối Bối chỉ nhìn chăm chăm ra ngoài cửa, đến tận cuối cùng thì khóc lớn như vỡ tan, lúc đó Shane mới biết.

Hai chị em họ như bình thường mà lúc chạng vạng sẽ chạy ra ngoài, chờ ở tiệm bánh mì, chờ ông chủ rạp bánh mì vớt mấy cái bánh bán không được ra ngoài.

Hôm nay tiệm bánh mì bán rất được, cho nên hai chị em họ chờ cũng tới gần khuya, cuối cùng lúc ôm được bánh mì trở về, thì ven đường đã có rất nhiều cửa tiệm đóng cửa, bên cạnh có những đèn đường sáng mờ tỏ.

Bối Bối rất sợ, Bảo Bảo nắm lấy tay y, vừa an ủi vừa chạy về.

Nhưng hai chị em họ bị bọn buôn người theo dõi.

OMEGA còn nhỏ rất dễ bán được tiền, chúng vừa nhu nhược dụ ngoan, cũng không có sức phản kháng.

Hai chị em họ cũng vậy, lúc bị đám đàn ông cao to vây ngăn chặn, thì hai người họ chỉ có thể tuyệt vọng bất lực, bởi vì phản kháng dù có cũng chẳng có bao nhiêu sức.

Do hai đứa nhỏ tuổi còn nhỏ, nên bọn buôn người không có dùng thuốc mê, dù sao cũng không chống lại được, nên chỉ trói lại hai tay hai chân, mang về ổ.

Lúc đi ngang qua một cây cầu, Bảo Bảo nhìn dòng nước mênh mông chảy siết đục ngầu dưới cầu, đau thương nhìn Bối Bối, nhưng mỉm cười nhìn y dùng tiếng Trung nói: “Bối Bối, tin chị, về nhà ngoan ngoan chờ chị.”

Bối Bối đang sợ hãi nghe không hiểu ý của chị mình, đến tận khi lên giữa cầu, Bảo Bảo cố sức mà đẩy y ra ngoài vòng vây của đám người đó, khiến cho y té xuống sông, trong nháy mắt bị dòng nước cuốn đi xa.

Kỹ năng bơi bẩm nhiên xuất hiện theo cùng dự vọng sinh tồn khiến cho dù y đang bị trói cũng cố sức mà bơi lên được tới bờ, sau đó y chạy dọc theo dòng nước, y không thể bỏ lại Bảo Bảo.

Nhưng khi y chạy được tới chỗ cây cầu, thì ở trên đó chẳng còn ai.

Y vừa sợ vừa tuyệt vọng ở đó chờ, sau đó nhớ tới lời Bảo Bảo, mới một mình trở ngược về chỗ ở.

Nhưng mà Bảo Bảo cho đến giờ vẫn chưa thực hiện được lời hứa của mình, chưa hề trở về.

28. Chương 28

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Ngày thứ 5 tại Mỹ, mặc kệ là chuyện chính sự hay là chuyện cá nhân, vị CEO cùng các đồng nghiệp đều đã giải quyết tới cực kỳ hài lòng, đều lục tục tới sân bay, chờ tập hợp rồi về nước.

Trợ lý CEO mắt sắc nhìn thấy King cùng một người đàn ông không quen biết đang đứng cùng nhau, bộ mặt không chút cảm xúc, nhưng lại cực kỳ nhiều chuyện.

“Hey, King, tới sớm dữ?” Trợ lý hỏi.

King hờ hững cười cười rồi gật đầu xem như chào.

“Jason đâu?” Trợ lý hỏi.

King: “... Không biết.”

“Hà?” Trợ lý kinh ngạc. “Không phải hai người các cậu hẹn hò với nhau sao?”

Nhìn khuôn mặt trầm âm u của King, trợ lý hỏi thử: “Sao thế, giận nhau à?”

King không nhận được nói: “Tôi có một mình thì giận cái gì?”

Trợ lý len lén lú lú, nhìn bộ dáng sắp nổi điên của King, nhếch miệng cười cười, trở lại chỗ các vị đồng nghiệp khác.

Shane lấy tay chọc chọc King: “Cái tính xấu này của mày sao không chịu sửa vậy hả?”

King: “Tao là dựng phu (người đang có bầu), lẽ nào không có quyền xấu tính sao?”

Shane: “Đừng lo.”

King: “Ai lo?”

Shane nhún vai: “Sao cũng được.”

Sau đó anh yên tĩnh lại 1 chút, sau đó lại dùng vai đẩy đẩy King.

King: “...”

“Tao nói này bạn thân, mày thực sự định bỏ cái nghề sát thủ á hả?” Shane hỏi.

King lần này lặng yên một hồi, sau đó mở miệng: “Chờ sinh con ra xong tiếp tục.”

“Ừ,” Shane gật đầu. “Sau đó mày sẽ chờ con của mày cai sữa, sau đó chờ nó tốt nghiệp tiểu học, sau đó chờ nó thành niên, sau đó chờ nó kết hôn sinh con ...”

King: “...”

Shane mang vẻ mặt trào phúng tiếp tục nói: “Hơn nữa, nói không chừng trong lúc chờ mày còn có tiếp đũa thứ hai, thứ ba, thứ tư, thứ năm ...”

“Ngậm cái miệng quạ đen của mày lại!” King hung hăng trừng mắt liếc nhìn anh.

Shane nhún vai, nghe lời mà ngậm miệng.

Nhưng mà chẳng được bao lâu, thì anh lại tiếp tục dùng tay kéo King.

King quả thực nhin không được muốn rút con dao mỏng của mình ra cửa cổ anh cho anh câm miệng vĩnh viễn.

“Ê mau nhìn mau nhìn! Hắn chỉ thiếu một bầu trời rực lửa cháy sau lưng hùng tráng uy vũ cùng thanh âm hào hùng nữa thôi đó!” Shane mở miệng kêu to đầy cảm khái.

Jason trên đầu quần băng vải, cánh tay trái bị bó thạch cao treo ngay trên cổ cuối cùng khoan thai xuất hiện, nhưng cũng không muộn giờ.

Jason đẹp trai mà chào hỏi các đồng nghiệp, nhưng hắn không ngại nhào tới ôm hôn King.

Đương nhiên trên thực tế nếu hắn làm vậy sẽ bị đập đó.

Được rồi, dù bị vậy hắn cũng không ngại.

Bởi vì cái cảm giác hoàn thành cái nhiệm vụ ngàn hồ kia quả thực quá sướng khoái!

Thế nhưng Jason lại bị đám đồng nghiệp nhìn thấy bộ dáng của hắn làm cho hoảng sợ mà chặn đường lại.

“Trời đất ơi Jason cậu bị gì vậy? Sao lại thành ra thế này? Chắc không phải bị King đánh thành ra vậy đó chứ?” CEO hỏi cái câu thay cho tiếng lòng của mọi người.

Jason sang sảng cười nói: “Trên đường đi gặp phải cướp, tôi bắt gã giao cho cảnh sát rồi, thế nhưng bị chút vết thương nhẹ, đừng lo.”

Mọi người cảm thán không ngớt.

Jason bận rộn chen qua đám đông đi tới bên cạnh King đang diện vô biểu tình, cười quyến rũ nói: “Honey ~~~~”

King ngay cả liếc mắt cũng lười nhìn hắn.

“Anh biết khiến cho Bối Bối của anh lo lắng rồi, anh sâu sắc nhận lỗi, xin lỗi em!” Jason thành khẩn nói.

Shane lúc này cảm thấy thật cô đơn.

Bởi vì không ai tới giúp anh kiềm chế King chẳng biết sẽ cho Jason một nụ hôn hay là một cú đấm nữa ...

Nhưng mà kết quả cuối cùng King chỉ nhẹ nhàng ‘hừ’ 1 tiếng, sau đó tự xách ba lô mang lên lưng, tự mình đi đăng ký. Jason vội vã dùng cái cánh tay chưa có tàn còn lại cầm lấy vali của hai người họ đuổi sau.

“Bối Bối, Jason, hai người đi đâu vậy?” Shane kêu to. “Chờ chút tao đi đổi vé, tao muốn ngồi cùng tụi mày.”

Jason cùng King dừng lại, quay đầu lại: “...”

Shane ngại ngần gãi ót: “Chuyện là, người ta muốn đi Trung Quốc với hai người, người muốn xem nền

văn hóa cổ, muốn thấy ...”

Cuối cùng hai chữ kia vì xấu hổ mà không nói ra miệng được, nhưng trong ánh mắt đang sáng long lanh của anh, King có thể thấy được hai chữ ‘nam thần’.

King lần thứ hai quay đầu lại tiếp tục đi, khoe miệng câu dẫn ra một nụ cười nhẹ: “Này, không phải anh nói em trai anh chính là ...”

29. Chương 29

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Trên máy bay, Jason lần thứ hai nằm sấp giả bộ ngủ để tiến hành báo cáo quân lệnh, đảm bảo lần sau sẽ không tiếp nhận công việc có tính chất nguy hiểm cao như vậy nữa, kết quả chỉ đổi lấy được một câu của King: “Ai lo cho anh.”

... Jason ủy khuất mà trở về vị trí của mình, bởi vì thời gian dài một mỗi cao độ khiến cho bản thân chưa nghỉ ngơi tốt được, nhanh chóng ngủ say.

King nhìn một chút khuôn mặt nghiêng của hắn, cuối cùng đưa tầm mắt trở về, kêu phục vụ lấy thêm mềm nhỏ đắp thêm cho Jason

Nói một chút lo cũng không có thì là giả rồi, nhưng nói cực kỳ lo lắng thì chẳng tới đâu.

Tuy rằng lúc đó y không có hứng thú để nghe cuộc trò chuyện của Shane, nhưng sau đó thì Shane cũng có báo qua cho y biết kết quả cùng chuyện tình đã qua. Trong lúc Jeft cùng Shane hợp lực để thao tác hệ thống phi cơ trực thăng để có thể khiến nó chậm rãi ở ngoài khơi hạ thấp độ cao xuống, Jason cũng không mất quá nhiều thời gian đã có thể xoay người tiến vào trong cabin, sau đó hạ gục được lão già đã bị đập đầu choáng váng cùng một tên bảo vệ và một tên phi công (từ chuyện này cho chúng ta biết được rằng, dù cho đi phương tiện giao thông gì, nhất định cũng phải thắt dây an toàn). Sau đó tên già đó đã được nhanh chóng các đồng nghiệp bên bộ Quốc An của Trung Quốc đến Mỹ đợi lệnh, Jason thì một thân thoải mái sau đó tới “Bệnh viện đặc biệt” để tiến hành chữa thương cùng băng bó.

Shane ngồi bên trái y, đang cầm iPad hăng hái bừa bừa xem, vừa quỳ dị cười ngây dại.

King liếc mắt nhìn iPad, ở trên đó đang hiển thị một chuỗi ký tự hệ nhị phân có thể khiến người ta đầu chóng váng, lắc đầu, tự mình nhắm mắt dưỡng thần.

Chỉ còn lại một mình Shane đang ngu ngốc cười hề hề ngồi yên ở chỗ đó cực kỳ hăng hái mà chơi một mình, chúng ta không thể hiểu được thế giới của một trạch nam đâu.

Về tới căn nhà chưa được 1 tuần kia của mình, King quen thuộc mà tới phòng của mình thả hành lý xuống, sau đó thu dọn quần áo chuẩn bị đi tắm rửa.

Toàn bộ tự nhiên cứ như đây vốn chính là căn nhà của mình.

Jason nhìn một loạt động tác của y, khoe miệng hiện lên một nụ cười dịu dàng.

Còn Shane thần kinh đang muốn gặp mặt nam thần của mình, thì tự mình tới ở trong một căn phòng trong khách sạn 5 sao cao cấp.

Ngay khi Jason cảm khái Shane quả thật nhiều tiền, thì King thần nhiên nói: “Hack vào trong hệ thống điều chỉnh thông tin mà thôi.”

Jason: “...”

Thế giới của một tên trạch nam quả thật khó hiểu.

Trong lúc King tắm, Jason lại rất ngoan mà không hề tiến vào trong phòng tắm để vô sỉ yêu cầu tắm uyên ương, nói thật ra thì hắn rất muốn, nhưng bất quá hiện tại vết thương không thể chạm nước được.

Thế là tiến vào bếp tìm kiếm gì đó, tìm ra được vài quả trứng, liền làm hai chén trứng chưng, chờ King tắm xong thì cũng vừa lúc lấy ra khỏi nồi.

Trùng hợp là dù cho không đói bụng, nhưng King vừa ngửi được mùi thức ăn thì khoe miệng tự giác cũng nâng lên, khiến cho Jason bĩu môi: “Chưa từng bao giờ cười như thế với anh cả.”

King liền liếc mắt nhìn hắn, đột nhiên liền nở một nụ cười ngọt như mật ầm như mặt trời.

Trái tim của Jason lạc nhịp! Nhanh chóng vỗ vỗ lồng ngực của mình nói: “Đừng có cười với anh như vậy, sợ bệnh tim anh tái phát đó ... Hình như anh lại yêu em thêm lần nữa rồi!”

King lần này chẳng thèm để ý tới hắn, liền bắt đầu vùi mặt ăn.

Lúc này Jason mới thỏa mãn ngồi đối diện y, vừa ăn vừa không ngừng ngẩng đầu nhìn King cười.

Cuối cùng King cũng bị ánh mắt này chọc cho ngứa, ngẩng đầu uống sạch nước, sau đó mới thả chén xuống:

“Anh muốn làm gì?”

Cũng y như trước đây, tuyệt đối là ngừ khí chất vẫn.

Nhưng lần này không biết có phải là năng lực não bổ có đúng hay không quá mạnh mẽ, Jason lại nghe thấy được một giọng nói đầy đấng cấp ở trên

Nếu như muốn hình dung, đại khái chính là cầm một cây quạt lông vũ ở bên cạnh vừa quạt lướt nhẹ trên da không ngừng cẩn thận xoát xoát, khiến cho cả người hần đầy ngứa ngáy.

“Muốn làm em.” Jason thành thật trả lời.

King: “...”

Ngay khi Jason đang chuẩn bị sẵn sàng bị đánh, King chỉ là nhú mi: “Ăn xong rửa chén rồi trở lại.”

Jason: “...”

Thế là Jason liền nhanh chóng mà rửa sạch chén bát rồi như cơn gió nhanh lướt vào phòng ngủ của mình, nhưng phát hiện, không, có, người!

Bối Bối em đang chọc anh đó hả?

Ai nha ai nha, nói không chừng ở phòng ngủ của Bối Bối, thế là liền vòng người tiến vào trong phòng ngủ của khách, nhưng vẫn như cũ, không, có, người!

Jason: “...”

“... Ở chỗ này.” Phía sau có người kêu.

Jason liền vội vàng xoay người, thấy King đang kéo tay áo đứng ngay cửa phòng tắm.

“Thế nhưng anh không thể đụng nước.” Jason trù trừ mà nói, bước chân lại di động kiên định, dính nước thì dính nước, bắt quá thì bị nhiễm trùng, quá lắm nữa thì hoại tử, cùng lắm thì cắt tay rồi bán thân bắt tại thôi mà!

“Không muốn tôi ói đầy trên người anh, thì trước hết tắm cho sạch vết máu trên người cái đã.” King không nhịn được nói.

Jason: “...”

ALPHA liền nhanh chóng mà tiến thẳng về phía vị OMEGA hiếm khi nào chủ động như thế.

Phòng tắm hơi nước tràn đầy, dựa vào tiếng nước của vòi hoa sen, cơ thể lửa hưởng thụ hơi nóng từ khăn mặt liền hoài nghi hỏi: “Bối Bối, hôm nay em sao thế ... Có phải đang đào hố chờ chôn anh không vậy?”

King dùng một loại thanh âm cực kỳ bình thường nói: “Muốn làm.”

Cho nên nói, King bắt quá chỉ đang tự mình vệ sinh “Cây massage siêu trí năng thiên nhiên” của mình mà thôi.

XXXXXXXXXXXX

Lời tác giả: Ở chương trước lỡ đánh sai tên của Jelf rồi, kỳ thực là Joker&Joker, chính là hình tượng trên lá bài tây đó

30. Chương 30

Editor: Mai_kari

Beta: KaoriOkawa

Jason quả thực là ... Thụ sủng nhược kinh, nhìn bộ dạng King bình tĩnh nhẹ nhàng mà nói ra mấy chữ “Muốn làm” (về một ý tứ nào đó thì nói vậy cũng không có gì là xấu), cái thứ ở giữa chân của hắn bắt đầu chậm rãi ‘nạp điện’ mà đứng lên.

Sau khi lau sạch cơ thể Jason, King thoả mãn thu hồi khăn mặt, tắt vòi nước. Mới vừa quay đầu lại đã bị Jason tỏa ra cái khí tức nguy hiểm mê hoặc vây ở trong lòng.

Hơi hơi nhúu mày, King ghét bỏ lấy tay đẩy lòng ngực của hắn ra, nhưng lại bị nắm cầm bắt ngẩng lên.

Jason không có hôn y, mà vùi đầu vào giữa cổ của y hít một hơi thật sâu.

“Bối Bối, anh rất nhớ em.” Jason dùng thanh âm trầm thấp mà nói.

Hầu kết của King giật giật, cảm giác được tay của Jason đang dần lúi xuống hông y, muốn ôm lấy y nâng

lên, liền nâng hai chân mình lên vòng quanh thắt lưng hắn, hai tay cũng ôm lấy lưng của hắn.

Tuy rằng có thể xem hiện tại Jason là tàn phế 1 tay, nhưng bàn tay còn lại ôm lấy Bối Bối lại chẳng chút áp lực nào, hai người duy trì cái tư thế này ra khỏi phòng tắm.

“Bối Bối, anh chờ không nổi nữa ...” Jason thấp giọng nói. “Ồ ngay trên sofa được không?”

King không có trả lời, chỉ dùng thắt lưng của y cọ cọ hắn, Jason ngằm hiểu, liền cười ôm lấy người thả xuống sofa, bản thân cũng thuận theo thế mà ngã người xuống.

King nhú mào, xoay người ngồi lên trên thắt lưng của Jason. Jason không có cản y, lần này Bối Bối chủ động muốn ở mặt trên, cũng chính là vì lo lắng cho cánh tay tàn phế của hắn, hắn một chút cũng có chút gì xoắn xuýt (hoặc nói đúng hơn là cam tâm tình nguyện).

Đợi đến khi King hoàn toàn lỏa thể, Jason si mê xoa vuốt cánh tay của y, ngực, đầu vú, rốn, phần bụng đang dần mất đi các cơ bụng nhưng vẫn không hề kém mị lực.

Tuy rằng chỗ sâu trong cơ thể King bản thân đã tự phân bổ ra lượng lớn dịch thể để giúp cho hai người họ ân ái, nhưng Jason luôn là người dịu dàng chăm sóc vẫn tiến hành chuẩn bị bôi trơn cho King.

Cho nên hắn cực kỳ thoải mái lấy ra một tuýt KY từ dưới nệm sofa ra.

King: “...”

Jason nhếch miệng: “À, anh xem ... vị chuối tiêu, có tính làm nóng.”

King: “Trong đầu anh chỉ có mỗi chuyện này à?”

Jason cử động thắt lưng: “Đúng vậy ... anh cũng chẳng biết vì sao, cứ mỗi lần thấy em, là anh lại muốn làm một số vận động ...”

King bĩu môi, thể nhưng vẫn phối hợp nâng thắt lưng lên, để Jason đem một lượng lớn thuốc bôi trơn tiến vào trong huyết đã ướt át của y.

Đương nhiên không riêng gì y đã tính trí dạt dào, mà cậu bé của Jason cũng đã sớm cương cứng cả lên phần bụng, không ngừng run rẩy. King lấy tay của Jason ra, sau đó tự mình cầm lấy thứ thô to kia, điều chỉnh vị trí của chính mình, chậm rãi ngồi xuống.

“Uhm ...” King ngẩng đầu lên, không ngừng nuốt hàu kết, phần ngứa ngáy bên trong hậu huyệt có chút thỏa mãn, khiến cho vùng lông mào của y chậm rãi thả lỏng ra.

Kỳ thực cách lần trước mà họ vừa làm, qua cũng mới có vài ngày, nhưng theo lời Jason nói, dù sao cũng là thanh niên, hơn nữa hai người họ đều là dạng người rèn luyện thể năng cao độ suốt nhiều năm, cùng với King trong thời gian mang thai hormone tăng vọt, một tuần bảy ngày, mỗi ngày 3 lần cũng không phải là không thể.

King hai tay đặt ở ngay cơ bụng của Jason, bản thân ngồi ở trên nửa quỳ nửa quỳ, giang chân ra, chậm rãi đưa đẩy thắt lưng, thứ thô to dính đầy một lượng lớn dịch thể không ngừng ở trong cơ thể y tiến vào tiến ra, tựa như một lưỡi dao sắc bén, không ngừng đâm vào chỗ ngứa ngáy nhất cũng là chỗ yếu ớt nhất của y.

Khoái cảm dần tích lũy, cơ thể của King cũng dần nổi lên một tầng ửng hồng và mồ hôi, đây chính là bộ dạng động tình của y mà Jason yêu thích nhất, cậu bé thành thực trở nên càng lúc càng cương cứng, bản thân cũng bắt đầu vận động phần eo đưa sâu vào trong cơ thể của y.

“A ...” Khóe miệng của King tuôn ra một tràn hơi thở dốc, chậm rãi ngã người xuống, nằm úp sấp xuống trên người Jason.

Jason xoa lấy phần mông thịt của y, ngón tay thỉnh thoảng xoa lấy nộn thịt ngay huyết khẩu đang không ngừng phun ra nuốt vào cậu bé của hắn, dịu dàng đưa ngón tay vào trong đó.

Cho dù không phải là dạng kích tình mạnh tới mức kinh thiên động địa, nhưng loại tình ái này vẫn khiến cho hai người yêu thích.

“Bối Bối.. thật sướng ...” Jason dịu dàng nỉ non bên tai của King, nói ra mấy câu mà hắn yêu thích. “Thoải mái không?”

King nhú mắt hưởng thụ, bên mép nỉ non: “Ừ, rất tốt ...”

Lời khẳng định đó khiến cho Jason cực kỳ hưởng thụ, bản thân ngồi dậy, thật sâu đỉnh thêm vài cái, rút ra.

King bất mãn: “Làm gì thế?”

Jason để cho King trở mình ngã người nằm xoay mặt về phía lưng ghế sofa, sau đó rút một tấm đệm lót phần eo cho y, để y quỳ nằm úp sấp xong, bản thân ở phía sau y hoàn toàn ôm lấy y, cậu bé tìm được cửa vào, lại thông thả tiến vào sâu trong đó.

Đây chính là tư thế mà lần trước khi y bị đánh dấu, King hiển nhiên không nghĩ tới, về mặt chẳng chút kiên nhẫn, quay đầu lại muốn đâm cho cái tên đàn ông chẳng biết xấu hổ này một quyền, nhưng nằm dưới Jason, nghênh tiếp y chính là một nụ hôn nồng nhiệt.

“Ừ ...” Mấy câu bất mãn của King đang định lảm bảm lại bị nuốt trọn, sau đó lại nghênh tiếp môi lưỡi dây dưa của Jason.

Tư thế như vậy cùng với phần hồi ức lúc đó phảng phất khiến cho y càng thêm hưng phấn, dù cho trước hay là sau thì cũng đều ướt tới rồi tinh rồi mù, phần thịt ngay hậu huyệt cũng không ngừng ra sức gấp bội mót vào cậu bé của Jason, đến tận cuối cùng khi Jason bắn vào trong y, mới có chút thỏa mãn thả lỏng.

Y ở phía trước trong lúc không ngờ cũng đã bắn ra, khiến cho chỗ tựa lưng loang lổ.

Mới một lần tuy Jason vẫn còn đang cao hứng, nhưng King đã không còn chút sức lực nào mềm cả người.

Tuy rằng hồi nãy mới nói 1 ngày 3 lần cũng không sao, nhưng King tốt xấu gì cũng là một người đang mang thai, gien hai người họ lại quá tốt, cho nên dù không biết bé trong bụng y là nam hay nữ, là A, O hay là B, nhưng theo thể năng thì lại cực kỳ nhất đẳng, từ lúc phôi thai đã bắt đầu nỗ lực hấp thụ tinh lực của cơ thể người ba đang mang mình, mà cơ thể King lúc trước có sức chống đỡ cực mạnh, tuy rằng không có phản ứng mạnh nào giống mấy người mang thai khác, nhưng cơ thể đối với thai nhi (cũng có thể gọi là dị vật đối với y), sự chống đối trời sinh cũng dần dần bắt đầu phản ứng. Đặc biệt nhiệm vụ lần này còn phải dùng thuốc ức chế, khiến cho phản ứng ngược trong cơ thể y càng lúc càng lợi hại.

Thế nhưng!

Mặc cho cơ thể không cho phép, nhưng hormone lại rầm rĩ muốn thêm nữa, khiến cho King cực kỳ khó chịu.

Còn Jason, cười nhẹ thở dài, nhẹ nhàng hôn lấy vành tai của y, sau đó nâng một tay kia ôm lấy y về lại phòng ngủ nằm nghiêng xuống, sau đó tìm lấy một tư thế mà cả hai người họ đều cảm thấy thoải mái, rồi lại đem cậu bé đang dính ướt cương cứng kia một lần nữa dịu dàng tiến vào trong hậu mềm mại nhiệt tình kia.

Sự đưa đẩy lần này càng thêm thông thả và dịu dàng, thời gian cũng kéo dài, ngay cả Jason lần này bắn tinh cũng không mạnh như lần trước, mà là từng đợt từng đợt bắn ra, đến tận khi cậu bé của hắn không còn cương cứng nổi nữa, mới cứ để nguyên tư thế đó ngủ suốt 1 đêm.

31. Chương 31

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Trong quán cà phê ở tầng dưới cùng của khách sạn Charlie X Heaton, trong không khí phiên đăng, âm nhạc vừa trang nhã lại không mất đi sự sôi động, dựa theo tiếng thì thầm trò chuyện của những người chung quanh, bầu không khí dễ dàng thích ý.

Nhưng mà vị trạch nam cực phẩm, một trong những hacker nổi danh nhất thế giới, Shane, lúc này lại

phẳng phát tựa như đang ngồi ở trên cây xương rồng, thấp thỏm xao động chờ mong mờ mịt hưng phấn, không ngừng nhìn chung quanh gần cửa ra vào, rất sợ bản thân sẽ bỏ lỡ.

Bỏ lỡ cái gì cơ?

Lời vô ích, đương nhiên chính là nam thần rồi!

Kỳ thực hẹn chính là 2h chiều, nhưng từ 10h sáng, thì Shane đã ngồi ở đây rồi, ăn bữa sáng uống cà phê, uống cà phê ăn cơm trưa, ăn xong cơm trưa tiếp tục uống cà phê, lúc đầu thì còn tốt, chỉ cần trong tay có laptop thì nắm cả thiên hạ, quá lắm chỉ là đổi chỗ để lên mạng chơi game mà thôi. Nhưng càng đến gần thời gian hẹn, thì cậu càng lúc càng khẩn trương.

Cuối cùng, còn cách một phút trước giờ hẹn, thì Shane đã bắt đầu nhìn thấy được vị nam hư hư thực thực (người có nét giống nhau với Jason) xuất hiện ngay tại cửa.

Ánh mắt của nam thần dạo quanh một vòng, sau đó hỏi nhân viên phục vụ, sau đó cùng nhân viên phục vụ đi tới bàn số 38.

Shane dương trang trấn định đứng lên, chỉ tiếc không thể kiềm được nụ cười ngậy dại trên mặt.

Shane mở miệng, đưa tay ra, dùng tiếng Trung cười hỏi: “Tôi là Mogu, anh là JJ phải không?”

Jeft: “Xin chào, tôi là Jeft, Joker.”

Jeft đưa tay bắt tay với Shane.

Hai người ngồi xuống, Jeft cũng gọi một ly cà phê Mỹ.

Trong lúc nhất thời, cả hai người liền yên lặng.

Jeft vốn là một người nghiêm túc thành thực ổn trọng, còn Shane, bởi vì quá mức kích động mà cúi đầu.

Hacker đứng đầu thế giới Joker vừa cùng bắt tay với cậu đó! Cậu vừa mới cùng với hacker đứng đầu thế giới Joker bắt tay kìa!

Đến tận khi nhân viên phục vụ bưng cà phê lên, mới đánh vỡ bầu không khí yên lặng này.

Shane ngốc hề hề ngẩng đầu nhìn Jeft, Jeft cũng khó kiềm được khóe miệng hơi cong của mình.

“Chuyện là, tôi sùng bái anh lâu lắm rồi.” Shane cuối cùng cũng mở miệng. “Tôi từ nhỏ từ khi mới mò lấy bàn phím thì đã nghĩ bản thân mình rất lợi hại, thế nhưng khi hơn 10 tuổi khi bị người ta chỉnh mới biết được thì ra vốn có người lợi hại hơn tôi, thì ra trên thế giới còn rất nhiều nơi rất nhiều quốc gia rất nhiều người lợi hại, thế nhưng anh chính là người lợi hại nhất! Anh ba năm trước khi công phá hệ thống phòng hộ của bộ quốc an nước X thì tôi đã bắt đầu sùng bái anh rồi, khi đó anh cũng còn khá nhỏ, vậy mà lại có thể trong vòng 30 phút đã có thể vòng vây cuối cùng rồi bứt ra ... Anh không biết lúc đó tôi ghét anh tới thế nào đâu.”

Jeft: “Ghét tôi?”

Shane khoát khoát tay, cười: “Không có yêu thì sẽ không có hận, tôi càng ghét anh thì cũng nói ra tôi yêu thích anh tới thế nào!”

Jeft: “Thích tôi?”

Shane cố sức gật đầu: “Ừ, thích nhất! Cũng giống như thích Kim Bảo Bối vậy!”

Jeft cười nói: “Cám ơn.”

Shane cúi đầu xấu hổ cười: “Đừng khách khí ...”

Jeft còn nói: “Tôi cũng sớm biết về cậu rồi, Mogu, kỳ thực chính là Moguhost phải không?”

Shane ngẩng đầu nhìn nam thần: “A, đúng rồi ... Sao anh biết?”

Nam thần mỉm cười: “Đoán thôi, ‘Moguhost’ luôn sang sảng không kèm chế được, làm việc mạnh mẽ vang dội không để lại góc chết cùng nhược điểm, tựa như đạn hạt nhân phát nổ vậy.”

Shane đỏ mặt, lại cúi đầu, nhẹ giọng nói: “Cám ơn.”

Hacker đứng đầu thế giới Joker đang khen ngợi cậu! Cậu đang được hacker đứng đầu thế giới khen ngợi!

Jeft gật đầu: “Không cần khách khí.”

Dần dần mở miệng rồi, thì Shane cũng không còn nhăn nhó rụt rè nữa, nhanh chóng khôi phục lại phong cách “Sang sảng không kèm chế được”

“Hahaha, cậu không biết King bị anh cậu chỉnh tới mức thâm luôn đâu nha, thực sự là quá thâm luôn đó, y vốn không hề định tìm bạn đời sinh con đâu, vậy mà ở chỗ này lại đụng trúng ngay thiết bản!” Shane vừa nói vừa cười, quả thực nhìn không được.

Jeft mỉm cười gật đầu: “Ừ, hình như là vậy.”

“Anh của anh ở Mỹ quả thực nghịch thiên rồi, quả thực chính là một người đủ giữ quan ải nha, ngay cả phi cơ trực thăng cũng không bỏ qua! Đương nhiên, anh cũng rất tuần tú, tai nghe tứ lộ mắt sát bát phương quả thực ngẫu đến không được.” Shane nói, trong ánh mắt lấp lánh ánh sáng.

Jeft nhún vai: “Chẳng phải cậu đã cùng anh dâu tôi làm nổ một chiến thuyền hay sao?”

Shane vội vã lắc đầu như trống bỏi: “Không phải đâu, không phải kế hoạch của tôi, tôi cái gì cũng không hề làm, tất cả đều là chủ ý của King, tôi vô tội đó nha, anh giúp tôi nói 1 tiếng với anh anh đi, nhất định phải nhớ giải thích đó.”

Jeft gật đầu: “Được.”

Thế là Shane thở dài một hơi, uống một húp cà phê lại tiếp tục thao thao bất tuyệt.

Jeft rất có kiên trì cùng cậu nói chuyện phiếm, tuy rằng cậu không dùng quá nhiều từ ngữ, nhưng tiếng nói của Shane cũng khá huyền ảo, nhưng ...

Tuy rằng hồi nãy có nói, Jeft chính là một người nghiêm túc thành thực ổn trọng, nhưng chưa có ai nói rằng một người nghiêm túc thành thực ổn trọng chính là một người tốt.

Jeft đầu tiên mắt thấy, không, lại thời gian đang giúp đỡ Jason cùng King mà lần đầu tiếp xúc được với Shane, liền tựa như hoả nhãn kim tinh tựa như gương sáng mà nhìn thấu được bản chất nhị hóa của cậu bạn này.

Sinh mạng của Jeft không hề thiếu nhị hóa, tựa như anh ba của anh. Nên anh cũng không mấy ngạc nhiên.

Nhưng tuy rằng đều là nhị hóa, trước mặt anh hai thì trước giờ đều chính là đạm nhiên, nhưng trước mặt cái tên này thì ... có chút dễ thương?

Bởi vì sự kiên trì và ôn nhu của Jeft, Shane càng lúc càng thêm thả lỏng, càng lúc càng thích vị nam thần này của mình.

Đương nhiên còn hơn cả thích, đây chính là râm rộ mà yêu thích, thích siêu nhiên thoát tục, thích cao sơn tuyết trắng — Nói đơn giản, chính là tựa như fan hâm mộ dành cho thần tượng của mình.

Cho nên cậu đương nhiên không biết, lúc này chỉ số thông minh hơn 160 trong đầu Jeft, đã bắt đầu tính toán theo công thức cùng cậu năm tay hôn môi lên giường kết hôn ... hơn N+1 kế hoạch.

32. Chương 32

Editor: Mai_kari

Beta: Kaori0kawa

Một tuần sau, cậu bạn nhỏ Shane phải đi rồi, kỳ thực bản thân King cũng có chút không nỡ (dừng phu nên dễ cảm xúc dâng trào), nhưng thế giới này vốn dĩ rất nhỏ, muốn gặp thì lúc nào cũng có thể mua vé máy bay được cả. Cho nên bạn Shane nhỏ lúc này đã gặp được nam thần thành công liền phất tay xách va ly cảm thấy mỹ mãn rồi đi.

Sau khi Shane tìm được chỗ ngồi của mình, liền mở to mắt nhìn vị hành khách đang ngồi ghế bên cạnh mình.

Vị hành khách đó mở miệng cười thân mật: “Hi, thật trùng hợp.”

Shane: “...”

Jeft đứng lên đón lấy hành lý của cậu, dễ dàng giúp cậu nhét vào giá để hành lý.

“A?” Shane nháy mắt mấy cái: “J&J?”

Jeft: “Tôi thích cậu gọi tôi là Jeft hơn.”

Vì sao vị nam thần này lại ở trên cái máy bay này?

“Thưa quý khách, máy bay sắp cất cánh, xin ngài lập tức ngồi xuống ghế thắt dây an toàn.” Vị tiếp viên hàng không đi tới, cuối cùng giải trừ Shane khỏi tình trạng hóa đá, ngoan ngoãn ngồi xuống.

“Lần này tôi phải xuất ngoại tiến hành giao lưu, không nghĩ tới lại tình cờ gặp được cậu.” Jeft nghiêng đầu nói với cậu.

Bạn fan hâm mộ Shane sau khi phục hồi lại tinh thần cũng cười ngây dại gật đầu: “À, thì ra là thế ... Thật tốt.”

Jeft cũng cười nói: “Đúng vậy, như vậy cuộc hành trình này sẽ không buồn chán nữa.”

Shane điên cuồng gật đầu một hồi, mới nhớ tới hỏi: “Anh đi tới thành phố nào của Mỹ?”

“Philadelphia.” Jeft trả lời. “Cậu có ở gần đó không?”

Shane thất vọng. “không phải là gần, mà tôi ở thành phố kế bên ... Nhưng cũng không tính là xa, nó nằm cùng 1 bang đó.”

“À.” Jeft hiểu chuyện mà gật đầu. “Lúc tôi ở Mỹ có thể tìm cậu không? Ý tôi là, cậu biết đó, tôi chỉ biết mỗi mình cậu ...”

Shane lập tức vẫy đuôi: “Đương nhiên đương nhiên có thể.”

Jeft lẳng lẳng mỉm cười nhìn Shane một hồi lâu, Shane cười haha, nội tâm duy trì liên tục ám sảng, hacker đứng đầu thế giới đang muốn tới nhà cậu làm khách kìa! Để cho cái đám hacker khác phải đổ kị đến chết đi, hahahha!

Đến tận khi thanh âm của cơ trưởng truyền tới, “Máy bay lập tức cất cánh, xin thắt dây an toàn!”

Lúc này Jeft khôn ngoan mới giả thẹn thùng nói với Shane: “Tôi có chứng sợ độ cao ... Tôi có thể nắm tay cậu 1 chút không?”

“Đương nhiên đương nhiên có thể.” Shane hào khí đưa tay ra, đặt lên móng vuốt sói.

Thế là, suốt đường đi cũng không hề buông ra.

Thế là, Shane cũng không biết từ lúc nào từ nắm tay thành mười ngón xen kẽ.

Thế nhưng đương nhiên cậu cũng không ngại, mấy cái chi tiết này phải bỏ qua một bên đi thôi.

XXXXXXXXXXXX

“Cho nên, anh là đang nói, thằng bạn chơi từ nhỏ của tôi, chẳng bao lâu sau sẽ trở thành em dâu của tôi hả?” King nhú mày.

Jason cười tới bằng phẳng: “Anh sợ nếu giờ không nói cho em biết, đến lúc đó lỡ việc bại lộ, thì em sẽ đá anh 1 cước mất.”

King khoát tay: “Cũng không có đâu.”

Jason hiểu kỳ: “Tại sao?”

“Jeft là thần tượng của Shane.” King thần nhiên nói. “Em trai của anh uy danh truyền xa, lúc Shane 10 tuổi đã khiến cho nó phải tẩu hỏa nhập ma rồi.”

Jason chớp mắt: “Cho nên ... đây chính là một đoạn lương duyên vàng ngọc?”

King: “... Không, nguyện vọng của Shane chính là ôm một cô em gái ngực to chân dài tóc vàng mắt xanh.”

Jason: “...”

King nâng khóe miệng nở một nụ cười thỏa mãn.

Cuối tuần nửa tháng sau, nhìn bộ quần áo đang mặc nhìn trước gương, nhú mào thấy bản thân mình dần trở nên mềm mại, ẻo lả, cái bụng càng lúc càng to, King đột nhiên nghe thấy tiếng chuông cửa.

Y có chút nghi hoặc, Jason là ra ngoài đi mua đồ ăn, nhưng luôn mang theo chìa khóa mà.

Tiện tay cầm lấy điện thoại nhấn gọi cho Jason, tên kia ở đang chợ khí thể ngất trời cò kè mặc cả với tên bán thức ăn: “Alô, Bối Bối hả? Có gì sao? Này sư phụ, anh bán gì đấy thế, anh thấy tôi mua nhiều đến thế, củ cải rau xanh cải trắng đều có, bình thường tôi cũng hay mua đồ ăn ở chỗ anh đó. Bối Bối? Ờ ờ, sự phụ, anh thấy đó, tôi mua nhiều thế là do vợ tôi đang ở nhà ăn đó, y đặc biệt thích món ăn của anh đó.”

“... Không có gì, anh cứ tiếp tục đi.” King trả lời, cúp máy.

Một khu nhà tiên tiến thế này dĩ nhiên lại không có lắp đặt camera bảo an, phiền chết được, phải nói lại chuyện này với Jason 1 chút.

Chuông cửa lại vang, King chậm rãi bước đi tới mở cửa, con dao mỏng giấu ở dưới cánh tay áo kỹ lưỡng.

Vừa mở rộng cửa đã cảm giác ngay được khí thể sắc bén, nhưng người tới lại chẳng có động tác gì, đợi đến khi cửa mở rộng toàn bộ, King liền thấy đứng ở cửa là 2 người đàn ông trung niên, nhìn qua ... có chút tương tự với Jason.

King: “...”

Người đàn ông châu Á đứng ở ngoài cửa mặt không cảm xúc, nhưng người Mỹ kia lại cười đến con mắt đều cong: “Ồ ô, đây chính là vợ của thằng cả à!”

King yên lặng mà mở cửa, để hai người họ vào.

Jason về tới nhà, mới vừa lấy ra chìa khóa thì đã thấy có gì không ổn, cẩn thận mở cửa vào nhà, quả nhiên thấy khách không mời mà đến.

“Cha, ba.” Jason 1 tay xách bịch thức ăn, một tay buông chìa khóa ra. “Ngọn gió nào thổi hai người tới đây?”

“Sao vậy, không mời mà tới, không chào đón?” Philip cười tới ý vị thâm trường. “Bụng đã lớn tới mức này, còn không ra mắt cha mẹ?”

Jason liền cười: “Đâu đâu, chủ yếu là do Bối Bối sợ người lạ ...”

King từ đầu tới cuối vẫn là ra vẻ bàng quang, dù cho hồi nãy Jason không có ở đây, thì cũng là hỏi 1 câu trả lời 1 câu, cực kỳ ít lời đậm ngữ.

So với cha của Jason, thì ba của hắn quả thực chính là mặt tê liệt tới giới hạn, chỉ hờ hững nói chuyện với Jason, sau đó tự nhiên tiếp nhận món ăn trên tay của hắn.

“Haha, ba con hai người xuống bếp đi, em ở lại tâm sự cùng con dâu cái đã.” Philip cười nói, quay đầu.

Jason cười gật đầu: “Cũng được, nhưng mà ngài nhẹ tay 1 chút, đừng dọa Bối Bối.”

Lời còn chưa dứt, vừa nói xong, King liền thấy trên khuôn mặt phù dung sớm nở tối tàn của Philip hiện lên 1 nụ cười tà mị, sau đó lập tức trở lại nụ cười hòa ái: “Con dâu, nghe nói con làm sát thủ à?”

King ... gật đầu.

Philip cũng gật đầu, sau đó nói: “Dao kiếm súng không có mắt ... con chú ý thân thể.”

King ... gật đầu: “Dạ.”

“Bình thường có luyện tập không?” Philip hỏi.

“Có.” King trả lời.

“Vậy sao quen biết được Jason vậy?” Philip lại hỏi.

“Con tiếp nhận nhiệm vụ tới đây là hấn giết hấn.” King nói.

“Ồ, sau đó thì sao?” Philip hứng thú dạt dào.

“Không giết được, còn bị làm.” King hờ hững trả lời.

Không chỉ bị làm, còn bị đánh dấu.

Không chỉ bị đánh dấu, còn mang thai.

“Vậy giờ con có còn muốn giết nó không?” Philip tỉnh nghịch hỏi.

King lắc đầu, có chút mờ mịt: “Nhiệm vụ đã bị thủ tiêu rồi, hấn đã giết ông chủ muốn con rồi.”

“À,” Philip hiểu chuyện gật đầu. “Quả nhiên là yêu nha.”

“Không,” King lắc đầu. “Kỹ thuật của hấn tốt.”

Philip nháy mắt mấy cái, đột nhiên ám muội nở nụ cười: “Còn tốt hơn cây gậy massage phải không?”

King gật đầu: “Dạ.”

Philip như là gặp tri âm: “Kỹ thuật của ba nó cũng tốt hơn cây gậy massage.”

Cửa phòng bếp đang mở hở cửa khiến cho cuộc đối thoại của hai người họ rơi vào tai của hai người đứng trong bếp không sót 1 chữ.

“ ... ”

Ba của Jason liếc mắt nhìn con trai mình.

Jason giật nhẹ khóe miệng, nên nói Bối Bối chính là trước sau như một giản đơn thô bạo, hay là nói bị dạy hư ...

33. Chương 33

Lúc ăn trưa, Jack cũng điên cuồng chạy tới, vừa vào cửa đã hét to: “Cha!Ba! Anh dâu, anh hai! Con nhớ mọi người chết đi được.”

Philip liền nở ra một nụ cười thật to, tiến lên ôm đứa con thứ hai của mình: “Jack! Cha cũng nhớ con chết mất!”

Jack cùng Philip nhiệt tình ôm thật lâu mới chịu buông tay ra, sau đó Jack chạy tới chỗ ba mình: “Ba thì sao?”

Ba của anh đánh một cái vào lưng rồi chỉ vào bồn nước: “Rửa tay ăn cơm.”

Jack liền nhìn qua anh hai và anh dâu mình, hai người họ lại làm như không nhìn thấy anh, khiến cho anh đau lòng đi rửa tay lên bàn ăn.

Tất cả mọi người đã ngồi vào bàn, Philip nhìn nhìn hai đứa con của mình, lại nhìn nhìn thằng con dâu, rất thỏa mãn, sau đó cảm thán: “Nếu có thằng út ở đây thì tốt quá ... À đúng rồi King, nghe nói bạn đời của thằng út là bạn thuở nhỏ của con à?”

King “... Chưa là bạn đời đâu ạ, Jeft chưa theo đuổi được mà.”

Philip hiếu kỳ: “Khó theo đuổi lắm à?”

King yên lặng lắc đầu: “Nếu nói là khó theo đuổi thì phải nói là so easy ... Con nghĩ ngài sẽ thích Shane lắm đó.”

“Vì sao?” Philip không ngừng hỏi, ngoại trừ Jason ra, những người còn lại cũng hiếu kỳ.

King mỉm cười: “Tính tình cậu ấy rất tốt.”

Ăn xong cơm trưa, Jason ngoan ngoãn đi rửa chén, Jack cùng Philip ở trên sofa phòng khách lúu rúu lúu rúu tán gẫu mấy việc nhỏ nhặt thường ngày. Bên cạnh là ba của Jason, đang cầm iPad xem tin tức.

Ba của Jason, hay tên gọi là Âu Dương Kiếm Phong (Jiàn fēng), thế nhưng Philip mới học tiếng Trung nói không được lưu loát, cuối cùng đơn giản chỉ gọi ông là “Kiếm” (Jiàn), hoặc là “Kiếm Kiếm”, hoặc là “Tiểu Kiếm Kiếm”, đến tận khi đứa con cả sinh ra đời thì Philip mới chịu sửa lại gọi là “Kiếm Phong”, thế nhưng cái nickname này khi cặp phu phu này ở chung riêng chỉ mỗi hai người thì cũng hay gọi, rất tình thú, nói chung cái vấn đề này ai cũng hiểu mà.

Một lát sau, Jason dọn dẹp xong xuôi, Philip cùng Jack mới hiếu kỳ mà hỏi hần: “King đâu? Vẫn đang ở

trong phòng làm gì thế?”

Jason cũng không biết, nhún nhún vai đi gõ cửa phòng ngủ (hiện tại hai người họ cuối cùng cũng ở cùng 1 phòng).

Cửa mở, King cả người đầy nước đang lau khô tóc bước ra.

“Sao tự dừng lại tắm lúc này?” Jason hỏi, cầm lấy khăn mặt của y tiếp nhận việc lau khô tóc.

King thần nhiên nói: “Để chụp hình cho đẹp.”

Jason: “Chụp? Chụp ảnh cho cái gì?”

King quay đầu lại, ngửa đầu nhìn người đàn ông vẽ mặt kinh ngạc không giải thích được, mỉm cười: “Ảnh trên giấy chứng nhận đó.”

Sau khi quay đầu lại, lại chỉ vào mấy người đang ngồi trên sofa ngoài phòng khách: “Ông ấy, ông ấy, cậu ta, không phải tới hồi thúc kết hôn sao?”

Jason: “..”

Tổ ba người ngoài phòng khách: “...”

Ba của Jason vẽ mặt không chút cảm xúc tiếp tục nhìn iPad xem tin tức.

Jason chớp con mắt nhìn nhìn King, lại nhìn nhìn cha của mình, cuối cùng lựa chọn đầu thú: “Anh dâu, em chỉ tới đổ thêm lửa thôi, cầm đầu là anh hai, tham mưu là cha đó.”

Philip cười tủm tỉm: “Không hổ là con dâu của cha, con xem, chưa gì hết đã bị con nhìn thấu hết.”

“Chỉ là không nghĩ đây lại là chiến thuật của người nha.” Hối lại, nhưng King cũng không tiếp tục truy vấn, nhún vai nói. “Thế nhưng hiện tại mặt vẫn còn chưa phù lên, nên giờ đi chụp ảnh làm giấy chứng nhận cũng được.”

Jason: “...”

Người đàn ông dùng khăn mặt quấn đầu của King lại, kéo đầu y qua tặng một nụ hôn thật nồng nhiệt, một lát sau mới buông ra, tức giận: “King, anh thật yêu chết cái tính giản đơn thô bạo này của em.”

King nâng khuỷa tay khúc mạnh khiến Jason phải lùi 1 bước, sau đó âm trầm phẫn nộ nói: “Chẳng phải toàn bộ đều là do anh cầm đầu sao?”

Ba của Jason dời đi một chút ánh mắt từ iPad, mang chút đồng tình nhìn đứa lớn nhất nhà, bản thân mình dù rằng là chồng thế nhưng giá trị vũ lực gần như bằng 0 ... Mà hình như dù là vậy thì bản thân cũng không có gì bất mãn ... Thế là lại mang ánh mắt đồng tình đó nhìn ngược vào iPad, từ đó nhìn thấy được chính bản thân mình.

Philip cười tủm tỉm che mắt Jack: “Ôi chào ôi chào, hường phần hường phần.”

Jack: “Cha, con muốn nhìn, liếc mắt nhìn cũng đâu có mang thai.”

34. Chương 34

Thế là, chuyện cứ thế được quyết định.

Chuyện nên thế nào thì thế này thôi, nhưng khi cầm trên tay quyển sổ hồng, King vẫn cảm thấy có chút không thật.

Gọi gọi là làm việc theo cảm tính, cũng có thể coi là đập hũ nát bình.

Nếu đánh cũng đánh không lại, trốn cũng trốn không thoát, với lại ... kỹ thuật tốt, cũng là nói thật lòng.

Cho nên, chuyện đại sự nhân sinh gì đó, cứ thế mà quyết luôn.

Cha và ba của Jason cực kỳ thỏa mãn, còn Jack thì rất cảm động.

Bọn họ còn gọi được một cuộc điện thoại đường dài xuyên đại dương tới tận chỗ Jeft mà chẳng quan tâm lúc đó đang là 3h sáng của người ta để báo cái tin vui này, Jeft bị đánh thức nên vẫn còn mơ màng, nhưng vẫn thành tâm nói một câu chúc mừng.

Nhưng thông qua màn hình có thể thấy được Jeft đang ngủ trên giường của Shane, khiến cho King ngay lập tức gọi một cuộc điện thoại riêng cho Shane.

Shane cũng đang ngủ mê bị gọi dậy đột ngột, sau khi tỉnh, xoa xoa con mắt nói đại: “A, chúc mừng, chúc mừng, Kim Bối Bối, ngủ ngon.”

King: “... Khoan đã, sao Jeft lại ngủ trên giường này?”

Shane xoa hai con mắt đầy sương mù: “A? À ... Kỳ túc xá của anh có chút vấn đề, mà giờ cũng chưa bắt đầu vào học, cho nên tá túc ở nhà tao ... Mà cũng biết chỗ tao cũng chỉ mỗi 1 cái giường, đâu phải mà chưa từng ngủ qua.”

King: “...”

“Ngủ ngon Shane, Jeft.” Jason chợt xen ngang vào cuộc trò chuyện, sau đó cúp máy.

Sau đó cười nói với King: “Thật đáng mừng, xem ra việc vui của Jeft và Shane cũng gần kề.”

King phùng má, sau đó mặc kệ nhún vai, trời muốn mưa gái phải lập gia đình, kệ nó.

Buổi tối Jason hào khí mà tỏ vẻ hôm nay là ngày vui, muốn mời mọi người ra ngoài ăn tối.

Mới vừa nói xong liền phát hiện có chỗ nào đó không đúng, nhưng sau đó nhu thuận tỉnh ngộ được vấn đề, nói với King: “Từ nay về sau chuyện của chúng ta em cứ quyết định! Chọn Mãn Hán Toàn Tịch hay là quán ven đường cũng em quyết đi!”

King: “...”

Sau đó King cười nhẹ mời mọi người ăn quán ven đường.

Cha Jason cùng Philip về lại khách sạn, Jack về nhà của mình, Jason sau khi tiễn họ xong hết thì cùng King khoan thai đi bộ về nhà.

Lúc đi ngang qua siêu thị lớn thì kéo King vào bên trong muốn chọn một cặp đồ ngủ đôi màu đỏ thắm. Dì bán hàng giới thiệu nhiệt tình: “Loại vải này mặc cực kỳ thoải mái, hiện tại khí hậu này mặc cũng vừa đúng, rất là thích hợp đó nha! A? Hai người vừa mới kết hôn phải không, nhìn thật tuần tú đó, chúc mừng chúc mừng, sớm sinh quý tử nha! À, đã mang thai rồi à, rất tốt, rất tốt, thanh niên ngày nay tốc độ thật mau!”

King: “... Không muốn màu đỏ, sẽ gặp ác mộng.”

Jason liền gạt đầu: “Vậy không lấy màu hồng, em muốn màu gì?”

“Màu đen.” King trả lời.

Dì bán hàng vẻ mặt ngạc nhiên: “Cậu bạn này thật tinh mắt, cậu xem, đây là màu đen, vải này là dạng đặc biệt dệt may đó, có viền vàng! Cao đoan! Đại khí! Hàng thượng đẳng!”

“Được, mua.” Jason hào khí nói xong, nói xong lại vỗ đầu, quay đầu hỏi King: “Mua hay không?”

King: “Anh thích là được rồi.”

Jason: “...”

King: “Em quản phải không? Vậy tiền bao nhiêu, mật mã thẻ ngân hàng là gì, toàn bộ nhấn tin vào điện thoại em đi.”

Jason: “...”

Sau khi ra khỏi siêu thị, Jason mở mồm hai tay bỏ vào túi, cái gì cũng không có cảm giác, hình như có chút trống rỗng.

King từ trong túi tiền của Jason rút ra tờ 200 đưa cho Jason: “Đây, dùng hết thì xin em.”

Jason: “...”

Nhưng rất nhanh vị đại trưởng phu Jason đã thông máu được lên não, mang nét mặt hài lòng của một ông chồng tốt lái xe.

Quay về, nhà, cút, giường,

Đêm tân hôn nha, thực sự là kích động!

King thật sự không hiểu được nguyên nhân kích động của Jason!

Cũng không phải lần đầu tiên, cũng không phải cần đánh dấu, với lại cũng mới qua được có mấy ngày.

Jason xoa tóc King nói: “Chúng ta kết hôn rồi!”

“Không phải sớm hay muộn cũng sẽ như thế sao?” King liếc mắt nhìn hắn.

Jason vui tươi hơn hử cười ngây dại: “Chúng ta hiện tại là bạn đời hợp pháp, có thể hợp pháp sinh con, có thể hợp pháp sinh thật nhiều con ...”

Con mắt King chợt trở nên nguy hiểm.

“Sinh hay không sinh do em quyết định luôn.” Jason cười hôn hôn y, sau đó bắt đầu đưa tay cởi quần áo của y.

Cởi ra hết rồi lấy tinh thần muốn thử bộ quần áo cặp mới mua hồi nãy, nhưng vừa cởi xong, King cả người trần truồng chẳng chịu mặc gì hết.

Trong phòng mở điều hòa nên ấm áp, King nằm trong nệm cũng không cảm thấy lạnh.

Jason cúi người xuống, hai tay đặt ở hai bên đầu của y, cúi đầu dịu dàng hôn lên sườn mặt của y, mắt, mũi, cằm của y.

Sau đó tới bờ môi của y.

King hưởng thụ sự dịu dàng này.

Y hơi nheo nheo mắt lại, cơ thể thả lỏng tiếp nhận sự vuốt ve của Jason.

Bụng của y đã căng to, không còn sự rắn chắc sự mềm dẻo trước đây nữa, nhưng lại mềm, Jason vẫn y như trước yêu thích vô cùng.

Hắn thông thả đưa môi lướt nhẹ xuống phần bụng của y, vươn đầu lưỡi liếm, môi nhẹ nhàng dùng hàm răng cắn nhẹ lên một phần thịt, lưu lại dấu đỏ tươi.

Sau đó lại lướt xuống, lướt qua phần rậm rạp ở dưới, dùng đôi môi hôn lên cậu bé đã hơi hơi cương cứng.

“A ...” King xoay xoay thắt lưng, thoải mái mà rên.

Jason há mồm ngậm lấy cậu bé của y, dùng đầu lưỡi khiêu khích phần đỉnh, dùng đầu lưỡi chọt vào trong phần kẽ hở, mút vào chất lỏng đang trào ra, sau đó cảm giác nó càng lúc càng cương cứng.

“A ... A, tiếp tục ...” King ra lệnh.

Jason khẽ cười nghe lệnh, sau đó ôm lấy thắt lưng của King trở mình, bản thân nằm dưới, để King ngồi chồm hổm ở hai bên đầu của hắn.

King hiểu ý của hắn, liền không chút khách khí mà bắt đầu thẳng lưng.

Cậu bé ở trong miệng của Jason nhận được đãi ngộ cực tốt, môi ngậm chặt, khoang miệng co rút nhanh, thậm chí có thể đâm thẳng tới cổ họng, mà người đàn ông cũng rất phối hợp.

Jason vừa khẩu giao cho King, vừa dùng hai tay của mình để mở rộng phần giữa mông của y, hai ngón tay dễ dàng tiến vào bên trong.

Dù cho cậu bé thô to của chính hắn hiện tại không có ai chăm sóc, nhưng cũng đang ngẩng đầu lên dâng trào, gân xanh dữ tợn.

Đầu ngón tay thô ráp massage huyết thịt mẫn cảm, khiến cho King cả người run rẩy, thoải mái ngửa đầu hí mắt.

Sau đó ngón tay tăng tới 4 ngón, đồng thời ra vào, rất nhanh phát ra tiếng nước.

“Ừ!” Cậu bé bị một lực mạnh hút mạnh vào, King ngừng hô hấp, run rẩy bắn ra.

Ngón tay của Jason bị siết chặt, lúc rút ra thậm chí còn phát ra tiếng ‘phốc’.

Hắn nhẹ cười ra tiếng, đem King vừa qua cao trào đã mất hết sức lực dịu dàng nằm xuống giường, sau đó cùng y hôn môi thật sâu, chia sẻ phần tinh dịch mà y vừa bắn ra.

Sau đó mới nâng người ngồi chồm hổm, ở dưới thắt lưng của King kê một cái gối đầu, tách hai chân của y vòng qua hai bên thắt lưng của mình, sau đó đem cậu bé đã nhắm nhẹn sắp bùng nổ tiến vào.

Cơ thể vừa mới qua cao trào, dư vị tồn đọng khiến cho nó thêm mẫn cảm, King hơi hơi nhú mào, hai tay nắm chặt vào gối đầu bên cạnh, ngón chân cong lên bầu vào gap giường, sau đó cúi đầu rên rỉ.

“Thoải mái không?” Jason thấp giọng hỏi.

King con mắt mang đầy ánh nước: “Ừ, rất tuyệt ... thật lớn, thật sâu ...”

Jason chậm rãi rút ra, chỉ còn quy đầu ở ngay miệng huyết, sau đó lại chậm rãi tiến vào.

Quy đầu cực lớn má sát qua chỗ mẫn cảm trong cơ thể, tựa như lông chim, mang tới khoái cảm, cũng không thể thỏa mãn cực điểm.

“Mau, mau một chút ...” King khàn giọng.

Jason: “Đừng nóng vội.”

Bên trong của King vừa nóng vừa chặt, Jason cũng rất muốn đẩy nhanh tốc độ, nhưng cân nhắc đến vật nhỏ trong bụng King, hơn nữa hắn cũng muốn nhìn nhìn biểu tình khó nhịn của King, nên dùng định lực

mười phần bảo trì tiết tấu đưa đẩy này.

Nhưng King dần dần vô pháp nhẫn nại, hai chân liền cong lại quăn lên thắt lưng hữu lực của Jason, sau đó kêu hắn phải đẩy nhanh tốc độ.

“Siết thật chặt nha.” Jason thật không biết là khen hay không nữa.

Hương vị ngọt ngào thô tình của OMEGA càng phát ra đặc hơn, hiện tại King rất thành thạo trong việc mê hoặc vị ALPHA là hắn.

Trong hậu huyết tràn ra càng thêm nhiều chất lỏng, dính ẩm ướt bộ lông đen đặc của Jason, chảy tới chỗ đầy chậu mà hai người đang kề sát nhau, mang tới ngứa ngáy cùng kích thích.

“Muốn ... muốn ...” Hai mắt của King đầy sương mù, thúc giục người đàn ông trên người y. “Mau, còn muốn.. thật ngứa ... A, a, chạm tới rồi ... chỗ đó! Ừ, thật sướng, thật thích!”

Jason cuối cùng vẫn phá công, thở hổn hển, hai tay cố trụ thắt lưng của King, bắt đầu hết sức tiến vào chỗ sâu nhất miễn cảm nhất của y mà bắt đầu đưa đẩy.

King thét chói tai, âm thanh mang âm điệu hơi khóc, cậu bé của y đã bị kề sát ngay mặt bụng, run rẩy bắn ra nhiều tinh dịch.

Jason nảy sinh ác độc mà chà xát ngay chỗ miễn cảm đó, góc độ nhỏ nhưng nhanh chóng ghiền, King sướng tới mức chỉ có thể phát ra những âm tiết không nghĩa.

“Bối Bối, thích không?” Jason thô cảm thanh âm hỏi.

King chỉ có thể khóc lắc đầu.

“Bối Bối, anh có làm em sướng không?” Jason thả chậm tốc độ, khiến cho King có thời gian thở.

King thở hổn hển nói: “Sướng ...”

“Ai đang làm em sướng?” Jason liếm liếm môi, bất ngờ không phòng bị mà đẩy nhanh tốc độ cùng sức lực.

“A! Jason! Jason!” King nâng cao cái mông cùng hậu huyết, toàn thân phiếm hồng mà co quắp, cậu bé từng đợt từng đợt bắn ra tinh dịch, dính đầy ngực cùng bụng của y.

Jason bị siết chặt sướng khoái không gì sánh được, sau đó hung hăng đưa đẩy thêm mười lần nữa, sau đó

bắn vào trong King.

Còn đang trong cơn cao trào choáng váng, chỗ mẫn cảm lại bị tinh dịch của Jason bắn sâu vào, King không chịu nổi, cậu bé vừa mới mềm lại chợt vừa cứng vừa cương, sau đó dịch thể mang màu vàng nhạt có mùi chợt bắn ra.

King: “...”

Jason: “..”

Rút cậu bé đang mềm ra, Jason mỉm cười hôn lên OMEGA bị đánh dấu của hắn, tinh dịch cùng nước tiểu khiến cho giường của hai người biến thành một đồng hồ hỗn độn.

Jason sau khi Khôi phục khí lực liền ôm ngang King, rời khỏi cái giường đã được dọn dẹp lần thứ hai trở nên lộn xộn, chuyển dời đến phòng tắm hảo hảo thanh lý, sau đó tới phòng ngủ khác nghỉ ngơi.

King sau khi bắn lần thứ hai mệt mỏi đã rời, trong lúc mơ màng vẫn tức giận: Cái tổ kích thích chết tiệt, cái bằng quang chết tiệt!

Sáng hôm sau, chú ong mật cần cù Jason rời giường đi dạo, sau đó đút King trên giường ăn no, dọn dẹp xong cái giường phòng sát bên, sau đó quay lại định ôm King thì King đã dậy rồi.

Vừa vặn có người nhấn chuông cửa.

King: “...”

Chậm rì rì mà mở cửa, ngoài cửa là một anh bạn phát thư mặc đồng phục xanh lục đang đứng, ngại ngần cười nói với y: “Xin chào, có thư tới, người nhận là Âu Dương Jason cùng King Baker.”

“Là tôi cùng bạn đời của tôi.” King trả lời, ký nhận.

Thư của Jason thì y để trên bàn trà, King mở thư của mình.

...

...

Bình tĩnh xếp lại thư, bình tĩnh vào phòng ngủ.

King vỗ vỗ mặt của hắn: “Thư bổ nhiệm cổ vấn cao cấp của bộ đội đặc biệt Bộ Quốc An Trung Quốc, là cái gì?”

Jason mê man trợn mắt.

“Ghi chú, không tiếp nhận lập tức xếp vào sổ đen phát lệnh truy nã của Bộ Quốc An Trung Quốc, là cái gì?”

“A ... Đừng đánh mặt, Bối Bối ... Cũng đừng đánh cậu bé của anh!” **HẾT CHƯƠNG 34**

TOÀN VĂN HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/con-choc-toi-danh-anh-that-do>